ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ
Νέο αντιδασικό νομοσχέδιο

Ολετήρες του δασικού πλούτου

ΣΕΛΙΔΑ 8

65 χρόνια από το έγκλημα του μοναρχοφασισμού

Οι Μπελογιάννηδες δεν μπαίνουν στα μουσεία της αστικής τάξης

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κυβερνήσεις/κόμματα - Καπιταλιστές - Αστική Δικαιοσύνη - ΜΜΕ

Κουαρτέτο διαπλοκής

ΣΕΛΙΔΑ 13

Μηχανικοί και Αρχιτέκτονες ξεμπροστιάζουν τους ανθρώπους του Μελισσανίδη

ΣΕΛΙΔΑ 11

Οι σιωνιστές δολοφόνησαν στέλεχος της Αντίστασης στη Γάζα

ΣΕΛΙΔΑ 5

BREXIT

Ντέρμπι με πολλά ημίχρονα

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 911 - 1 Απρίλη 2017 | www.eksegersi.gr

ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΚΙΟΛΑΣ

οι υπηρέτες του κεφαλαίου και της ιμπεριαλιστικής αποικιοκρατίας

Scripta...Verba...

Από τη στιγμή που θα δεσμευτεί η χώρα για τα επόμενα τρία χρόνια, είναι ένα άτυπο τέταρτο μνημόνιο.

Σταύρος Θεοδωράκης

Ελα, ρε, βουλωμένο γράμμα διαβάζεις, μπαγασάκο.

Το επόμενο μνημόνιο θα είχε φέρει ο Τσίπρας εάν υπέγραφε όταν φωνάζατε «υπογράψτε, υπογράψτε», ενώ στο τραπέζι ήταν οι μονομερείς απαιτήσεις του ΔΝΤ για 4,5 δισ. μέτρα.

Νίκος Παππάς

Με 3,6 δισ. μέτρα (αποκλειστικά από αφορολόγητο και συντάξεις) πρέπει να είστε ευχαριστημένοι!

Αυτά που έγραψε ο Μαρξ στο «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» (το καλύτερό του έργο κατ' εμέ) είναι ένας ύμνος στον άνθρωπο που δεν θα υπάρξει ποτέ. Ο άνθρωπος που περιγράφει ο Μαρξ σ' αυτό το βιβλίο είναι ουτοπικός. Οι άνθρωποι της πραγματικής ζωής χρειάζονται κίνητρα για να δημιουργήσουν, οικονομικά και μη!

Γιάννης Στουρνάρας

Οι φελλοί επιπλέουν, ειδικά αν είναι... σαλιωμένοι.

Ευχαριστούμε το Θεό και την Παναγία για την αισία έκβαση της υποθέσεως και όλους όσοι μας συμπαραστάθηκαν, την Εκκλησία και τους νομικούς μας συμβούλους. Τους ευχαριστούμε και δοξολογούμε το Θεό.

Βασίλειος Κουτσού
(Εφραίμ Βατοπεδινός)

Αλλους ήθελε να ευχαριστήσει για το ξέπλυμα ο Εφραίμ, αλλά ως άριστος γνώστης της καλογερικής πυθιακής γλώσσας, της καλλιεργημένης επί αιώνες και με κάθε είδους εξουσίες, ευχαρίστησε τις... σταθερές αξίες της καλογερικής. Σαν τον γνωστό γραφικό προπονητή, που όταν χάνει το αποδίδει στο θέλημα της «Παναγιάς».

Αυτό που χρειάζεται σήμερα η χώρα η δικιά μας, που χρειάζεται η Κύπρος, που χρειαζόμαστε μαζί στην πάλη για μία δίκαιη, βιώσιμη λύση του Κυπριακού, είναι η ενότητα, είναι η δυνατότητα και η ικανότητα να σκεπτόμαστε πέρα από τη μύτη μας.

Νίκος Κοτζιάς

Και ως γνωστόν, την ικανότητα να σκέφτεται πέρα από τη μύτη του τη διαθέτει μόνον ο γίγαντας Κοτζιάς.

Οσο η Ελλάδα δεν είναι αυτάρκης, τόσο οι δανειστές θα απαιτούν και εμείς, ως ναρκομανείς, θα πουλάμε τα σκεύη της γιαγιάς.

Ιωάννης Τσιρώνης

Απόλυτα συνειδητοποιημένος ο... οικολόγος υπουργός, ανατρέχει στον πυρήνα της ιδεολογίας της ξενοδουλείας: στη θεωρία της ψωροκώσταινας.

ΡΙΠΕΣ

◆ Δεν μπορούμε να καταλάβουμε αυτούς που διαμαρτύρονται για τη μετάβαση του προέδρου Πάνου στις ΗΠΑ με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο ◆ Πώς θέλατε να πάει κοτζάμ στρατάρχης, με το αεροπλάνο της γραμμής; ◆ Είναι ζήτημα πρεστίζ της χώρας, όχι αυτοκρατορικής συμπεριφοράς, όπως λένε οι κακόβουλοι ◆ Ποιος είδε την Ελίζα και δε φοβήθηκε ◆ Επιτέλους, διώξτε αυτόν τον Ντεϊσελμπλούμ, φώναξε αηδιασμένη η ευρωβουλευτίνα της ΝΔ ◆ Εμείς, όμως, είμαστε ευγενείς άνθρωποι και δε θα το συνεχίσουμε ◆ «Εχουν πάει στις Βρυξέλλες να διαπραγματευτούν, πάντα σκληρά, την επιστροφή των "Θεσμών" στην Αθήνα. Λες και παίρνουν ποσοστά από το Χίλτον» ◆ Αλατης ο Κουμουτσάκος! ◆ Κατάντια δικιά σας είναι, συριζαίοι ◆ Προκομμένοι άνθρωποι οι καλόγεροι ◆ «Μου 'φερες τα κομποσκοίνια;» ◆ «Τα έχω στο αυτοκίνητο» ◆ Τέτοια άκουγες στην κατάμεστη αίθουσα του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, που δίκαζε τους Βατοπεδινούς ◆ Μόλις βγήκαν οι δικαστές, όλο το ευσεβές κοινό σηκώθηκε όρθιο κι άρχισε να σταυροκοπιέται ◆ Κι όταν άκουσε την απόφαση, έψαλλε πρόωρα το «Χριστός ανέστη» ◆ Κάθε μέρα διαβάζουμε και μια «είδηση» για το πού σκοπεύει να πολιτευθεί ο «γιος του ταχυδρόμου», κατά κόσμον Θοδωρής Ρουσόπουλος ◆ Πότε στην Αττική, πότε στη Β' και πότε στην Α' Αθήνας ◆ Αμα έχεις καλά «κονέ» (τα λένε και ταϊσμένα παπαγαλάκια) γίνεσαι talk of the town χωρίς να μιλάς καν ◆ «Χαιρετίζουμε την δράση των οπαδών της ΑΕΚ στην πρεζοφωλιά "Στρούγκα", σας το είχαμε πει εκεί στην Νεα Φιλαδέλφεια ότι οι Ελληνες Μικρασιάτες δεν ξεχνάνε...» ◆ Ανάρτηση σε ναζιστική ιστοσελίδα (τη μεταφέρουμε όπως ακριβώς γράφτηκε ◆ Την αφιερώνουμε εξαιρετικά σε κάποιους της πλατείας Εξαρχείων ◆ Αναμένεται μεγάλος πολιτικός πάταγος ◆ Η Ωρα Αποφάσεων θα μετονομαστεί σε Ωρα Προοδευτικών Αποφάσεων ◆ Τα ΦλωΡαΔια δε θα γίνουν ρημάδια ◆ Δυστυχώς, η στήλη δεν μπορεί να δημοσιεύσει φωτογραφίες ◆ Χάνει έτσι την ευκαιρία να δημοσιεύσει τη φωτογραφία του ζεύγους Πατούλη με φόντο το White House ◆ (κανένας δε γράφει πια Λευκός Οίκος) ◆ Αναζητήστε την στο Διαδίκτυο ◆ «Αποφασίσαμε να κάνουμε έναν τακτικό συμβιβασμό προκειμένου να αποφύγουμε μια στρατηγική ήττα» είπε ο Τσίπρας στη Ρώμη ◆ Σε εκδήλωση του... Tranform Europe ◆ Μην αναρωτιέστε αν υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που πιστεύουν τέτοιες παπάρες ◆ Λαμόγια (πολιτικά και όχι μόνο) υπάρχουν και στην Ιταλία και παντού ◆ Η Καραμανλή τώρα δικαιώνεται ◆ Ο Κούλης διέγραψε από τη ΝΔ τη νεαρά Τιτή Ντολαπτσή, πρώην υποψήφια με το Ποτάμι ◆ Σύζυγος μεγαλοεπιχειρηματία της Υγείας, φέρεται ως αυτή που έχτιζε εκλογική πελατεία μοιράζοντας δωρεάν ιατρικές εξετάσεις ◆ Αντε να βρεθεί και αυτός ή αυτή που μοιράζει τζάμπα κιμά, να γελάσει κάθε πικραμένος ◆ Οι τακτικοί αναγνώστες της στήλης μαντεύουν τη χαρά μας μετά την ανακοίνωση της δημιουργίας του Μετώπου Νίκης ◆ Από τη λατρεμένη Ραχήλ, βεβαίως, βεβαίως ◆ Μας λυπεί, βέβαια, η παρατεταμένη σιωπή του Μιχελογιαννάκη, του γιατρού, αλλά η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία ◆ Ας το σοβαρέψουμε και λίγο, όμως, γιατί το πολύ καλαμπούρι ποτέ δεν ωφέλησε ◆ Η γελοιοποίηση του αστικού πολιτικού κόσμου αποτελεί και μέτρο για την απουσία εργατικής πολιτικής ◆

επί του πεζοδρομίου

Κ Τη μια μέρα πάει στην Ιερουσαλήμ για να φωτογραφιστεί με διάφορους πατριάρχες. Την επομένη πάει στη Ρώμη για τη φιέστα της ΕΕ και δεν παραλείπει να περάσει και από το Βατικανό, όπου ο πάπας προσέφερε αφειδώς photo oportunities προς όποιον κρατικό ηγέτη το επιθυμούσε. Ο Τσίπρας (περί αυτού πρόκειται) τα θέλει τα φωτογραφικά στιγμιότυπα με τους κάθε δόγματος ρασοφόρους, σε μια προσπάθεια να πιάσει ρίζες στο πιο συντηρητικό τμήμα του εκλογικού σώματος. Εκτός από «καλό παιδί», πρέπει να δείξει και πόσο αγαπά την Εκκλησία. Γι' αυτό, άλλωστε, «αποκεφάλισε» τον Φίλη.

Κ Ο Καμμένος, πάλι, «καβάλησε» το πρωθυπουργικό αεροπλάνο και πετάχτηκε μέχρι την Ουάσιγκτον (Παγκράτι-Κυψέλη το έχει κάνει το δρομολόγιο), μπας και καταφέρει να βγάλει καμιά φωτογραφία με τον Τραμπ. Και τα κατάφερε, όπως δείχνει η φωτογραφία. Προσέξτε πώς λάμπει το πρόσωπό του, καθώς στριμώχνεται πίσω από την ηλικιωμένη ελληνοαμερικανίδα, περιμένοντας να του δώσει το χέρι ο Τραμπ. Κοτζάμ υπουργός μέσα στο ανώνυμο πλήθος, να περιμένει υπομονετικά τη σειρά του; Στην καθιερωμένη δεξίωση στο Λευκό Οίκο, οι λογογράφοι του Τραμπ τήρησαν αυστηρά το πρωτόκολλο και απαξίωσαν να γράψουν το όνομα του Καμμένου στο σύντομο λογύδριο που εκφώνησε ο αμερικανός πρόεδρος. Αναφέρθηκε μόνο σε τρεις ελληνοαμερικανούς συνεργάτες του, στον αρχιεπίσκοπο και σ' έναν παπά. Ο υπουργός Καμμένος ήταν σαν να μην υπήρχε. Βλέπετε, η εκδήλωση ήταν για τους Ελληνοαμερικανούς και ο Καμμένος είχε απλώς μια πρόσκληση, όπως είχαν ο Πατούλης με την Πατούλαινα, ο Μελισσανίδης και άλλοι καπιταλιστές. Ετσι, η υπουργάρα περιορίστηκε σε μια φωτογραφία, την οποία ανέβασε στο twitter. Εκεί είχε ήδη ανεβάσει μια φωτογραφία με τον αντιπρόεδρο Πενς, που τραβήχτηκε σε άλλη εκδήλωση, προφανώς με κινητό (γι' αυτό είναι τόσο κακής ποιότητας: τραβηγμένη από λάθος σημείο και με κακή εστίαση). Μπορείτε, λοιπόν, να καταλάβετε τη χαρά του όταν κατάφερε να απαθανατίσει μια χειραψία με τον Τραμπ. Εστω και ως ένας ανώνυμος μέσα στο ανώνυμο πλήθος.

Κ «Η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί με κάποιες προτεραιότητες. Σε ένα κυβερνητικό σχήμα που θα τις υλοποιήσει, εμείς είμαστε μέσα», δήλωσε ο Σταύρος Θεοδωράκης σε ραδιοφωνική του συνέντευξη. Αν και δεν το διευκρίνισε, φαινόταν σαν να αναφέρεται στην επόμενη Βουλή. Μόνο που Ποτάμι δε θα υπάρχει τότε. Κι αν υπάρχει, δε θα είναι στη Βουλή.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και θέλω να σας συγχαρώ ειλικρινά για τις ευρωπαϊκές θέσεις που έχετε διατυπώσει διαχρονικώς. Θέσεις που είναι και γερμανικές θέσεις σχετικά με την πορεία, το μέλλον και την προοπτική της Ευρώπης (...) Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι συμμεριζόμαστε ως Ελλάδα απολύτως αυτές τις απόψεις της Γερμανίας. Η Ελλάδα συμπαρατάσσεται με την Γερμανία και με όλους τους Εταίρους στην Ευρωπαϊκή Ενωση για να χτίσουμε – όπως έχετε πει και εντελώς πρόσφατα – μιαν Ευρώπη ευημερούσα, αναπτυσσόμενη ανταγωνιστικώς, μιαν Ευρώπη όμως η οποία σέβεται τις βασικές αρχές και αξίες πάνω στις οποίες χτίστηκε.

Προκόπης Παυλόπουλος
(προσφωνώντας τον Ζίγκμαρ Γκάμπριελ)

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/4: Ημέρα γαστρονομικού βιβλίου 1/4/1954: Ιδρυση ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων Ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα αυτισμού, ημέρα παιδικού βιβλίου **2/4/1904: Ρατσιστικές διαδηλώσεις, λιντσάρισμα δεκατεσσάρων μαύρων (Αρκάνσας)** 2/4/1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ (RAF) **3/4/1881: Σοφία Περόφσκαγια, Αντρέι Ζελιάμπωφ, Νικολάι Κιμπάλτσις, Νικολάι Ρισάκωφ και Τιμοτέι Μιχαήλωφ (Ναρόντναγια Βόλια) εκτελούνται δι' απαγχονισμού για τη δολοφονία τσάρου Αλέξανδρου Β'** 3/4/1990: Βόμβες σε κτίριο ΓΣΕΕ, υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και ΣΒΒΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1991 : Πέντε βόμβες σε αυτοκίνητα στο Κολωνάκι (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1999: Ρουκέτα στα γραφεία ΠΑΣΟΚ Γαλατσίου (17Ν) 4/4: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα αδέσποτων ζώων, Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Λεσότο: Ημέρα ηρώων, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν: Ημέρα παιδιού **4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφκσι** 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1925: Πραξικόπημα Πάγκαλου **5/4/1944: Απαγχονίζονται πέντε κομμουνιστές (Αμπελόκηποι) ως αντίποινα για δολοφονία λοχαγού ευζώνων Κ. Μανωλάκου** 5/4/1945: Διαγραφή Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 5/4/1981: Εξι βόμβες στην Αθήνα (Επαναστατική Αριστερά) 6/4: Ημέρα αθλητισμού 6/4/1917: Καθιέρωση οχταώρου και κατάργηση θανατικής ποινής (Ρωσία) 6/4/1960: Σύρραξη κυβερνητικών και αριστερών βουλευτών στη βουλή, επέμβαση χωροφυλακής 7/4: Ημέρα υγείας, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Ρουάντα, ημέρα μαξιλαροπόλεμου, Μοζαμβίκη: Ημέρα γυναίκας 7/4/1977: Εκτέλεση γενικού εισαγγελέα Ζίγκφριντ Μπούμπακ, χειριστή όλων των δικών της RAF 7/4/1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχάνων Γένοβα, Φελίτσε Σκιαβάττι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 7/4/1993: Επτά βόμβες σε αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ-1η Μάη) 7/4/1998: Ρουκέτα κατά «Citibank» Πατησίων (17Ν).

Θα τους λιώσουν από το μασάζ

Η φράση του Τσίπρα «κανένας δεν είναι πιο αριστερός από εμένα», που διέρρευσε από το μέγαρο Μαξίμου σε απάντηση στο άρθρο του Σκουρλέτη στην ΕφΣυν, που μιλούσε για επικείμενο «κανιβαλισμό της ΔΕΗ», δείχνει τα ζόρια που περνάει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ενόψει της παράτασης του Μνημόνιου με προ-νομοθέτηση μέτρων (και όχι μόνο). Η διαρροή είχε και συμπλήρωμα: «αν τη συμφωνία μπορεί να τη διαχειριστεί ιδεολογικά ο Τσίπρας, τότε μπορεί να τη διαχειριστεί ο κάθε βουλευτής»!

Πίσω από το αυτοκρατορικό ύφος διακρίνεται καθαρά ο φόβος. Ο φόβος όχι τόσο απέναντι στον Σκουρλέτη, που δεν υπήρχε περίπτωση να ρίξει την κυβέρνηση, ούτε ίσως απέναντι σε μερικούς βουλευτές που, αν δεν μπορούν «να διαχειριστούν ιδεολογικά» τη νέα συμφωνία, όπως μπορεί ο Τσίπρας, θα πιεστούν να παραιτηθούν παραχωρώντας τις έδρες τους σε «πρόθυμους» επιλαχόντες, όσο μπροστά στο άγνωστο των κοινωνικών αντιδράσεων. Γιατί μπορεί αυτοί να αποφασίσουν «να διαχειριστούν ιδεολογικά» τη νέα συμφωνία, όμως πώς θα διαχειριστούν την εργαζόμενη κοινωνία, που θυμίζει ελατήριο που συμπιέζεται και ξανασυμπιέζεται και άμα αποσυμπιεστεί δε θα ξέρουν πού να κρυφτούν;

Μέχρι τώρα, είχαν αφήσει να διαρρεύσει ότι συμφώνησαν σε νέα μέτρα ύψους 2% του ΑΕΠ για το 2019-2020, ονοματίζοντας το αφορολόγητο και τις περιβόητες «προσωπικές διαφορές» στις συντάξεις. Τα περιβόητα «αντίμετρα» τα άφησαν στη μπάντα, όταν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές αποκάλυψαν ότι αυτά μπορεί μεν να νομοθετηθούν, όμως, θα ισχύσουν μόνο στην περίπτωση που θα υπάρξει υπέρβαση του στόχου για το «πρωτογενές πλεόνασμα». Ο καθένας μπορεί να κάνει μερικούς απλούς υπολογισμούς και τα... Tsakalotos Mathematics (τα παρουσίασε κάποια στιγμή στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής) μόνο θυμηδία προκαλούν.

Και «ξαφνικά», ξεπήδησε η ΔΕΗ. Από την αρχή υπήρχε στο λογαριασμό, βέβαια, αλλά την κρατούσαν για το τέλος. Κι εκεί προέκυψε ο Σκουρλέτης, που βρήκε την ευκαιρία να καταγραφεί ως ο ηγέτης της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, εγγράφοντας υποθήκες για το μέλλον, καθώς ο Τσακαλώτος είναι «καμένος» ως διαχειριστής της νέας συμφωνίας και οι 53+ δεν μπορούν να κάνουν τόσο μεγάλη φασαρία ενάντια στον άτυπο ηγέτη της. Ο Σκουρλέτης μίλησε για ξεπούλημα, για πολιτικά βαπόρακια που προωθούν τον κανιβαλισμό της ΔΕΗ και άλλα τέτοια ηρωικά. Κι όταν κλήθηκε στο Μαξίμου και συναντήθηκε με τον Τσίπρα και τους Τσιπραίους (κλείνοντας το σχετικό «ντιλ»), βγήκε και είπε πως εννοούσε τη ΝΔ (λες και είναι η ΝΔ που διαχειρίζεται το ξεπούλημα της ΔΕΗ), διευκρινίζοντας παράλληλα πως αυτός θα ψηφίσει τη συμφωνία, πειθαρχώντας στη συλλογική απόφαση του κόμματός του!

Πρόκειται για πολιτική εξαχρείωση που, βέβαια, δεν τη βλέπουμε πρώτη φορά σε στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και στην αστική πολιτική γενικότερα. Από τη μια να καταγγέλλεις ξεπουλήματα και από την άλλη να τα ψηφίζεις, λες και δεν υπάρχει ο δρόμος της παραίτησης. Παραίτηση, όμως, σημαίνει απομάκρυνση από τη νομή της εξουσίας και αυτά τα πολιτικά στελέχη τρέφονται από την εξουσία, κοιμούνται και ξυπνούν με τη δίψα για εξουσία.

Με το που είδαν τον Σκουρλέτη να παίρνει «όλη τη δόξα», πετάχτηκε και η Χριστοδουλοπούλου να πει τη δικιά της κουβέντα, πάντοτε υπέρ των φτωχών και των αδυνάτων. Από δύο υπουργεία που κατείχε το ζεύγος Χριστοδουλοπούλου-Δρίτσα βρέθηκε με κανένα, οπότε πρέπει να «γκρινιάξει» λίγο. Είναι και οι 53+, άλλωστε, που δεν πρέπει ν' αφήσουν τον Σκουρλέτη και τον Φίλη να τους «καβαλήσουν» στο εσωκομματικό «ράγκμπι».

Κατά τα άλλα, Τσακαλώτος, Σταθάκης και Αχτσιόγλου έχουν μετατραπεί σε «μασέρ» που προσπαθούν να «ισιάξουν» τις πλάτες των βουλευτών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ώστε να ψηφίσουν τη νέα συμφωνία, όποτε υπάρξει κατάληξη. Ο δε Τζανακόπουλος, με το γνωστό ύφος των χιλίων καρδιναλίων, επιτίθεται σε καθημερινή βάση στη ΝΔ και εκφράζει προκαταβολικά τη... χαρά με την οποία οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα ψηφίσουν τα εργασιακά (τόσο θετικά θα είναι). Κι αν κάποιοι θυμηθούν αυτή τη δήλωσή του, όταν θα ανακοινωθεί η νέα συμφωνία και πάνε τα μέτρα στη Βουλή για ψήφιση, κι αρχίσουν το «κοπάνημα»; Αυτό το έχουν ξεπεράσει από παλιά οι συριζαίοι. Οι δηλώσεις και οι διακηρύξεις τους είναι «μιας χρήσεως». Δεν τους ενδιαφέρει που θα τους πουν ψεύτες. Λένε τόσο πολλά και τόσο χοντρά ψέματα, ποντάροντας στο ότι στο τέλος όλοι θα βαρεθούν να τους αποκαλούν ψεύτες.

Πέρα από το «μασάζ» στους βουλευτές και τη χαρτογράφηση των προθέσεων του καθενός και της καθεμιάς από τους 153 (τώρα διαρρέουν ότι φοβούνται τους «σιωπηλούς βουλευτές»), καταβάλλουν συντονισμένες προσπάθειες να θολώσουν τον πολιτικό ορίζοντα, φορτώνοντας την ατζέντα της επικαιρότητας με κάθε είδους σκανδαλολογία. Για υποθέσεις παλιές και υποθέσεις καινούργιες.

Ο ίδιος ο Τσίπρας πήγε στη Βουλή για να μιλήσει για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής για δικογραφίες που αφορούν τον Γιάννο Παπαντωνίου, όταν ήταν υπουργός Αμυνας του Σημίτη. Δηλαδή, για υποθέσεις παραγεγραμμένες, όπως ο ίδιος ο Τσίπρας παραδέχτηκε. Πήγε και μίλησε, όμως, προσπαθώντας να κάνει ρελάνς στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που πάντως δεν είχαν κανένα πρόβλημα να ψηφίσουν υπέρ αυτής της προανακριτικής που θα έχει ένα τυπικό έργο (να πιστοποιήσει την επέλευση της παραγραφής). Ο Γιάννος είναι έτσι κι αλλιώς πολιτικά τελειωμένος και σε λίγο κανένας δε θα θυμάται την ομιλία του Τσίπρα στη Βουλή. Αλλωστε, κανένας στην Ελλάδα δεν είναι ανυποψίαστος. Και το δυστύχημα (όχι μόνο για τον Τσίπρα) είναι πως ο μιθριδατισμός έχει κάνει τη δουλειά του. «Ολοι ίδιοι είναι, άμα αρπάξουν την κουτάλα» λέει ο απλός κόσμος, βγάζοντας από τα πολιτικά κριτήριά του την εμπλοκή κάποιων σε παλιά σκάνδαλα. Αλλωστε, οι εμπλακέντες με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε σκάνδαλα, πολιτικοί του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, έχουν σε σημαντικό βαθμό περιθωριοποιηθεί από τα κόμματά τους, που έχουν ανανεώσει το πολιτικό τους προσωπικό.

Το πράγμα μπορεί ν' αλλάξει κάπως, αν καταφέρουν με το σκάνδαλο Novartis να «βγάλουν στη σέντρα» στελέχη που διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο και σήμερα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ (Γεωργιάδη, Βορίδη, Λοβέρδο). Γι' αυτό «καθάρισαν» τη Ράικου (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 13), όμως ο/η διάδοχος της Ράικου μάλλον δε θα μπορέσει σε σύντομο χρονικό διάστημα να τους δώσει το «υλικό» που θέλουν. Το πιθανότερο είναι, πολύ πριν υπάρξει οτιδήποτε στον τομέα των σκανδάλων, να είναι αναγκασμένοι να ψηφίσουν τη νέα συμφωνία.

Δέκα εξεταστικές και προανακριτικές να φτιάξει ο Τσίπρας, ο ελληνικός λαός θα τον κρίνει από την πρακτική πολιτική. Απ' αυτά που υποσχέθηκε και δεν έκανε και από τα νέα δεινά που θα του φορτώσει, παρατείνοντας τη σκληρή λιτότητα και την κινεζοποίηση και μετά τη λήξη του τρίτου Μνημόνιου, μετά το 2018. Γι' αυτό και η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ «μπετονάρουν» τη γενικά αρνητική στάση τους απέναντι στο «τέταρτο Μνημόνιο», αποκρούοντας τις πιέσεις που δέχονται από το εξωτερικό για να το ψηφίσουν. Δεν είμαστε, βέβαιοι, ότι αυτό το έχουν πετύχει, όμως η πρόθεσή τους είναι ξεκάθαρη.

Αργά ή γρήγορα, λοιπόν, οι Τσιπροκαμμένοι με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα βρεθούν μπροστά στο δίλημμα που θα σφραγίσει το πολιτικό τους μέλλον. 'Η θα ψηφίσουν την επέκταση του Μνημόνιου και τα εφιαλτικά μέτρα που θα τη συνοδεύουν ή θα επιλέξουν (αναγκαστικά σε ό,τι αφορά τις ηγεσίες, που φαίνεται να μην έχουν δισταγμούς) να δραπετεύσουν μέσω εκλογών. Οι εξελίξεις της περασμένης Πέμπτης, με την αναβολή της συνεδρίασης της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, δείχνουν ότι ζορίζονται πολύ.

Αδιέξοδη προπαγάνδα

Τελευταία προσπάθεια των Τσιπροκαμμένων να συντηρήσουν το παραμύθι της πολιτικής διαπραγμάτευσης, την οποία τάχα διεξάγουν. Αναφερόμενος στο τελευταίο Eurogroup, ο Τζανακόπουλος είπε πως «οι γνωστές διαφορές κυρίως μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στα ζητήματα των εργασιακών και του συνταξιοδοτικού δεν είναι τεχνικού αλλά πολιτικού χαρακτήρα» και γι' αυτό «μετά από πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης που έγινε αποδεκτή, αποφασίστηκε να αντιστραφεί η φορά των πραγμάτων και να συνεχιστούν οι διαβουλεύσεις **σε πολιτικό επίπεδο** στις Βρυξέλλες».

Ως γνωστόν, στο Eurogroup δεν έγινε καμιά ουσιαστική συζήτηση, γιατί οι υπουργοί Οικονομικών -προεξάρχοντος του Σόιμπλε- θεωρούν πως δεν μπορεί να γίνει καμιά συζήτηση, αν προηγουμένως δεν έχει επιτευχθεί staff level agreement (συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο) ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και το κουαρτέτο/τρόικα. Στις Βρυξέλλες έμειναν μετά το Eurogroup οι Τσακαλώτος, Χουλιαράκης και Αχτσιόγλου και την επομένη μετέβη εσπευσμένα και ο Σταθάκης (είναι και τα ενεργειακά στη μέση). Και με ποιους συζήτησαν επί τρεις μέρες; Με τη Βελκουλέσκου, τον Κοστέλο, τον Τζιαμαρόλι, τον Ντρούντι. Δηλαδή, με την τρόικα που έχει γίνει κουαρτέτο. Με τους ίδιους που συζητούν και στο Χίλτον, όταν αυτοί έρχονται στην Αθήνα.

Γίνεται διαπραγμάτευση σε πολιτικό επίπεδο, όταν τέσσερις υπουργοί συζητούν με τέσσερις υπαλλήλους-τεχνοκράτες, χωρίς την παρουσία κανενός πολιτικού προσώπου (ούτε καν ενός Επιτρόπου); Αν το δούμε από μια άλλη άποψη, τα λεχθέντα από τον Τζανακόπουλο είναι κια μια έμμεση παραδοχή του ότι πολιτική διαπραγμάτευση δεν χωρεί. Μόνη αρμόδια είναι η τρόικα.

Θέλουν ανοιχτό το ενδεχόμενο εκλογών

Δεν είναι ο Τσακαλώτος που είχε πει «αν πάμε Μάη-Ιούνη, καήκαμε»; Δεν είναι ο Χουλιαράκης που είχε πει «αν φτάσουμε στον Μάιο ή στον Ιούνιο χωρίς να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, η αβεβαιότητα θα επανέλθει και οι επενδύσεις θα ματαιωθούν. Θα μπούμε σε μεγάλους μπελάδες. Και τότε θα αρχίσει η συζήτηση για το τέταρτο Μνημόνιο»; Τότε γιατί ο Τζανακόπουλος την έπεσε χοντρά στον Στουρνάρα, που είπε το ίδιο πράγμα με ηπιότερες εκφράσεις; Γιατί δεν την έπεσε και στον Λιαργκόβα (Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή), που λέει χειρότερα απ' αυτά που λέει ο Στουρνάρας, κινδυνολογώντας με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο (μιλάει ανοιχτά για τέταρτο μνημόνιο ή αλλιώς χρεοκοπία στα μέσα του 2018, σε περίπτωση που δεν υπάρξει μια «πάρα πολύ καλή συμφωνία»);

Τι είπε ο Στουρνάρας; Οτι «για να επαληθευτούν οι θετικές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας για το 2017 και μετά απαιτείται η άμεση ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, η οποία έχει καθυστερήσει περισσότερο από ένα έτος». Και ότι «η καθυστέρηση αυτή δημιουργεί αβεβαιότητα που έχει αρχίσει εδώ και μήνες να επιδρά δυσμενώς σε όλους τους δείκτες της οικονομίας, θέτοντας εν αμφιβόλω όλους ανεξαιρέτως τους στόχους του τρέχοντος έτους, αναπτυξιακούς, δημοσιονομικούς, χρηματοπιστωτικούς». Αναζητήστε την ομιλία του Χουλιαράκη στο LSE, πριν από μερικές εβδομάδες. Τα ίδια πράγματα είχε πει. Εμειναν, μάλιστα, δυο φράσεις του. Η πρώτη: «Δεν μπορούμε να χάσουμε χρόνο. Αν φτάσουμε στον Μάιο ή τον Ιούνιο η αβεβαιότητα θα επανέλθει, οι επενδύσεις θα ματαιωθούν για μια ακόμη φορά και φοβάμαι ότι δεν θα έχουμε τον χρόνο να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος. Θα μπούμε σε μεγάλους μπελάδες. Και τότε θα αρχίσει η συζήτηση για το τέταρτο Μνημόνιο». Και η δεύτερη: «Μια πολύ καλή συμφωνία σε πέντε μήνες δεν θα έχει νόημα. Χρειαζόμαστε λύση τώρα. Γ' αυτό είναι προτιμότερη μία ελαφρώς χειρότερη συμφωνία τώρα».

Αυτά, το πρώτο δεκαήμερο του Φλεβάρη, οπότε συνυπολογίστε το χρόνο που έχει ήδη περάσει κι αυτόν που θεωρείται σίγουρο ότι θα περάσει μέχρι να υπογράψουν. Πλέον, όμως, ο Τσακαλώτος και ο Χουλιαράκης δεν επαναλαμβάνουν αυτά που έλεγαν μέχρι πρόσφατα. Τη διάσταση του επείγοντος δεν την έχουν αφήσει απέξω, αλλά δεν της δίνουν πλέον δραματικές διαστάσεις. Δεν ξέρουμε αν συμφωνούν ή αν υποχρεώθηκαν να το κάνουν, για να μη διασαλεύσουν την εικόνα της κυβερνητικής ενότητας, όμως η σκυτάλη έχει περάσει πλέον στην αντιπολίτευση, την οποία συνδράμουν παράγοντες όπως ο Στουρνάρας και ο Λιαργκόβας.

«Η εικόνα που σκιαγραφούν διάφοροι θεσμικοί παράγοντες για την οικονομία, είναι πολύ χειρότερη από την πραγματικότητα και δεν θα έπρεπε απλώς να προτρέπουν την κυβέρνηση να κλείσει τη συμφωνία άρον άρον, αλλά να μας πουν και τι θα έπρεπε να κάνει, να δεχθεί μέτρα 4,5 δισ.;» είπε ο Τζανακόπουλος, φωτογραφίζοντας τον Στουρνάρα. Για ποιο λόγο προχωρούν τώρα σε μια όξυνση της σχέσης τους με τον Στουρνάρα, η οποία είχε εξομαλυνθεί; Γιατί θέλουν να έχουν λυμένα τα χέρια τους στη διαχείριση της νέας συμφωνίας με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, χωρίς την πίεση διάφορων παραγόντων, όπως ο Στουρνάρας. Κυρίως, θέλουν να έχουν λυμένα τα χέρια τους για να προχωρήσουν σε «ηρωική έξοδο» μέσω εκλογών, αν δουν ότι ως κόμμα και ως κοινοβουλευτική ομάδα δεν μπορούν να σηκώσουν τη νέα μνημονιακή συμφωνία. Με τοποθετήσεις σαν αυτή του Στουρνάρα, βρίσκονται υπό την κατηγορία της υπονόμευσης της οικονομίας για μικροπολιτικούς λόγους. Κι αν αναγκαστούν να πάνε σε εκλογές, αυτή η κατηγορία θα σφραγίσει την προεκλογική περίοδο, αδυνατίζοντας (αν όχι διαγράφοντας) όλα τα «ηρωικά» στοιχεία που θα προσπαθήσουν να βάλουν στο προεκλογικό τους αφήγημα.

Γι' αυτό και θέλουν να βουλώσουν το στόμα, τουλάχιστον των θεσμικών παραγόντων του συστήματος, ώστε αυτοί να μη λειτουργούν σαν συμπλήρωμα της ΝΔ. Αυτό, όμως, είναι κομματάκι δύσκολο, αν σκεφτούμε ότι δεν το κατάφεραν όταν ήταν στην ακμή τους. Πώς να βουλώσουν το στόμα του Στουρνάρα, τώρα που βρίσκονται στην παρακμή τους; Οταν, μάλιστα, ο Στουρνάρας λογοδοτεί στο Βερολίνο και όχι σ' αυτούς; Ο Στουρνάρας όχι μόνο δεν το βούλωσε, αλλά πύκνωσε τις δημόσιες εμφανίσεις του. Το ίδιο κιόλας βράδυ μετά την επίθεση Τζανακόπουλου, εμφανίστηκε σε εκδήλωση της Τράπεζας Πειραιώς και επανέλαβε τα ίδια, δείχνοντας ότι δεν «χαμπαριάζει».

Αν ο Τζανακόπουλος επέλεξε μια σκληρή μεν αλλά αυστηρά πολιτική τοποθέτηση, λέγοντας ότι ο Στουρνάρας (χωρίς να τον κατονομάσει) επικαλείται τη θεσμική του ανεξαρτησία, ενώ υπήρξε πρόσφατα πολιτικό στέλεχος της σημερινής αξιωματικής αντιπολίτευσης (πασόκος και σημιτικός ήταν, βέβαια, ο Στουρνάρας), όμως ο Πολάκης ξαναέκοψε τον άλυσο (μάλλον του τον έκοψαν από το Μαξίμου, με την προτροπή «όρμα») και έγραψε στο αγαπημένο του facebook ότι «ένα σύστημα ολόκληρο "συνωμοτεί" υπέρ ανώμαλης λύσης τύπου "Παπαδήμου", με επικεφαλής αυτή τη φορά τον Γιάννη Στουρνάρα». Αυτού του τύπου η κινδυνολογία είναι ένας καλός τρόπος για να συσπειρώσουν τον συριζαϊκό λόχο.

Πρώτη (συμβολική) νίκη για τη Μέρκελ

Το Ζάαρλαντ είναι ένα από τα μικρότερα (αν όχι το μικρότερο) ομοσπονδιακά κρατίδια της Γερμανίας, όμως οι εκλογές για την τοπική Βουλή, που έγιναν την περασμένη Κυριακή, απέκτησαν ξεχωριστή σημασία, καθώς εκ των πραγμάτων είχαν πάρει το χαρακτήρα του προκρίματος των ομοσπονδιακών εκλογών του προσεχούς Σεπτέμβρη. Το αποτέλεσμα ήταν ένας θρίαμβος για τους χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ και μια πανωλεθρία για τους σοσιαλδημοκράτες του Σουλτς.

«Δεν ήταν καλή βραδιά για τους σοσιαλδημοκράτες», δήλωσε ο Σουλτς. «Ηλπιζα ότι θα είμαστε τουλάχιστον στο ίδιο ύψος με τους χριστιανοδημοκράτες». Με έντεκα μονάδες διαφορά, όπως αντιλαμβάνεστε, οι σοσιαλδημοκράτες βρέθηκαν πολύ μακριά από το «ίδιο ύψος».

Οι χριστιανοδημοκράτες της πρωθυπουργού Ανεγκρέτ Κραμπ-Καρενμπάουερ πήραν το 40,7% των ψήφων, ανεβάζοντας το ποσοστό τους κατά έξι σχεδόν μονάδες (35,2% είχαν πάρει το 2012). Η νίκη τους γίνεται πιο αξιοσημείωτη δεδομένου ότι η ακροδεξιά AfD πήρε 6,1% των ψήφων, μπαίνοντας για πρώτη φορά στην κρατιδιακή Βουλή, αν και τα στελέχη του κόμματος κατά την προεκλογική περίοδο μιλούσαν για διψήφιο νούμερο, το οποίο τελικά δεν έπιασε. Ετσι, το κόμμα της Μέρκελ μπορεί να υπερηφανεύεται ότι στενεύει τη δύναμη των πολιτικών του αντιπάλων και στα δεξιά και στα αριστερά του.

Οι σοσιαλδημοκράτες περιορίστηκαν στο 30% που είχαν πάρει και το 2012. Εχουν να λένε ότι οι δημοσκοπήσεις τους έδιναν 24% και ο «αέρας» του Σουλτς τους βοήθησε να ξεφύγουν απ' αυτό. Εκείνο που δε λένε, όμως, είναι ότι υπέστη ήττα ο στρατηγικός τους σχεδιασμός για «κόκκινο-κόκκινο-πράσινη» συμμαχία, που -όπως λέει ο Σουλτς- μπορεί να δώσει κυβερνητική λύση σε ομοσπονδιακό επίπεδο το Σεπτέμβρη (με την προϋπόθεση ότι ο Σουλτς θα νικήσει τη Μέρκελ). Το Ζάαρλαντ είχε ξεχωριστή σημασία απ' αυτή την άποψη, γιατί Η Αριστερά (Die Linke) έχει ένα σημαντικά ψηλό ποσοστό σ' αυτό το νοτιοδυτικό κρατίδιο (στα σύνορα με τη Γαλλία), λόγω της παλιάς εργατικής παράδοσης της περιοχής (το Ζάαρλαντ ήταν παλιά εργατική περιοχή, με ανθρακωρυχεία και χαλυβουργίες).

Η Αριστερά, που εκτός από την παράδοση, είχε ως επικεφαλής της τον περιβόητο Οσκαρ Λαφοντέν, είδε το ποσοστό της να μειώνεται στο 13% (το 2012 είχε πάρει 16%). Οι δε Πράσινοι δεν κατάφεραν, για μια φορά ακόμα, να μπουν στην τοπική Βουλή, συγκεντρώνοντας μόλις 4,1% των ψήφων (το όριο εισόδου στη Γερμανία είναι 5%).

Εκτός από τη μεγάλη συμβολική σημασία που είχε το εκλογικό αποτέλεσμα (υπέρ των χριστιανοδημοκρατών - κατά των σοσιαλδημοκρατών) οι τελευταίοι βρέθηκαν, από το βράδυ των εκλογών κιόλας, αντιμέτωποι με έναν σκεπτικισμό αναφορικά με την εκλογική στρατηγική τους. Η ίδια η επικεφαλής της σοσιαλδημοκρατικής λίστας στο Ζάαρλαντ, Ανκε Ρέλινγκερ, δήλωσε ότι ενδεχομένως κάποιοι ψηφοφόροι να γύρισαν την πλάτη στο SPD εξαιτίας της πρόθεσής του να συμμαχήσει με την Αριστερά. «Οι εκλογές αφορούσαν λιγότερο την ουσία και εστιάστηκαν κυρίως στο ερώτημα πώς θα πρέπει να είναι οι κυβερνητικές συμμαχίες», δήλωσε η Ρέλινγκερ.

Φυσικά, όλ' αυτά αφορούν μόνο τις εντυπώσεις. Η Μέρκελ κέρδισε το πρώτο ημίχρονο σ' αυτόν τον αγώνα των εντυπώσεων αποπροσανατολισμού της γερμανικής εργατικής τάξης, αλλά μέχρι το Σεπτέμβρη μένουν αρκετά ημίχρονα ακόμα.

BREXIT

Ντέρμπι με πολλά ημίχρονα

Το βράδυ της περασμένης Τρίτης, η βρετανίδα πρωθυπουργός Τερίζα Μέι υπέγραψε την επιστολή για την ενεργοποίηση του Αρθρου 50 της Συνθήκης της Λισαβόνας, σηματοδοτώντας την έναρξη της διαδικασίας για το BREXIT. Την επιστολή παρέλαβε το πρωί της επομένης από τον σερ Τιμ Μπάροου ο Ντόναλντ Τουσκ, απαντώντας με ένα λακωνικό και εμφανώς ειρωνικό σχόλιο: «Μας λείπετε ήδη. Σας ευχαριστούμε και αντίο».. Η Μέρκελ δεν μπήκε στην ουσία της διαπραγμάτευσης. Τόνισε μόνο ότι η Γερμανία είναι προετοιμασμένη. Αντίθετα, ο Ολάντ προειδοποίησε ότι το BREXIT θα είναι οδυνηρό για τους Βρετανούς και ο Γιούνκερ δήλωσε ότι κάποια μέρα οι Βρετανοί θα το μετανιώσουν.

Τι ζητάει η Μέι; Μια νέα συμφωνία, όχι στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), αλλά κάτι περισσότερο, χωρίς ούτε η ίδια να γνωρίζει ακριβώς τι θα είναι αυτό. Υπόσχεται ότι θα ενσωματώσει την ευρωπαϊκή νομοθεσία στη βρετανική και πέταξε την απειλή: «Αν ωστόσο φύγουμε από την ΕΕ χωρίς συμφωνία, η συνέπεια θα είναι να κάνουμε εμπόριο στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Η αποτυχία να φτάσουμε σε μία συμφωνία θα σήμαινε, με όρους ασφάλειας, το αδυνάτισμα της συνεργασίας μας κατά της τρομοκρατίας και του εγκλήματος». Γι' αυτό και ζήτησε να δουλέψουν και οι δύο πλευρές προκειμένου αυτό να αποφευχθεί.

Η συγκεκριμένη αναφορά στην επιστολή της βρετανίδας πρωθυπουργού προς τον Τουσκ προκάλεσε οργή σε πολλούς αξιωματούχους των Βρυξελλών, που μίλησαν για εκβιασμό. Ο επικεφαλής διαπραγματευτής του Ευρωκοινοβουλίου για το BREXIT, Γκι Φέρχοφστατ απάντησε ότι δε θα αποδεχτεί καμία προσπάθεια από τη Βρετανία να χρησιμοποιήσει τη στρατιωτική της ισχύ και την ισχύ των υπηρεσιών ασφαλείας της ως διαπραγματευτικό χαρτί, καταλήγοντας με... τακτ ότι δε χρησιμοποίησε την λέξη «εκβιασμός» για να χαρακτηρίσει αυτή την αναφορά, γιατί προσπάθησε να φερθεί σαν κύριος σε μια κυρία!

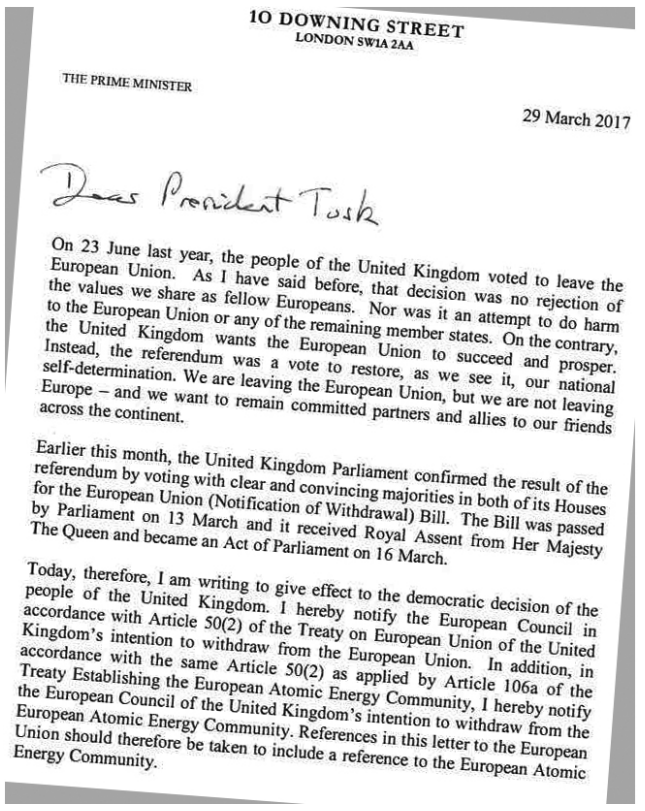

10 DOWNING STREET
LONDON SW1A 2AA

THE PRIME MINISTER

29 March 2017

Dear President Tusk

On 23 June last year, the people of the United Kingdom voted to leave the European Union. As I have said before, that decision was no rejection of the values we share as fellow Europeans. Nor was it an attempt to do harm to the European Union or any of the remaining member states. On the contrary, the United Kingdom wants the European Union to succeed and prosper. Instead, the referendum was a vote to restore, as we see it, our national self-determination. We are leaving the European Union, but we are not leaving Europe – and we want to remain committed partners and allies to our friends across the continent.

Earlier this month, the United Kingdom Parliament confirmed the result of the referendum by voting with clear and convincing majorities in both of its Houses for the European Union (Notification of Withdrawal) Bill. The Bill was passed by Parliament on 13 March and it received Royal Assent from Her Majesty The Queen and became an Act of Parliament on 16 March.

Today, therefore, I am writing to give effect to the democratic decision of the people of the United Kingdom. I hereby notify the European Council in accordance with Article 50(2) of the Treaty on European Union of the United Kingdom's intention to withdraw from the European Union. In addition, in accordance with the same Article 50(2) as applied by Article 106a of the Treaty Establishing the European Atomic Energy Community, I hereby notify the European Council of the United Kingdom's intention to withdraw from the European Atomic Energy Community. References in this letter to the European Union should therefore be taken to include a reference to the European Atomic Energy Community.

Η Μέι έχει πλέον εγκαταλείψει την άποψη που εξέφρασε προ διμήνου, ότι μια κακή συμφωνία είναι χειρότερη από τη μη-συμφωνία, αφού οι καπιταλιστές την κατέκριναν αυστηρά γι' αυτό. Ο Σύνδεσμος Κατασκευαστών της Βρετανίας (EEF), δυο μέρες πριν από την ενεργοποίηση του Αρθρου 50, είχε προειδοποιήσει ότι «κάθε πρόταση του τύπου "η μη συμφωνία είναι καλύτερη από μια κακή συμφωνία" είναι απλά μη αποδεκτή από τη βιομηχανία που αντιπροσωπεύει το 45% των βρετανικών εξαγωγών» (βλ. https://www.eef.org.uk/resources-and-knowledge/research-and-intelligence/industry-reports/uk-trade-with-the-eu-a-new-trading-order-for-the-manufacturing-industry). Ο βρετανικός «ΣΕΒ» χαρακτήρισε την ενεργοποίηση του Αρθρου 50 ως ιστορική στιγμή για τη χώρα και προειδοποίησε από τη μεριά του ότι οι πρώτοι έξι μήνες των διαπραγματεύσεων θα είναι κρίσιμοι καθώς η Βρετανία οδηγείται σε άνευ προηγουμένου διαπραγματεύσεις (βλ. http://www.cbi.org.uk/news/pivotal-moment-in-country-s-history/).

Πονοκέφαλος για τη βρετανική κυβέρνηση είναι και η απόφαση του κοινοβουλίου της Σκωτίας για επανάληψη του δημοψηφίσματος εξόδου από τη Βρετανία (με ψήφους 69 υπέρ και 59 κατά), λίγες ώρες πριν η Μέι υπογράψει την επιστολή εξόδου από την ΕΕ. Μπορεί το Λονδίνο να απέκλεισε κάθε συζήτηση για το θέμα αυτό (υποστηρίζοντας ότι θα ήταν άδικο για το λαό της Σκωτίας να του ζητηθεί να πάρει τέτοια κρίσιμη απόφαση χωρίς την απαραίτητη ενημέρωση για το μέλλον των σχέσεων με την Ευρώπη), όμως ο πονοκέφαλος της πυροδότησης φυγόκεντρων τάσεων μέσα στη Βρετανία παραμένει ισχυρός.

Τα δύσκολα τώρα αρχίζουν. Το ταξίδι στο άγνωστο δε γίνεται με βάρκα την ελπίδα, αλλά με βάση την οικονομική δύναμη της κάθε ιμπεριαλιστικής δύναμης και την ικανότητά της να επιβάλει μία συμφωνία με τους καλύτερους δυνατούς όρους για τα συμφέροντά της. Αυτό εύκολα λέγεται αλλά πολύ δύσκολα γίνεται. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το παζάρι θα είναι σκληρό και το 2019 (που αναμένεται να έχει πλήρως εγκαταλείψει η Βρετανία την ΕΕ μετά από 46 συναπτά έτη) θα είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που μπορεί να φανταστεί κανείς σήμερα. Η κρίση και η αστάθεια του ιμπεριαλιστικού σχηματισμού της ΕΕ ήταν επόμενο να φουντώσει τον εθνικισμό και τις φυγόκεντρες τάσεις, που δε μπορούν να οδηγήσουν παρά μόνο σε συγκρούσεις, χωρίς κανείς να μπορεί να εκτιμήσει το μέγεθος και την έκτασή τους. Το ακόμα πιο σίγουρο είναι ότι τίποτα το θετικό δεν προμηνύεται για τους ευρωπαϊκούς λαούς, όποια και αν είναι η κατάληξη των διαπραγματεύσεων, αφού η όξυνση του ανταγωνισμού θα οδηγήσει σε βάθεμα της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης από το κεφάλαιο.

Σοσιαλδημοκράτες σε τροχιά διάλυσης

«Ανθρωπος χωρίς τιμή», «σαμποταριστής», «ντρεπόμαστε για λογαριασμό του», «θλίψη», «βαρύ πλήγμα στη δημοκρατία», «άνθρωπος που δε λέει να ξεγαντζωθεί από την εξουσία». Αυτοί ήταν μερικοί από τους χαρακτηρισμούς και τα σχόλια που ακολούθησαν την (αναμενόμενη) ανακοίνωση του μέχρι πρότινος πρωθυπουργού της Γαλλίας, Μανουέλ Βαλς, ότι στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών δε θα ψηφίσει τον υποψήφιο του Σοσιαλιστικού Κόμματος (PSF), Μπενουά Αμόν, αλλά τον «ανεξάρτητο» υποψήφιο Εμανουέλ Μακρόν. Πριν από το Βαλς, βέβαια, μια σειρά κορυφαία στελέχη του PSF, ακόμα και εν ενεργεία υπουργοί, όπως ο υπουργός Αμυνας, Ζαν-Ιβ Λε Ντριάν, είχαν εκφράσει την υποστήριξή τους στον Μακρόν, όμως δεν έγινε τόσος ντόρος.

Η διαφορά είναι πως ο Βαλς είχε πάρει μέρος στα προκριματικά και είχε ηττηθεί από τον Αμόν, γι' αυτό και δεσμευόταν από το «συμβόλαιο» που είχαν υπογράψει όλοι οι υποψήφιοι, ότι θα στηρίξουν μέχρι το τέλος τον υποψήφιο που θα αναδείξει η κομματική κάλπη. «Η δική μου έννοια της τιμής και της δημοκρατικής ηθικής ήταν να βάλω όλη μου την ενέργεια στην υπηρεσία της νίκης της Αριστεράς το 2012», δήλωσε δηκτικά η Μαρτίν Ομπρί, που το 2012

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Αστυνομική βαρβαρότητα αλά γαλλικά

Τρεις μπάτσοι τραυματίστηκαν και 35 διαδηλωτές συνελήφθησαν στις βίαιες συγκρούσεις που ξέσπασαν το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, όταν πάνω από 150 διαδηλωτές, ασιάτες μετανάστες στην πλειοψηφία τους, συγκεντρώθηκαν έξω από το αστυνομικό τμήμα του 19ου Διαμερίσματος του Παρισιού αποκαλώντας εν χορώ δολοφόνους τους μπάτσους που σκότωσαν εν ψυχρώ έναν 56χρονο Κινέζο.

Ο Σαογιό Λιου δολοφονήθηκε μπροστά στα παιδιά του, στο σπίτι του, ενώ καθάριζε ψάρια! Το μαχαίρι που κρατούσε θεωρήθηκε «φονικό όργανο» κατά τον έλεγχο που έκαναν οι δύο μπάτσοι που μπούκαραν με τη βία στο σπίτι του, για άγνωστο μέχρι στιγμής λόγο. Η αστυνομική βαρβαρότητα στη Γαλλία γίνεται όλο και πιο έντονη. Πριν από δυο βδομάδες, επτά χιλιάδες άτομα είχαν διαδηλώσει ενάντιά της, με αφορμή τον κτηνώδη ξυλοδαρμό και βιασμό ενός 22χρονου. Τώρα, ξανά τα ίδια. Η «ευαίσθητη» Γαλλία βαδίζει στα χνάρια των ΗΠΑ...

Οταν λέμε ισόβια εννοούμε... αθώωση!

Από την Παρασκευή 24 Μάρτη, ο αμερικανόδουλος πρώην δικτάτορας της Αιγύπτου Χόσνι Μουμπάρακ, που κυβερνούσε με δημοκρατικό προσωπείο, το οποίο του αναγνώριζε σύσσωμη η «διεθνής κοινότητα», είναι ελεύθερος. Σε βαθιά γεράματα (88 ετών) ο Μουμπάρακ περιμένει πλέον να αναχωρήσει από τον μάταιο τούτο κόσμο, ζώντας στο σπιτάκι του στην Ηλιόπολη, αντί για το στρατιωτικό νοσοκομείο όπου «κρατούνταν». Τα ισόβια που έφαγε το 2012, με την κατηγορία ότι ευθύνεται για τη δολοφονία 239 ατόμων κατά τη διάρκεια της εξέγερσης (είχαν σκοτωθεί πολύ περισσότεροι, αλλά τόσους του χρέωσαν) μετατράπηκαν αρχικά σε κράτηση στο νοσοκομείο και στη συνέχεια σε αθώωση.

Μια μέρα πριν, στις 23 Μάρτη, αποφυλακιζόταν ένα από τα ιδρυτικά στελέχη του «Κινήματος της 6ης Απρίλη», που πρωτοστάτησε στην εξέγερση του 2011. Ο Αχμέντ Μαχέρ βρισκόταν πίσω από τα σίδερα για τρία χρόνια, επειδή διέπραξε το «έγκλημα» της συμμετοχής σε διαδήλωση χωρίς άδεια της αστυνομίας! Ο Μαχέρ δεν είναι ο μόνος που μπήκε φυλακή με τέτοιες γελοίες κατηγορίες. Αλλα δύο ιδρυτικά μέλη του «Κινήματος της 6ης Απρίλη», που θεωρούνται επίσης σύμβολα της εξέγερσης, ο Αλάα Αμπντέλ Φατάχ και ο Αχμέντ Ντούμα, είναι επίσης φυλακισμένοι. Ο πρώτος αναμένεται να απελευθερωθεί σύντομα, ενώ ο δεύτερος δε φαίνεται να έχει την ίδια τύχη. Ο Ντούμα κατηγορείται για «υποκίνηση βίας» και «επίθεση στις αστυνομικές δυνάμεις», πέρα από τη συμμετοχή του σε διαδήλωση χωρίς άδεια, γι' αυτό και η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη τον καταδίκασε σε ποινή ίδια μ' αυτή που είχε καταδικάσει αρχικά και τον δικτάτορα Μουμπάρακ: ισόβια! Με τη διαφορά ότι ο Μουμπάρακ είναι ελεύθερος, ενώ ο Ντούμα θα μείνει για πολλά χρόνια ακόμα στη φυλακή.

Το αιγυπτιακό καθεστώς αποκαλύπτει πόσο δικτατορικό και ταξικό παραμένει. Τη στιγμή που χιλιάδες εξεγερμένοι σάπιζαν επί χρόνια στις φυλακές (τους έδωσε αμνηστεία ο πρώην εκλεγμένος πρόεδρος Μοχάμεντ Μόρσι, που τώρα βρίσκεται στη φυλακή) και ορισμένοι εξακολουθούν να είναι μέσα, το καθεστώς απελευθερώνει τον Μουμπάρακ που τόσο μίσησε ο αιγυπτιακός λαός. Είναι κι αυτό ένα ακόμα συμβολικό μήνυμα ότι η αντεπανάσταση επέστρεψε και νέοι δικτάτορες κάθησαν στο σβέρκο του λαού.

Οι σιωνιστές δολοφόνησαν στέλεχος της Αντίστασης στη Γάζα

Λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του παλαιστίνιου αγωνιστή Μπασέλ Αλ Αράζ στη Δυτική Οχθη, οι σιωνιστές δολοφόνησαν τον 35χρονο Μαζέν Φουκαχά, ηγετικό στέλεχος των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλου σκέλους της Χαμάς. Η δολοφονία του Φουκαχά έγινε στο νότιο τμήμα της πόλης της Γάζας, το Σάββατο 25 Μάρτη, από ενόπλους. Τον πυροβόλησαν τέσσερις φορές στο κεφάλι και στη συνέχεια τράπηκαν σε φυγή, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες.

Ο Φουκαχά καταγόταν από την πόλη Τουμπάς της Δυτικής Οχθης και ήταν ανάμεσα στους χίλιους παλαιστίνιους κρατούμενους που απελευθερώθηκαν από τις ισραηλινές φυλακές το 2011, με τη «συμφωνία Σαλίτ» μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ. Εκτοτε ζούσε στη Γάζα, αφού όρος για την απελευθέρωσή του από τους σιωνιστές ήταν η μη παραμονή του στη Δυτική Οχθη. Είχε φυλακιστεί το 2002, με την κατηγορία ότι οργάνωσε επίθεση αυτοκτονίας στο βόρειο Ισραήλ, που άφησε πίσω της εννιά ισραηλινούς νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

Ο πατέρας του Φουκαχά, που ζει ακόμα στην Τουμπάς, δήλωσε στο ραδιοφωνικό σταθμό Asra ότι πράκτορες της Μοσάντ είχαν πάει πολλές φορές στο σπίτι του και του είχαν πει ότι θα τον σκοτώσουν, αν συνέχιζε να παραμένει στέλεχος της Αντίστασης. Την επόμενη της δολοφονίας του, εκπρόσωπος τύπου της Χαμάς δήλωσε

ότι ο Φουκαχά είχε αναλάβει να συγκροτήσει και να καθοδηγεί αντισταση-σιακούς πυρήνες στη Δυτική Οχθη.

Το υπουργείο Εσωτερικών της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα σφράγισε το πρωί της Κυριακής 26 Μάρτη το πέρασμα του Ερέζ, προκειμένου να αποτρέψει τη φυγή των δολοφόνων, και έθεσε τη Γάζα σε κατάσταση συναγερμού. Στη συνέχεια, έστησε σημεία ελέγχου στους δρόμους και τις εισόδους όλων των πόλεων της ευρύτερης περιοχής. Εκατοντάδες αστυνομικοί των υπηρεσιών ασφαλείας της Χαμάς έκαναν ελέγχους σε αυτοκίνητα όλη τη μέρα και παράλληλα δεκάδες περίπολα περιπολούσαν κατά μήκος των ανατολικών συνόρων με το Ισραήλ για να αποτρέψουν πιθανή διαφυγή των πρακτόρων υπό την κάλυψη του ισραηλινού στρατού. Παράλληλα, σκάφη της ακτοφυλακής ειδοποίησαν όλους τους ψαράδες που έπλεαν εντός της περιοχής που επιτρέπει το Ισραήλ να επιστρέψουν στο λιμάνι της Γάζας. Την επόμενη μέρα το πέρασμα του Ερέζ άνοιξε μερικώς για ιατρικά περιστατικά που χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης και πρέπει να μεταβούν στο Ισραήλ.

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν στη Γάζα και τη Δυτική Οχθη καλώντας την Αντίσταση να πάρει εκδίκηση για τον Φουκαχά και για τον 17χρονο Μοχάμετ Αλ Χατάμπ που δολοφονήθηκε από τον ισραηλινό στρατό λίγες μέρες πριν, στο προσφυγικό στρατόπεδο Αλ Τζαλάζεν στη Ραμάλα της Δυτικής Οχθης.

Ο Ισμαΐλ Χανίγια, ηγετικό στέλεχος της Χαμάς και πρώην πρωθυπουργός, δήλωσε κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στην τελετή της ταφής του Φουκαχά, ότι το Ισραήλ θα μετανιώσει πικρά για την απόφασή του να σκοτώσει με δόλιο τρόπο μαχητές της Αντίστασης στη Γάζα, ενώ προανήγγειλε δράσεις ενάντια στους σιωνιστές. Δεν αποκλείεται, πριν από οποιαδήποτε άμεση δράση ενάντια στους σιωνιστές, η Χαμάς να χτυπήσει εκ νέου το δίκτυο των πληροφοριοδοτών του Ισραήλ μέσα στη Γάζα.

Με ανακοίνωσή τους, οι Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουστάφα του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης καταδίκασαν τη δολοφονία του Φουκαχά και κάλεσαν όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης να εκδικηθούν για το θάνατό του. Η Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ δήλωσε ότι η δολοφονία του Φουκαχά σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας επίθεσης των σιωνιστών ενάντια στην Αντίσταση και πως η Αντίσταση έχει κάθε δικαίωμα να απαντήσει στην ισραηλινή επιθετικότητα και να προστατέψει τον εαυτό της.

Τον περασμένο Δεκέμβρη, το Ισραήλ δολοφόνησε μέσα στο αυτοκίνητό του τον τυνήσιο αεροναυπηγό Μοχάμετ Αλ Ζουάρι, στέλεχος της Χαμάς. Η Μοσάντ είχε τότε αναλάβει την ευθύνη της δολοφονίας του, κατονομάζοντάς τον σαν υπεύθυνο του προγράμματος ανάπτυξης και κατασκευής κατασκοπευτικών drones της Χαμάς. Παράλληλα, οι σιωνιστές συνέλαβαν τον Ραφάτ Νασίφ, στέλεχος της Χαμάς στη Δυτική Οχθη, προκειμένου να πιέσουν τη Χαμάς να μπει σε διαπραγματεύσεις για ανταλλαγή αιχμαλώτων με το Ισραήλ. Η Χαμάς έχει στην κατοχή της τα πτώματα τριών ισραηλινών στρατιωτών, τους οποίους ο Νετανιάχου επιθυμεί διακαώς να πάρει πίσω, κάτω από την πίεση της φασιστικοποιημένης ισραηλινής κοινής γνώμης και του ηγέτη της ισραηλινής ακροδεξιάς Ναφταλί Μπενέτ.

Η δολοφονία του Φουκαχά, η πρώτη που έγινε με αυτόν τον τρόπο μετά από δέκα χρόνια, σε συνδυασμό με τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς περιοχών στη Γάζα, στους οποίους σκοτώθηκε ένα 15χρονο παιδί και υπέστη μεγάλες καταστροφές το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, πριν λίγες μέρες, σηματοδοτεί σταδιακή κλιμάκωση της επιθετικότητας των σιωνιστών. Σύμφωνα με πολλές οργανώσεις υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυξάνονται οι πιθανότητες η επιθετικότητα των σιωνιστών να κορυφωθεί με μια νέα επίθεσή τους στη Γάζα, κάτι το οποίο θεωρεί βέβαιο ο γνωστός φασίστας υπουργός Πολέμου του Ισραήλ, Αβιγκόρ Λίμπερμαν. Μπροστά σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο όλες οι οργανώσεις της Αντίστασης δηλώνουν έτοιμες να αντισταθούν επιτυχώς στον σιωνιστή εισβολέα. Εξάλλου, προετοιμάζονται για μια τέτοια κίνηση από την επόμενη μέρα της λήξης της τελευταίας ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014, παρά τα μεγάλα πλήγματα που δέχτηκαν τότε.

Κυβέρνηση Τραμπ

Από αποτυχία σε αποτυχία

Η κατάργηση του Obamacare (του συστήματος «καθολικής ασφάλισης», που υποτίθεται ότι εξασφάλισε σε όλους τους Αμερικάνους η κυβέρνηση Ομπάμα) αποτέλεσε ένα από τα πρώτα καθήκοντα της νέας κυβέρνησης του Ντόναλντ Τραμπ. Οπως έχουμε αναφέρει αναλυτικά στο παρελθόν, η μεταρρύθμιση Ομπάμα στον τομέα της Ασφάλισης δεν ήταν ένα «επαναστατικό» μέτρο, αλλά περισσότερο ένα εμπόριο ελπίδας (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/564/Διεθνή/1403.Κοινωνική-κατάκτηση-ή-εμπόριο-ελπίδας), που χρειάστηκε προκειμένου να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ραγδαίας αύξησης των ανασφάλιστων Αμερικάνων τη δεκαετία του 2000. Με το Obamacare έγινε προσπάθεια να αναγκαστούν περισσότεροι Αμερικάνοι να αγοράσουν ασφαλιστήρια συμβόλαια (δίνοντας έτσι μία τόνωση στις ασφαλιστικές εταιρίες), με την παράλληλη επέκταση των υφιστάμενων προγραμμάτων υποτυπώδους ασφάλισης των φτωχών Αμερικάνων (Medicaid), προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα πλήρους λουμπενοποίησής τους και με στόχο να εμφανιστεί η κυβέρνηση Ομπάμα σαν προστάτιδα των «φτωχών και αδύναμων».

Την Παρασκευή 24 Μάρτη, η κυβέρνηση Τραμπ αναγκάστηκε να αποσύρει το πολυδιαφημισμένο νομοσχέδιο για την κατάργηση του Obamacare και την αντικατάστασή του με ένα νέο σύστημα. Ο Τραμπ δεν κατόρθωσε να πείσει ούτε τους ρεπουμπλικάνους βουλευτές για την αντιμεταρρύθμιση που προτείνει και μολονότι οι Ρεπουμπλικάνοι ελέγχουν και τα δύο σώματα του Κογκρέσου (Βουλή των Αντιπροσώπων και Γερουσία) δεν ήταν δυνατόν να ψηφιστεί το νομοσχέδιο!

Πώς όμως προέκυψε αυτή η εξέλιξη; Πιθανότατα γιατί το Obamacare δεν ήταν τόσο κακό -όσο ισχυρίζεται ο Τραμπ- για το κράτος και τους καπιταλιστές ώστε να το καταργήσουν. Οι κρατικές δαπάνες για το πρόγραμμα περίθαλψης των απόρων (Medicaid), που αντιπροσωπεύουν το 16% των συνολικών ιατροφαρμακευτικών δαπανών (ιδιωτικών και δημόσιων), μπορεί να αυξήθηκαν, όχι όμως σε ιστορικά υψηλά επίπεδα. Η ετήσια αύξηση ήταν της τάξης του 10% το 2014, ενώ τη δεκαετία του '90 η ετήσια αύξηση κυμαινόταν από 10% μέχρι 25% (βλ. https://www.macpac.gov/wp-content/uploads/2016/06/Trends-in-Medicaid-Spending.pdf, σελ. 10, σχήμα 1-5). Η συμμετοχή των ασφαλισμένων εξαπλώθηκε (το 2015, στο 85% των ατομικών ιατροφαρμακευτικών ασφαλίσεων υπήρχε συμμετοχή του εργαζόμενου, ενώ το 2006 το ποσοστό αυτό ήταν 66%) και ταυτόχρονα οι ασφαλιστικές εταιρίες κονόμησαν χοντρά με την αύξηση των ασφαλίστρων (γύρω στο 25% θα αυξηθούν φέτος σε 38 Πολιτείες) και την αύξηση του αριθμού των πελατών τους.

Το πατατράκ που έπαθε ο Τραμπ (η πρώτη μεγάλη ήττα της διακυβέρνησής του ως σήμερα) θα το θυμάται για καιρό. Ο δισεκατομμυριούχος δημαγωγός θα πρέπει να πείσει τους υπόλοιπους στυλοβάτες του συστήματος ότι θα μπορέσει να διαχειριστεί τα συμφέροντα της αμερικάνικης κεφαλαιοκρατίας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, πέρα από δημαγωγίες και τσαρλατανισμούς. Αλλιώς, έχουν τον τρόπο να τον ξεφορτωθούν. Ο αντιπρόεδρος Πενς είναι έτοιμος...

Αντιασφαλιστική επίθεση χωρίς τέλος στην Ισπανία

Η Ισπανία μπορεί να βγήκε από το Μνημόνιο, δεν γλίτωσε όμως από τα ελλείμματα. Ειδικά αυτά της ασφάλισης ολοένα και μεγαλώνουν σύμφωνα με άρθρο της Ελ Παΐς της περασμένης Τρίτης. Η αύξηση των θέσεων εργασίας (3% μέσα σε δύο χρόνια) δεν οδήγησε στη μείωση των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων, που βρίσκονται σε επίπεδα ρεκόρ, με αποτέλεσμα σε κάθε εργαζόμενο να αντιστοιχεί ένα έλλειμμα της τάξης των 1.000 ευρώ. Το συνολικό έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, κυμαίνεται μεταξύ 18.6 και 18.8 δισ. ευρώ, με την αύξηση από πέρσι να αγγίζει τα 2 δισ.

Οπως επισημαίνει η εφημερίδα, η αύξηση των εισφορών λόγω της αύξησης των θέσεων εργασίας δεν ήταν η αναμενόμενη, καθώς πολλές από τις νέες θέσεις εργασίας είναι χαμηλά αμοιβόμενες ή προσωρινές, με αποτέλεσμα οι εισφορές να είναι μικρές. Οι αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις του 2011 και του 2013, που απάλλαξαν πλήρως τους καπιταλιστές από την υποχρέωση να πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές για τα πρώτα 500 ευρώ του μισθού των εργατών για δύο χρόνια (με την προϋπόθεση να κάνουν προσλήψεις), έπαιξαν κι αυτές το ρόλο τους στο να αυξηθούν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων. Και τώρα, η φιλολογία για τα ελλείμματα προοιωνίζεται μία νέα αντιασφαλιστική επίθεση. Δεν έφτανε που έπεσε πετσόκομμα, με αύξηση των ορίων ηλικίας και μείωση των συντάξεων, ετοιμάζεται να πέσει κι άλλο!

στο ψαχνό

Προκαλούν κιόλας

«Τα εργασιακά, έχω την εντύπωση ότι θα είναι τόσο θετικά, που θα χαρούμε κιόλας να τα νομοθετήσουμε». Στη φράση αυτή του κυβερνητικού εκπροσώπου, Δ. Τζανακόπουλου, συμπυκνώνεται το θράσος και η ιταμότητα αυτών που διαχειρίζονται την τελευταία διετία τον ελληνικό καπιταλισμό, σε στενή συνεργασία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές-αποικιοκράτες.

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εγκατέλειψαν τις παλιές «ντροπούλες». Τα περί «εκβιασμού», «πραξικοπήματος», συμφωνίας «με το πιστόλι στον κρόταφο» κτλ. ανήκουν πια στο μουσείο της μνημονιακής περιόδου. Εκεί που είχαν ήδη πάει το «βγαίνουμε από την κρίση» του Παπανδρέου, τα «Ζάππεια» του Σαμαρά, οι «όροι παρούσας αξίας» του Βενιζέλου, το «αναπτυξιακό μείγμα» του Κουβέλη και τόσα άλλα ιδεολογήματα των υπερασπιστών της σκληρής λιτότητας και της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού.

Πλέον, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν «υιοθετήσει» τα Μνημόνια και τις πολιτικές τους, τις οποίες εμπλουτίζουν με νέα βάρβαρα μέτρα, που πλήττουν άμεσα τα πιο φτωχά στρώματα του ελληνικού λαού, τους εργάτες που εξακολουθούν να έχουν ένα ψευτοεισόδημα και τους συνταξιούχους. Και βέβαια, συνεχίζουν να πωλούν «τα ασημικά». Πρώτα το λιμάνι του Πειραιά, μετά τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια, τώρα τη ΔΕΗ, και έπεται συνέχεια.

Κι όλα αυτά τα παρουσιάζουν σαν... αναπτυξιακές μεταρρυθμίσεις, που θα φέρουν τη... δίκαιη ανάπτυξη. Δεν περιορίζονται μόνο στη θεσμοθέτηση αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, αλλά προκαλούν κιόλας, όπως προκαλούσε ο Μητσοτάκης (πατέρας) με το διαβόητο 0+0=14%.

Δεν νομίζουμε ότι υπάρχει λαϊκό ακροατήριο που καταπίνει αυτά τα ψέματα, εκτός από την συριζανελίτικη καμαρίλα που έχει κάθε λόγο να εμφανίζεται σαν ενθουσιασμένη, γιατί απολαμβάνει -με τον ένα ή τον άλλο τρόπο- τα ευεργετήματα της κρατικής «κουτάλας».

Δεδομένη θεωρούμε και την οργή του κόσμου της δουλειάς, εν ενεργεία και απόμαχου. Οταν σου βάζουν το χέρι στην τσέπη για να σου πάρουν μερικά ακόμα κατοστάρικα φόρο, όταν σου κόβουν για μια ακόμα φορά τη σύνταξη, όταν πωλούν δημόσια περιουσία για την οποία μάτωσες εσύ, ο πατέρας σου, ο παππούς σου, δεν μπορείς να μην οργιστείς.

Ζητούμενο, βέβαια, είναι το πότε θα εκδηλωθεί αυτή η οργή. Προς το παρόν επικρατεί η «ηρεμία» της απογοήτευσης και της ηττοπάθειας. Από κάτω, όμως, το ηφαίστειο βράζει. Ετσι συνέβαινε πάντοτε, έτσι συμβαίνει και τώρα. Το ηφαίστειο που βράζει θα εκραγεί, δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Η ανυπομονησία δεν είναι καλός σύμβουλος, όταν δεν μπορεί να επιταχύνει καταστάσεις, αλλά έχει μόνο ηθικό υπόβαθρο.

Το ερώτημα που πρέπει να απασχολεί όσους στέκονται σε ταξικές θέσεις δεν είναι το πότε, αλλά το πώς. Πώς θα εκδηλωθεί η κυοφορούμενη έκρηξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος; Με τους όρους του παρελθόντος ή με όρους που θ' ανοίγουν παράθυρο στο μέλλον;

Αρκεί να ανατρέξουμε στην ιστορία των χρόνων μετά την πτώση της χούντας και θα δούμε πολλές εκρήξεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος, που μανιπουλαρίστηκαν από αστικές δυνάμεις. Ο μεταχουντικός ριζοσπαστισμός έγινε καύσιμο για το επελαύνον όχημα του ΠΑΣΟΚ. Οι αντιμνημονιακές κινητοποιήσεις έγιναν καύσιμα για το όχημα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ο εγκλωβισμός στη λογική της εναλλαγής των κυβερνήσεων εξακολουθεί να λειτουργεί ως η βασική τροχοπέδη ακόμα και για την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού αγώνα άμεσων διεκδικήσεων.

Ολες οι δυνάμεις, λοιπόν, πρέπει να πέσουν στην ανάπτυξη εκείνων των ιδεών που οδηγούν στον πλήρη απεγκλωβισμό από την αστική πολιτική και στα πρώτα σπέρματα ανεξάρτητης ταξικής-πολιτικής οργάνωσης.

Μεγάλες στιγμές! Το τρίο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης τα βρήκε στη μοιρασιά των συνέδρων και επαναβεβαίωσε την απόφαση να βαδίσει με επικεφαλής τη Φώφη (έτσι κι αλλιώς δεν πάει για πρωθυπουργίνα). Και το φωτογραφικό ενσταντανέ δεν τραβήχτηκε τυχαία στο συγκεκριμένο σημείο των γραφείων του ΠΑΣΟΚ. Στην πλάτη του τρίο, φωτογραφίες από την ιδρυτική συγκέντρωση του ΠΑΣΟΚ, στις 3 Σεπτέμβρη του 1974. Ο Αντρέας να διαβάζει τη διακήρυξη και στις πρώτες σειρές στελέχη όπως η Αμαλία Φλέμινγκ, η Σίλβα Ακρίτα, ο Κώστας Σημίτης. Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο δυνατό (με ολίγη από ΔΗΜΑΡ). Μόνο που το 2017 δεν είναι 1974...

ΚΟΝΤΡΕΣ

Τους έκοψε τη φόρα

Δεν ξέρουμε αν ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, που επισκέφτηκε την Αθήνα με τη νέα του ιδιότητα (έγινε υπουργός Εξωτερικών αφότου ο Σταϊνμάγιερ εκλέχτηκε πρόεδρος της Δημοκρατίας), έκανε απλώς ένα εθιμοτυπικό ταξίδι ή είχε και κάποιες «δουλειές» να προωθήσει. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως φρόντισε να κόψει τη φόρα του Τσίπρα, της Γεννηματά και των υπόλοιπων της Κεντροαριστεράς, καθιστώντας τους σαφές ότι η γερμανική πολιτική έναντι της Ελλάδας δεν πρόκειται να αλλάξει σε περίπτωση νίκης των σοσιαλδημοκρατών στις γερμανικές εκλογές του προσεχούς Σεπτέμβρη. Φρόντισε, δε, αυτό να διαρρεύσει στα ελληνικά ΜΜΕ.

Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό (η πολιτική των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων δεν καθορίζεται από τα κόμματα που διαχειρίζονται τις κυβερνήσεις τους), όμως ο τρόπος με τον οποίο το χειρίστηκε ο Γκάμπριελ «βλέπει» όχι στην Ελλάδα αλλά στη Γερμανία. Δε θέλει να περάσει στο γερμανικό εκλογικό σώμα, το διαποτισμένο με την ιμπεριαλιστική λογική, η ιδέα ότι μια σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση θα άλλαζε πολιτική έναντι της Ελλάδας. Γιατί κάτι τέτοιο θα σήμαινε απώλεια ψήφων από τα πιο συντηρητικά στρώματα. Προειδοποίησε, λοιπόν, τους εν Αθήναις συνομιλητές του να μην τολμήσουν να κάνουν οποιαδήποτε τέτοια σπέκουλα κατά την προεκλογική περίοδο της Γερμανίας, γιατί αυτή τη σπέκουλα μπορεί να την πάρουν οι αντίπαλοι των σοσιαλδημοκρατών και να τη μετατρέψουν σε όπλο εναντίον τους.

Προσωπικό μαγαζί

Η περιφέρεια Αττικής άνοιξε γραφείο στις Βρυξέλλες! Το εγκαινίασε, φυσικά, η Δούρου που είπε στα εγκαίνια τις γνωστές παπάρες, του τύπου «Να προχωρήσουμε από την ΕΕ των κρατών-μελών στην ΕΕ των Περιφερειών». Τι στο διάολο χρειάζεται ένα γραφείο της περιφέρειας στις Βρυξέλλες; «Η παρουσία της Αττικής στις Βρυξέλλες, στην καρδιά της ΕΕ, στο κέντρο λήψης των αποφάσεων εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική εξωστρέφειας», έγραψε η Δούρου στο twitter. Στον δεκάρικο που εκφώνησε στα εγκαίνια επανέλαβε την ίδια παπάρα με άλλα λόγια: το γραφείο στις Βρυξέλλες θα καταστεί ένας χώρος προώθησης των αποκεντρωμένων πολιτικών και εμβάθυνσης της τοπικής δημοκρατίας, απαλλαγμένος όμως από μικροπαραταξιακές πολιτικές, και με τροφοδότη τη συλλογική δράση, τη συναντίληψη και τις συντονισμένες ενέργειες!

Από την παπαρολογία-αερολογία και μόνο μπορεί να καταλάβει κανείς ότι πρόκειται για προσωπικό μαγαζί της Δούρου και της παρέας της. Με λεφτά της περιφέρειας, φυσικά, σε μια περίοδο που κόσμος ψάχνει φαγητό στα σκουπίδια.

Ολετήρες

Οταν ο νεαρός Αλέξης Τσίπρας ξεκινούσε την «έφοδο προς την κορυφή» της αστικής πολιτικής, ως υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων του ΣΥΡΙΖΑ (το 2006 πήρε 10,5% και θεωρήθηκε η μεγάλη έκπληξη), παρουσίαζε ένα πρόγραμμα στηριγμένο σε περιβαλλοντικές ευαισθησίες. Η δημιουργία ελεύθερων χώρων και χώρων πρασίνου αποτελούσε την καρδιά των τότε διακηρύξεων Τσίπρα. Εκτός από την αναβάθμιση των αλσών και των πάρκων, μιλούσε και για τη δημιουργία τεσσάρων μεγάλων πνευμόνων πρασίνου: Γουδή, Βοτανικός, Κουντουριώτικα, Ριζούπολη. Ως πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, τέσσερα χρόνια αργότερα (2010) κατέθεσε επίκαιρη ερώτηση στους συναρμόδιους υπουργούς για το Μητροπολιτικό Πάρκο στου Γουδή, στην οποία κυριαρχούσε η αποδοκιμασία της τσιμεντοποίησης και της εμπορευματοποίησης και η απαίτηση για απομάκρυνση του Badminton, που κατασκευάστηκε με την υπόσχεση ότι θα είναι προσωρινό και θα φύγει μετά τους ολυμπιακούς αγώνες.

Πού βρισκόμαστε εφτά χρόνια μετά, με τον Τσίπρα πρωθυπουργό πλέον; Η πολιτική της κυβέρνησης μιλά για παράδοση του άλσους της Ν. Φιλαδέλφειας στον Μελισσανίδη (ούτε καν στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ), για παράδοση της Ριζούπολης-Προμπονά στους Μελισσανίδη-Μάτσα και για κατασκευή γηπέδου

Ο καλός φίλος

Μπορεί πολλοί και διάφοροι, από τον Ρέντσι μέχρι τη Σία Αναγνωστοπούλου, να βρήκαν ευκαιρία να την πέσουν στον Ντεϊσελμπλούμ για τις δηλώσεις του σε γερμανική εφημερίδα για... τα τσιγάρα, τα ποτά και τα ξενύχτια που έχουν κλείσει τα καλύτερα τα σπίτια, όμως ο Σόιμπλε φρόντισε να στηρίξει τον «άνθρωπό του». Η εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών Φρεντερίκε φον Τισενχάουζεν δήλωσε ξερά ότι «δεν πρόκειται να βαθμολογήσει το ύφος» των δηλώσεων Ντεϊσελμπλούμ και συμπλήρωσε ότι ο Σόιμπλε «εκτιμά ιδιαίτερα την προσφορά του κ. Ντεϊσελμπλούμ ως προέδρου του Eurogroup». Για όσο διάστημα θα κυβερνά ο σημερινός συνασπισμός στην Ολλανδία ο κ. Ντεϊσελμπλούμ θα παραμένει στη θέση του επικεφαλής του Eurogroup, κατέληξε η Τισενχάουζεν.

Και τι θα γίνει αν σχηματιστεί άλλη κυβέρνηση, στην οποία δε θα συμμετέχει το κόμμα του Ντεϊσελμπλούμ (που έπαθε εκλογική πανωλεθρία) ή ο ίδιος δεν τοποθετηθεί υπουργός Οικονομικών; Η εκπρόσωπος του Σόιμπλε δεν είπε κάτι σχετικό, όμως η όλη τοποθέτησή της ήταν ένα μήνυμα προς τον Ρούτε, που θα είναι και πάλι πρωθυπουργός, να διατηρήσει τον Ντεϊσελμπλούμ στο πόστο του υπουργού Οικονομικών, για να συνεχίσει η Ολλανδία να έχει δικό της στέλεχος στην προεδρία του Eurogroup.

του Παναθηναϊκού στην καρδιά του σχεδιαζόμενου Μητροπολιτικού Πάρκου στου Γουδή (με το Badminton να παραμένει στη θέση του). Ο χαρακτηρισμός «ολετήρες του αστικού περιβάλλοντος», που τους προσέδωσε στο προηγούμενο φύλλο της η «Κόντρα» είναι απολύτως ταιριαστός.

Αλητοχουλιγκαναριό

Αηδία! Μάλλον ήπια είναι η λέξη για να περιγράψει αυτό που είδαν οι κάτοικοι της Νέας Φιλαδέλφειας που πήγαν για να παρακολουθήσουν τις γιορταστικές εκδηλώσεις της 25ης Μάρτη. Καναδυό δεκάδες αλητοχουλιγκάνοι, αφού προηγουμένως είχαν «πιει» ό,τι «πίνεται», μαζεύτηκαν και επιδόθηκαν στο αγαπημένο τους... σπορ. Χυδαίες ύβρεις κατά του δημάρχου και δημοτικών συμβούλων και δημιουργία μιας ατμόσφαιρας τρόμου, που απέτρεψε πολλούς από το να παρακολουθήσουν τις εκδηλώσεις. Οι κάτοικοι της Νέας Φιλαδέλφειας είχαν την ευκαιρία να πάρουν μια ακόμα γεύση για το τι τους περιμένει αν αυτό το αλητάριό «εγκατασταθεί» μόνιμα στην πόλη τους.

Για τον κρατικό μηχανισμό δε χρειάζεται να πούμε τίποτα. Η αστυνομία ήταν παρούσα σε ρόλο... παρατηρητή. Δημιουργούσε απλά μια ζώνη γύρω από τους ανθρώπους της δημοτικής αρχής, γιατί δεν ήταν σίγουρη πως ο συρφετός θα τηρούσε αυστηρά τις εντολές που είχε («μόνο βρίσιμο»). Φυσικά, δεν έκανε καμιά κίνηση απομάκρυνσής του, όπως έκανε στο παρελθόν, όταν πολίτες από αριστερές και αντιεξουσιαστικές συλλογικότητες εξέφραζαν (με πολιτικό τρόπο και όχι βρίζοντας, χειρονομώντας και απειλώντας) την αντίθεσή τους στις παρελάσεις.

Στρουθοκαμηλισμός

Πανηγύριζαν τα «υπαλληλικά» σάιτ του Μελισσανίδη, γιατί στο δημοτικό συμβούλιο Νέας Ιωνίας ο δήμαρχος Γκότσης απέσυρε το ψήφισμα συμπαράστασης στη δημοτική αρχή Νέας Φιλαδέλφειας, που είχε καταθέσει αρχικά, και συντάχθηκε με το ψήφισμα της Λαϊκής Συσπείρωσης (παράταξη του Περισσού). Τι λέει, όμως, αυτό το ψήφισμα; *«Σημειώνουμε ότι τα περιστατικά αυτά (σ.σ. στη Νέα Φιλαδέλφεια) δεν διαδραματίζονται στο κενό αλλά με φόντο το γήπεδο και τα επιχειρηματικά συμφέροντα που συνδέονται με αυτό και αποτυπώνονται στο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αττικής που ψήφισε η κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και υλοποιεί ευλαβικά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ» κτλ. κτλ.*

Βέβαια, οι οπαδικές ιστοσελίδες ενδιαφέρονται μόνο για τους «ούγκανους» που διαβάζουν μόνο... τα κεφαλαία. Υπάρχουν, όμως, και άνθρωποι που διαβάζουν μέχρι το τέλος. Οπότε, ο αποτελεσματικός για τους «ούγκανους» στρουθοκαμηλισμός μετατρέπεται σε μπούμερανγκ για τους εμπνευστές του.

ΥΓ. Το ψήφισμα που κατέθεσαν οι «εραστές» του Μελισσανίδη καταποντίστηκε, φυσικά.

Οπορτουνιστικά παιχνιδάκια

«Στη Ν. Φιλαδέλφεια συνεχίζεται η πολιορκία» έγραψε στο facebook η Δέσποινα Κουτσούμπα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αναφερόμενη στους βανδαλισμούς στην οικοδομή συγγενικού προσώπου του δημάρχου Αρη Βασιλόπουλου, που έγιναν αφού -όπως σημείωνε η Κουτσούμπα- «πρώτα κάποιες εφημερίδες (πχ Εσπρέσσο) και οπαδικά σάιτ άρχισαν να κάνουν σούσουρο για το "σπίτι που χτίζει η μνηστή του Βασιλόπουλου" στη Ν. Φιλαδέλφεια, δίνοντας φωτογραφίες και διεύθυνση». Και πώς καταλήγει η περιφερειακή σύμβουλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ; «Περιμένω από τις εν λόγω εφημερίδες και δημοσιογράφους να ζητήσουν συγνώμη που συνέβαλαν στην στοχοποίηση»!

Να ζητήσουν συγγνώμη ο Κετσετζόγλου και οι υπόλοιποι «υπάλληλοι», που το μόνο που κάνουν είναι να ξεσηκώνουν το αλητοχουλιγκαναριό και να του προσφέρουν κάλυψη μετά από κάθε βανδαλισμό! Και το αποκορύφωμα: «Περιμένω από την Ορίτζιναλ να καταδικάσει τέτοιες ενέργειες»! Αφέλεια; Μολονότι και η αφέλεια είναι ασύγγνωστη για τα πολιτικά πρόσωπα, νομίζουμε ότι εδώ συμβαίνει κάτι χειρότερο. Οπορτουνιστικό παιχνιδάκι και «άνοιγμα» στη «μαύρη» επικράτεια του οργανωμένου οπαδισμού. Το έχει ξανακάνει (το 2014) η κυρία Κουτσούμπα.

Λάιφ στάιλ

«Η ΝΔ μπορεί καλύτερα, γιατί στη διαπραγμάτευση παίζουν ρόλο τα πρόσωπα και η εμπιστοσύνη που αποπνέει το κάθε πρόγραμμα». Τάδε έφη Ελίζα Βόζεμπεργκ, ευρωβουλευτίνα της ΝΔ. Ας μην την παρεξηγούμε. Συνηθισμένη στο lifestyle, δεν μπορεί να βρει καλύτερη επιχειρηματολογία. Αλλωστε, και το κοινό στο οποίο απευθύνεται τέτοια αντίληψη της πολιτικής έχει.

Σοφοί!

Επιτροπή Σοφών υπό τον Κατρούγκαλο επεξεργάστηκε, λέει, την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τη συνταγματική αναθεώρηση. Μα αυτό συνιστά contradictio in terminis, όπως λένε οι φιλόσοφοι. Αντίφαση στους όρους. Κατρούγκαλους και... σοφοί! Αν θυμόσαστε, είχε φτιάξει και μια «Επιτροπή Σοφών» για το Ασφαλιστικό. Και άλλη μία (με εξωελλαδική σύνθεση) για τις «βέλτιστες ευρωπαϊκές εργασιακές πρακτικές». Μιλάμε για... άβυσσο σοφίας.

Ταραχή στο επιτελείο Καμίνη!

«Ελληνική Δημοκρατία - Νομός Αττικής - Δήμος Αθηναίων - Γενική Δ/νση Ποιότητας Ζωής - Δ/νση Σχεδίου Πόλεως & Αστικού Περιβάλλοντος - Τμήμα Πολεοδομικού Σχεδιασμού

Βαθμός Ασφαλείας: *Αδιαβάθμητο*

Βαθμός Προτεραιότητας: ΕΠΕΙΓΟΝ

Χρόνος διατήρησης: *ΔΕΚΑΕΤΙΑ*

Αθήνα, 21.03.2017

Προς: *Ιδιαίτερο Γραφείο Δημάρχου - Γραφείο Τύπου*

Κοιν.: *Αυτοτελές Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης Δημάρχου - κα Σ. Σπυροπούλου, Εντεταλμένη Δημοτική Σύμβουλο της Δ/νσης Σχεδίου Πόλεως & Αστικού Περιβάλλοντος - Αυτοτελές Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης Γενικού Γραμματέα - Νομική Διεύθυνση - Διεύθυνση Σχεδίου Πόλεως & Αστικού Περιβάλλοντος - Τμήμα Πολεοδομικού Σχεδιασμού - Β. Κουφοπούλου.*

ΘΕΜΑ: Διαβίβαση αίτησης για στοιχεία από την πολεοδομική μελέτη στην περιοχή του "ΒΙ.ΠΑ. Προμπονά προς εξυγίανση".

Με το παρόν σας διαβιβάζουμε τη με Α.Π. 080350/16.03.2017 αίτηση του κ. Γεράσιμου Λιόντου, δημοσιογράφου, με την οποία ζητάει στοιχεία από το φάκελο της πολεοδομικής μελέτης στην περιοχή του "ΒΙΟ.ΠΑ. Προμπονά προς εξυγίανση".

Σχετικά σας ενημερώνουμε ότι:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ & ΑΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Ταχ. Δ/νση : Αθηνάς 16
Ταχ. Κώδικας : 105 51
Πληροφορίες : Β. Κουφοπούλου
Τηλέφωνο : 210 3721582

Αθήνα, 21.03.2017

ΠΡΟΣ : Ιδιαίτερο Γραφείο Δημάρχου
Γραφείο Τύπου

ΚΟΙΝ.: 1. Αυτοτελής Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης Δημάρχου,
2. κα Σ. Σπυροπούλου, Εντεταλμένη Δημοτική Σύμβουλο της Δ/νσης Σχεδίου Πόλεως & Αστικού Περιβάλλοντος,
3. Αυτοτελές Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης Γενικού Γραμματέα,
4. Νομική Διεύθυνση
5. Διεύθυνση Σχεδίου Πόλεως & Αστικού Περιβάλλοντος,
6. Τμήμα Πολεοδομικού Σχεδιασμού,
7. Β. Κουφοπούλου.

ΘΕΜΑ: Διαβίβαση αίτησης για στοιχεία από την πολεοδομική μελέτη στην περιοχή του "ΒΙΟ.ΠΑ. Προμπονά προς εξυγίανση".

Με το παρόν σας διαβιβάζουμε τη με Α.Π. 080350/16.03.2017 αίτηση του κ. Γεράσιμου Λιόντου, δημοσιογράφου, με την οποία ζητάει στοιχεία από το φάκελο της πολεοδομικής μελέτης στην περιοχή του "ΒΙΟ.ΠΑ. Προμπονά προς εξυγίανση".

Σχετικά σας ενημερώνουμε ότι:

Το Δημοτικό Συμβούλιο Αθηναίων, με τη με αριθ. 54/26.01.2017 Απόφαση, ενέκρινε "την πολεοδομική μελέτη στην περιοχή του 'ΒΙΟ.ΠΑ. Προμπονά προς εξυγίανση' και τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυθμιστικού σχεδίου στα όρια αυτού, στην 5η Δ.Κ. του Δήμου Αθηναίων, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 18/17 Πράξη της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής".

Το τρέχον χρονικό διάστημα, είμαστε στη διαδικασία δημοσιοποίησης της μελέτης (ανάρτηση, δημοσίευση σε εφημερίδες και πρόσκληση των ιδιοκτητών), προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι να λάβουν γνώση και να υποβάλουν ενστάσεις, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Με προηγούμενη, με Α.Π. 077993/15.03.2017 αίτησή του, ο κ. Γεράσιμος Λιόντος ζήτησε και έλαβε τα εξής στοιχεία του φακέλου:

- τη με αριθ. 54/26.01.2017 Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων και το πολεοδομικό-ρυθμιστικό σχέδιο που τη συνοδεύει.

- το με Α.Π. 004526/05.01.2017 διαβιβαστικό έγγραφό μας προς την Πρόεδρο της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής.

- την από μηνός Σεπτεμβρίου 2016 Εισήγηση της τ. Δ/νσης Σχεδίου Πόλεως & Δόμησης.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για τυχόν περαιτέρω διευκρινίσεις ή πρόσθετα στοιχεία και παρακαλούμε για οδηγίες σας όσον αφορά περαιτέρω ενέργειές μας.

ΣΥΝ.: *η με Α.Π. 080350/16.03.2017 αίτηση.*

Η Προϊσταμένη της Διεύθυνσης
κ.α.α.
Γαβριελάτος Ευάγγελος
Δρ. Αρχιτέκτων - Πολεοδόμος»

Κόκκινος συναγερμός! Ο εχθρός επιτίθεται στο δήμο Αθηναίων! Ολες οι υπηρεσίες, υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του αρχιστρατήγου Καμίνη, τίθενται σε επιφυλακή για ν' αποκρούσουν την εχθρική επίθεση! No pasaran...

Είναι ασφαλώς μια ιστορία γραφειοκρατικής γελοιότητας. Μετρήστε μόνο τις υπηρεσίες στις οποίες κοινοποιείται το εν λόγω έγγραφο και θα αντιληφθείτε το γελοίον του πράγματος. Προσέξτε, όμως την κατακλείδα του εγγράφου και θα συμφωνήσετε μαζί μας πως πίσω από τη γελοιότητα κρύβεται ο πανικός ενός «συστήματος» (του «συστήματος Καμίνη» εν προκειμένω) και η προσπάθειά του να σταματήσει τη δημοσιογραφική έρευνα. **Τι φοβάται, αλήθεια;**

«Παρακαλούμε για οδηγίες σας όσον αφορά περαιτέρω ενέργειές μας», γράφει ο α/α προϊστάμενος της αρμόδιας Διεύθυνσης του δήμου Αθηναίων, απευθυνόμενος στο Ιδιαίτερο Γραφείο του Καμίνη (το έγγραφο κοινοποιείται στις υπόλοιπες υπηρεσίες απλώς για να λάβουν γνώση). Γιατί δε ζήτησε τέτοιες οδηγίες όταν υποβάλαμε στην υπηρεσία την πρώτη αίτησή μας, αλλά μας χορήγησε ό,τι ζητήσαμε; Κι αν υπάρχει κάτι «επιλήψιμο» σ' αυτά που ζητήσαμε με τη δεύτερη αίτησή μας, γιατί δεν απαντά η υπηρεσία ότι δεν μπορεί να μας τα δώσει γι' αυτόν και γι' αυτόν το λόγο, αλλά απευθύνεται στον προσωπικό μηχανισμό του Καμίνη, ζητώντας οδηγίες;

Για την ιστορία, αυτά που ζητάμε είναι: η πολεοδομική μελέτη που παραχώρησαν δωρεάν στο δήμο οι εταιρίες του Μελισσανίδη και του Μάτσα, η απόφαση με την οποία η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου αποδέχτηκε τη δωρεά των δύο ιδιωτών (εταιριών), οι προτάσεις του Γ.Σ. «Απόλλων Σμύρνης», μια απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής (όλα αυτά τα ζητήσαμε αναφέροντας τους αντίστοιχους αριθμούς πρωτοκόλλου) και τις δηλώσεις ιδιοκτησίας ακινήτων της περιοχής, με τη διευκρίνιση ότι ζητάμε μόνο την επωνυμία των ιδιοκτητών και το μέγεθος της έκτασης (για να μην μας πουν ότι ζητάμε συμβόλαια ή άλλα στοιχεία που ενδεχομένως εμπίπτουν στην προστασία των προσωπικών δεδομένων).

Δε ζητήσαμε κάτι απόρρητο, όμως, από την πρώτη αίτησή μας μεσολάβησε το πρώτο δημοσιευμά μας για το εν εξελίξει σκάνδαλο με το real estate συγκεκριμένων μεγαλοκαπιταλιστών στην περιοχή, που ενόχλησε σφόδρα τον Γ. Καμίνη. Γι' αυτό και έδωσε εντολή να μην μας ξαναδώσουν στοιχεία που θα ζητήσουμε. Περιττεύει να πούμε ότι αυτό είναι παράνομο και πως θα το φτάσουμε μέχρι το τέλος.

Σοσιαλδημοκράτες σε τροχιά διάλυσης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

είχε ηττηθεί στα προκριματικά από τον Φρανσουά Ολάντ. «Το ύψιστο συμφέρον της χώρας υπερβαίνει τους κανόνες ενός κόμματος ή μιας προκριματικής εκλογής ή μιας επιτροπής», απάντησε στους επικριτές του ο Βαλς. Και ανέπτυξε τη θεωρία του: «Η στρατηγική του Αμόν οδηγεί το κόμμα σε περιθωριοποίηση», ο δεξιός Φιγιόν «πήρε όμηρο στην προεκλογική του εκστρατεία και την πολιτική του οικογένεια», ενώ ο Μακρόν είναι εκείνος που «μπορεί να μας επιτρέψει να αποσοβήσουμε μια νίκη του Εθνικού Μετώπου».

Φυσικά, όλοι αντιλαμβάνονται ότι υπάρχει συμφωνία κάτω από το τραπέζι ανάμεσα στον Βαλς και τον Μακρόν. Και οι δύο το διέψευσαν. «Δεν έχω διαπραγματευθεί τίποτα και δε ζητώ τίποτα. Δεν κάνω αγώνα δρόμου, παίρνω μια υπεύθυνη θέση», δήλωσε ο Βαλς. Ο Μακρόν, αφού τον ευχαρίστησε για τη στήριξή του, απέφυγε να πάρει μέρος στην πολεμική που είχε ξεσπάσει και επανέλαβε ότι «θα είναι ο εγγυητής για μια ανανέωση προσώπων και πρακτικών». Ομως, ο ρόλος που έχουν συμφωνήσει να παίξει ο Βαλς σε μια μακρονική προεδρία είναι απ' αυτά που «γίνονται και δε λέγονται». Ο Μακρόν μπορεί να ξεχάσει τη δέσμευσή του για ανανέωση του πολιτικού προσωπικού όσο ο Βαλς ξέχασε τη δέσμευσή του ότι θα στηρίξει όποιον υποψήφιο βγάλει η primaire των σοσιαλδημοκρατών.

Το κραταιό PSF που είχε διαμορφώσει ο Μιτεράν, μαζεύοντας τις σκόρπιες σοσιαλδημοκρατικές ομάδες, φαίνεται πως βαδίζει προς το σημείο από το οποίο ξεκίνησε, αν και δεν είναι καθόλου εύκολο να το πει κανείς αυτό για ένα κόμμα που κυβέρνησε τόσες φορές τη Γαλλία από τη δεκαετία του '70 μέχρι σήμερα. Ο γραμματέας του κόμματος Ζαν-Κριστόφ Καμπαντελίς κάλεσε «όλους τους σοσιαλιστές να ηρεμήσουν», όμως δεν υπάρχει το ηρεμιστικό για να έχει τύχη η προτροπή του. Ο κομματικός υποψήφιος Μπενουά Αμόν έρχεται πια στα γκάλοπ πέμπτος, πίσω από τον «φίλο της Ζωής» Ζαν-Λικ Μελανσόν. Παρά ταύτα, εξακολουθεί πεισματικά να καλεί τον Μελανσόν «να ενώσει τις δυνάμεις του» με τις δικές του!

Βέβαια, τα γκάλοπ και στη Γαλλία «φτιάχνουν κλίμα» και δεν «αποτυπώνουν αντικειμενικά το κλίμα». Μπορεί εύκολα να αντιληφθεί κανείς ότι η δημοσκοπική καταβαράθρωση του Αμόν διευκολύνει τον Βαλς και τους υπόλοιπους της «δεξιάς πτέρυγας» του PSF να εκφράσουν την υποστήριξή τους στον Μακρόν, επισείοντας τον κίνδυνο της επικράτησης της Λεπέν. Της Λεπέν που δε διστάζει να παίξει ακόμα και το «χαρτί Πούτιν», από τον οποίο έγινε δεκτή στο Κρεμλίνο (με φωτογραφική αποτύπωση της συνάντησής τους, μάλιστα). Της Λεπέν που τα λεγόμενα ποιοτικά στοιχεία πρόσφατης δημοσκόπησης (του Ινστιτούτου Ifop) της δίνουν το 43% των ψήφων της εργατικής τάξης, όσο δίνουν αθροιστικά σε Μακρόν (17%), Μελανσόν (16%) και Αμόν (12%)!

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πόσο ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα αυτά τα στοιχεία, δεν υπάρχει αμφιβολία όμως, ότι η γαλλική εργατική τάξη δε βρίσκεται σε καλύτερη θέση (από ταξική-πολιτική άποψη) απ' ό,τι η ελληνική. Στο βαθμό που εγκλωβίζεται στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, παραδέρνει ανάμεσα σε υποψήφιους που συναγωνίζονται στο ποιος θα παρουσιάσει το πιο νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Νέο αντιδασικό νομοσχέδιο - Ξεπερνούν τους Σαμαροβενιζέλους

Ολετήρες του δασικού πλούτου της χώρας

Νέο αντιδασικό νομοσχέδιο έχει ετοιμάσει το υπουργείο Περιβάλλοντος και το έχει στείλει στα μουλωχτά σε διάφορους συριζαϊκούς κύκλους. Με το νομοσχέδιο προβλέπονται νέες τροποποιήσεις –σε αντιδασική κατεύθυνση- σε διατάξεις των νόμων 998/1979, 3889/2010, 4280/2014 και 3208/2003, που δεν τόλμησε να εισάγει ούτε η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Εχουμε στα χέρια μας το δασοκτόνο νομοσχέδιο και μπορούμε να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα, ότι οι τροποποιήσεις που εισάγει επιβεβαιώνουν απόλυτα αυτό που τονίσαμε από την πρώτη στιγμή που άρχισε η μαζική ανάρτηση των δασικών χαρτών. Οτι οι δασικοί χάρτες που αναρτώνται είναι καρικατούρες, μέσω των οποίων θέλουν να νομιμοποιήσουν όλους τους καταπατητές, ακόμα και αυτούς που δεν νομιμοποιούνταν με τους μνημονιακούς αντιδασικούς νόμους που είχαν ψηφιστεί μέχρι το σχηματισμό της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

Τονίζαμε, ακόμα, ότι είναι ψεύτικος ο κυβερνητικός ισχυρισμός πως μέλημά τους είναι να αποκαταστήσουν την ιδιοκτησία των αγροτών, που δήθεν παρανόμως είχε ενταχθεί στους δασικούς χάρτες με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να χάσουν τις επιδοτήσεις. Και αυτό, επίσης, επιβεβαιώνεται. Είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι το πρόβλημα των καλλιεργούμενων εκτάσεων που εντάχθηκαν στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, με τα πολύγωνα που συνόδευαν τις αποφάσεις με τις οποίες κηρύσσονταν αναδασωτέα δάση και δασικές εκτάσεις, είναι ένα ζήτημα που αφορά μικρό σχετικά αριθμό και μπορεί να λυθεί χωρίς να χρησιμοποιηθεί ως προκάλυμμα για μαζικές νομιμοποιήσεις καταπατημένων δασικών εκτάσεων, μέσα στις οποίες υπάρχουν παράνομα κτίσματα, τα οποία μάλιστα έχουν ηλεκτροδοτηθεί.

Παρενθετικά, θυμίζουμε αυτό που επαναλαμβάνουμε συνέχεια. Οτι, δηλαδή, ότι με τους μνημονιακούς νόμους έχουν γίνει πολλές αναγνωρίσεις καταπατημένων δασών και δασικών εκτάσεων, που έχουν ξεχερσωθεί παράνομα ακόμα και μέχρι το 2007. Τις έχουν αναγνωρίσει με το πρόσχημα ότι αυτό γίνεται για γεωργική και δενδροκομική καλλιέργεια. Για παράδειγμα, τέτοιες περιπτώσεις είναι αυτές που προβλέπονται με μερικά άρθρα του βασικού δασικού νόμου 998/1979, που με το πέρασμα του χρόνου πλημμύρισε από αντιδασικές διατάξεις και στην ουσία έγινε αγνώριστος σε σχέση με τον αρχικό νόμο.

Στο νόμο 998/1979 έγιναν πολλές ανατροπές με τους αντιδασκούς νόμους 4280/2014 και 4315/2014. Με τον πρώτο νόμο εισήχθη το άρθρο 47 και με τον δεύτερο το άρθρο 47Β. Με αυτά τα άρθρα προβλεπόταν νομιμοποίηση μαζικών ξεχερσωμάτων, υποτίθεται για γεωργική και δενδροκομική καλλιέργεια. Μάλιστα, με το άρθρο 47Β προβλέπεται νομιμοποίηση των παράνομων ξεχερσωμάτων εκτάσεων δασικού χαρακτήρα ακόμη και μέχρι τις 7 Μάρτη του 2007.

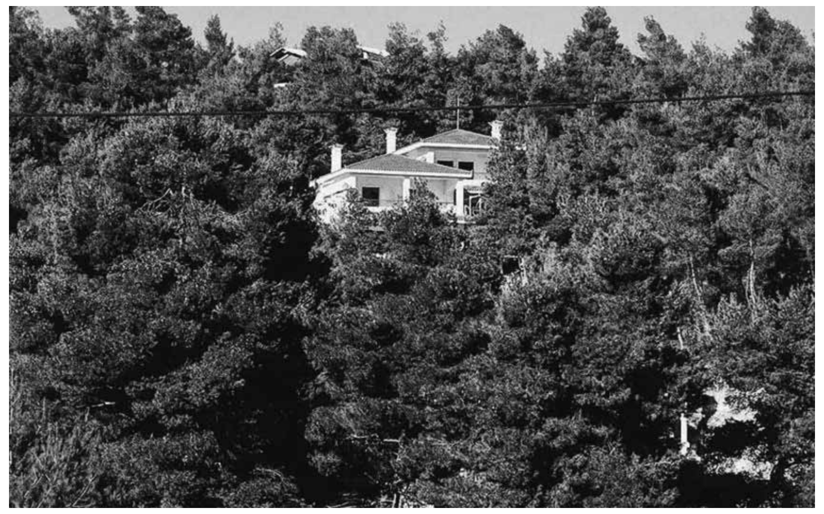

Διατηρούν και επαυξάνουν

Αυτές τις αντιδασικές διατάξεις η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων τις διατηρεί και τις ενισχύει. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 47 δεν γινόταν καμία ρητή αναφορά στο αν επιτρέπεται ή όχι η παρουσία κτιρίων στις ξεχερσωμένες και καταπατημένες δασικές εκτάσεις, προκειμένου αυτές να νομιμοποιηθούν. Στο άρθρο 47Β γινόταν ευθεία αναφορά ότι για να υπαχθούν οι ξεχερσωμένες δασικές εκτάσεις στη ρύθμιση αυτή δεν πρέπει να υπάρχουν κτίρια και κτίσματα. Με δε το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 47Β απαγορευόταν ρητά η ανέγερση κτιρίων και κτισμάτων. Και με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 προβλεπόταν ότι αν διαπιστωνόταν η ανέγερση κτιρίων και κτισμάτων, η νομιμοποίηση αναστελλόταν.

Ερχεται τώρα η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και με τις παραγράφους 2α και 2β του νέου νομοσχεδίου εισάγει δύο εδάφια στο τέλος των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 47 με το ίδιο περιεχόμενο: *«Εντός των ως άνω εκτάσεων επιτρέπονται κατασκευές που εξυπηρετούν την γεωργική εκμετάλλευση, όπως δεξαμενές νερού, γεωτρήσεις, μετρητές ΔΕΗ και υπόστεγα»*!

Οι «περιβαλλοντικά ευαίσθητοι» συριζαίοι ξεπέρασαν τους Σαμαροβενιζέλους. Νομιμοποιούν αποκάλυπτα και τα παράνομα κτίσματα που έφτιαξαν οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων, που τις ξεχέρσωσαν με το πρόσχημα της γεωργικής και δενδροκομικής εκμετάλλευσης. Φυσικά, ο κύριος λόγος, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ήταν το χτίσιμο κατοικιών μέσα στο δάσος. Επιτρέποντας δε στους καταπατητές να έχουν και σύνδεση με την ΔΕΗ, ανοίγουν το δρόμο και για άλλες κατασκευές κατοικιών μέσα στο δάσος.

Οσον αφορά την κυριότητα αυτών των καταπατημένων και ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων, οι Τσιπροκαμμένοι τρέχουν πολύ και ανοίγουν το δρόμο για τη νομιμοποίηση και άλλων ξεχερσωμάτων καθώς και κατοικιών που κατασκευάστηκαν και μετά το Μάρτη του 2007.

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 47 του νόμου υπήρχε μια ρητή απαγόρευση: «Οι ένορκες βεβαιώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο για την απόδειξη κατοχής του ακινήτου». Οι Τσιπροκαμμένοι το ξεπερνούν και αυτό. Με την παράγραφο 2γ του νομοσχεδίου που έχουν ετοιμάσει τροποποιούν την παράγραφο 7 του άρθρου 47 του νόμου και επιτρέπουν τη χρήση των ενόρκων βεβαιώσεων ως αποδεικτικού στοιχείου για την κατοχή του ακινήτου!

Ξεπέρασαν κάθε όριο ξετσιπωσιάς. Δε χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός στη δασική νομοθεσία για να καταλάβει ότι θα γίνει «το έλα να δεις», αφού μια ένορκη βεβαίωση αναγορεύεται σε αποδεικτικό κυριότητας για τη νομιμοποίηση καταπατημένων και ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων, ακόμη και μετά το 2007. Λέτε οι καταπατητές να... φοβηθούν το Θεό;

Ετσι, όλες αυτές οι εκτάσεις θα εξαιρεθούν από την καταγραφή τους στους δασικούς χάρτες, θα χάσουν την προστασία τους από τη δασική νομοθεσία και σε μια επόμενη φάση θα νομιμοποιηθεί και η χρήση των κτιρίων και των κτισμάτων και ως κατοικιών. Παραπέρα, θα επιτραπεί σε αυτές τις εκτάσεις και η δόμηση κατοικιών. Αυτή είναι η φορά των πραγμάτων.

Οταν οι ΣαμαροΒενιζέλοι ψήφιζαν τα άρθρα 47 και 47Β λέγαμε ότι αυτή η νομιμοποίηση, που γίνεται στο όνομα της εξασφάλισης της γεωργικής και δενδροκομικής καλλιέργειας, είναι ψευδεπίγραφη και ότι το επόμενο βήμα θα είναι η νομιμοποίηση κτιρίων και κτισμάτων που χτίστηκαν υποτίθεται για τη στήριξη της γεωργικής και δενδροκομικής καλλιέργειας. Οι Τσιπραίοι κάνουν όχι ένα ακόμα βήμα, αλλά ένα αποφασιστικό βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Θα το επαναλάβουμε για μια φορά ακόμα. Οι έλληνες αγρότες, ως συνέπεια της ασκούμενης αντιαγροτικής πολιτικής, δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα έλλειψης γεωργικής γης για καλλιέργεια. Αντίθετα, με την πάροδο του χρόνου, όλο και περισσότερη γεωργική γη κατάλληλη για καλλιέργεια εγκαταλείπεται, γιατί είναι ασύμφορη η καλλιέργειά της. Αυτό ας το βάλουμε καλά στο μυαλό μας, για να μην τρώμε το παραμύθι των Τσιπροκαμμένων και των κάθε είδους καταπατητών και υποστηρικτών των καταπατητών, ότι δήθεν νομιμοποιούν τις καταπατημένες δασικές εκτάσεις γιατί ξεχερσώθηκαν για να καλλιεργηθούν.

Μένουμε στο άρθρο 47Β, όπως εισήχθη με τον αντιδασικό νόμο 4315/2014. Διαβάζουμε στην αρχή του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1: «Για λόγους δημοσίου συμφέροντος εκτάσεις δασικού χαρακτήρα...». Ο αόριστος όρος «δασικού χαρακτήρα» μπήκε σκόπιμα, καθώς δεν προσδιορίζει αν πρόκειται για δάση ή για δασικές εκτάσεις. Προϊστάμενοι Διευθύνσεων Δασών από νομούς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων βομβάρδιζαν, τους πρώτους μήνες του 2017, με ερωτήματα τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, ρωτάντας ποιες είναι αυτές οι εκτάσεις «δασικού χαρακτήρα» και αν σ' αυτές συμπεριλαμβάνονται και καμένα δάση και δασικές εκτάσεις που κηρύχτηκαν αναδασωτέα. Η Διεύθυνση αυτή και ιδιαίτερα ο α/α προϊστάμενός της απέφευγε να απαντήσει, γιατί προφανώς γνώριζε ότι η πολιτική ηγεσία ετοίμαζε νέες αντιδασικές ρυθμίσεις, που θα οδηγήσουν και σε άλλες νομιμοποιήσεις καταπατημένων δασών και δασικών εκτάσεων, που ξεχερσώθηκαν για δόμηση και όχι για γεωργική καλλιέργεια. Και το γνώριζε γιατί είναι ο βασικός συντάκτης των διατάξεων του νέου αντιδασικού νομοσχεδίου.

Με την παράγραφο 3α του νομοσχεδίου αυτού αποσαφηνίζεται, ότι **στις εκτάσεις «δασικού χαρακτήρα» υπάγονται δάση και δασικές εκτάσεις** και ότι στις διατάξεις του άρθρου 47Β υπάγονται και εκτάσεις κηρυγμένες αναδασωτέες από οποιαδήποτε αιτία.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει αρκετές ακόμα αντιδασικές εκτάσεις, που πάνε πολύ πέρα από το ισχύον μνημονιακ αντιδασικό ό οπλοστάσιο, με τις οποίες θα ασχοληθούμε σε επόμενα φύλλα της «Κόντρας». Επιλέξαμε να ξεκινήσουμε με το σχολιασμό συγκεκριμένων διατάξεων, γιατί αποδεικνύουν ότι η μαζική νομιμοποίηση των ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων και και των κτιρίων και κτισμάτων που είναι μέσα σ' αυτά δε γίνεται για τη γεωργική και δενδροκομική εκμετάλλευση.

Γεράσιμος Λιόντος

Με τον χρυσαυγίτη Μίχο να τον αβαντάρει

Ο Β. Αποστόλου εξακολουθεί να καθησυχάζει τον ελληνικό λαό για τον κίνδυνο από τη Γρίπη των Πτηνών

Στις 23 Μάρτη του 2017, επιβεβαιώθηκε και άλλο κρούσμα της Γρίπης των Πτηνών σε οικόσιτη μονάδα στην κοινότητα Ακρινή του δήμου Κοζάνης. Η Διεύθυνση Υγείας των Ζώων συνέταξε εσωτερικό ενημερωτικό σημείωμα που το έστειλε μόνο στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, σε μερικές Διευθύνσεις του και σε μερικές δεκάδων φορέων. Δελτίο από το Γραφείο Τύπου του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης ούτε τώρα εκδόθηκε, προφανώς μετά από εντολή του υπουργού Βαγγέλη Αποστόλου, μολονότι η Διεύθυνση Υγείας των Ζώων τονίζει ότι **«ο κίνδυνος παραμένει υψηλός!»**.

Στις 24 Μάρτη (την επόμενη μέρα από το νέο κρούσμα, δηλαδή), συζητήθηκε στη Βουλή επίκαιρη ερώτηση του χρυσαυγίτη Ν. Μίχου, στην οποία απάντησε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης. Στην πρωτομιλία του, ο χρυσαυγίτης ρώτησε ποια άλλα μέτρα προτίθεται να λάβει το υπουργείο για να κατασταλεί η Γρίπη των Πτηνών και για να μην εκδηλωθεί ξανά στο μέλλον και αν θα ελεγχθούν οι πτηνοτροφικές επιχειρήσεις για το κατά πόσο τηρούν τα προβλεπόμενα μέτρα.

Στην δευτερομιλία του, ο χρυσαυγίτης όχι μόνο δε σχολίασε τις απαντήσεις του Β. Αποστόλου, αλλά έσπευσε -εμμέσως πλην σαφώς- να τον επιβραβεύσει λέγοντας χαρακτηριστικά: «Πριν από λίγες ημέρες μίλησα με έναν φίλο μου κτηνίατρο, ο οποίος μου είπε για τις επιθεωρήσεις που γίνονται και ότι το υπουργείο προσπαθεί». Στη συνέχεια, έκανε μια... βαρυσήμαντη δήλωση, με μορφή ερωτήματος: «Μήπως αυτά τα κρούσματα και αυτές οι ασθένειες είναι βαλτές, γίνονται δηλαδή επίτηδες;». Και ολοκλήρωσε λέγοντας: «Ελπίζω το υπουργείο σας να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να αποφευχθούν κι άλλα κρούσματα στην πορεία, όσο είναι δυνατόν, για να σταματήσει αυτό το κακό»!

Ο χρυσαυγίτης έκλεισε με μια αβανταδόρικη τοποθέτηση για τον συντοπίτη του υπουργό. Το ότι στη μεν πρωτομιλία του υπέβαλε το ερώτημα αν θα ελέγχονται οι πτηνοτροφικές εγκαταστάσεις προκειμένου να διακριβωθεί ότι εφαρμόζουν τα μέτρα, στη δε δευτερομιλία του δεν επανήλθε, δείχνει ότι ήθελε να καθησυχάσει τους καπιταλιστές επιχειρηματίες των πτηνοτροφικών μονάδων, ότι με την επίκαιρη ερώτησή του δεν ήθελε να δημιουργήσει προβλήματα σ' αυτούς. Και βέβαια, ο χρυσαυγίτης «ξέχασε» να καταγγείλει ότι το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης δεν έβγαλε ούτε ένα Δελτίο για να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός για τα κρούσματα της Γρίπης των Πτηνών, παρά το γεγονός ότι η Διεύθυνση Υγείας των Ζώων στο ενημερωτικό της σημείωμα επισημαίνει ότι ο κίνδυνος από τη συγκεκριμένη ζωονόσο παραμένει υψηλός.

Ο Β. Αποστόλου συνεχίζει την τακτική της στρουθοκαμήλου, κρύβοντας το γεγονός ότι παραμένει υψηλός ο κίνδυνος από τη Γρίπη των Πτηνών. Η Γρίπη των Πτηνών δεν είναι, βέβαια, η μοναδική ζωονόσος. Υπάρχουν και άλλες, μερικές από τις οποίες μεταδίδονται και στον άνθρωπο. Ο υπότυπος H5N8 του ιού της Γρίπης των Πτηνών μπορεί να μην μεταδίδεται στον άνθρωπο, όμως κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει τις μεταλλάξεις του. Γι' αυτό και συστήνεται αυστηρά σε όσους έρθουν σε επαφή με πτηνά ή μονάδες που έχουν πληγεί από τη Γρίπη των Πτηνών να παίρνουν αυστηρότατα μέτρα ασφάλειας, απολύμανσης κτλ.

Ο κίνδυνος από τη Γρίπη των Πτηνών είναι υπαρκτός, όχι μόνο και όχι τόσο επειδή από την Ελλάδα διέρχονται αποδημητικά πουλιά, αλλά λόγω των συνθηκών που επικρατούν στην πτηνοτροφία. Στον καπιταλισμό, πρώτιστο μέλημα δεν είναι η παραγωγή υγιεινών τροφίμων, αλλά η αποκόμιση ανώτατων κερδών. Ετσι τόσο η νομοθεσία, εθνική και κοινοτική, όσο και η συγκρότηση των ελεγκτικών μηχανισμών προσαρμόζονται στο στόχο της αποκόμισης ανώτατων καπιταλιστικών κερδών. Γι' αυτό και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι τελείως αποδιοργανωμένοι.

Τρενάρουν ακόμα τη συμφωνία

Το EuroWorkingGroup της Πέμπτης ολοκληρώθηκε χωρίς συμφωνία (προκαταρκτική έστω) ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και το κουαρτέτο/τρόικα. Λίγες ώρες προτύτερα, ο Τσακαλώτος με την Αχτσιόγλου διαβεβαίωναν τους βουλευτές των ΑΝΕΛ, στους οποίους ανέλαβαν να κάνουν το απαραίτητο «μασάζ» (για να μην αισθάνονται ριγμένοι έναντι των συναδέλφων τους του ΣΥΡΙΖΑ), ότι μέχρι την Παρασκευή (χθες) θα υπάρχει staff level agreement. Φαίνεται πως δεν έφτασαν μέχρις εκεί. Εκτός αν κάτι άλλαζε τις επόμενες ώρες, που εμείς βρισκόμασταν στη διαδικασία της εκτύπωσης.

Οπως διέρρευσαν οι Τσιπραίοι, προέκυψε εμπλοκή εξαιτίας της εμμονής του ΔΝΤ στο διπλασιασμό του ποσοστού των ομαδικών απολύσεων (και χωρίς προέγκριση), καθώς και στη μη επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Κι εμείς αναρωτιόμαστε: υπήρχε άραγε κάποια συμφωνία επί των εργασιακών και υπαναχώρησε το ΔΝΤ ή η «συμφωνία» ήταν πλάσμα της προπαγάνδας του Μαξίμου, για να μπορεί ο Τζανακόπουλος να προαναγγέλλει... ψήφο με ευχαρίστηση; Γνωρίζοντας την τακτική τους, θεωρούμε ότι μάλλον αυτό συμβαίνει.

Και από την Αθήνα και από τις Βρυξέλλες υπάρχουν διαρροές που εοπιμένουν ότι επίκειται συμφωνία. Υπάρχουν, όμως, και πληροφορίες που λένε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να έχουν καταλήξει σε τεχνική συμφωνία (staff level agreement) μέχρι το Eurogroup της 7ης Απρίλη, οπότε θα πάνε για τις 22 Μάη, αφού επιστρέψουν και από το ταξίδι όλων στην Ουάσιγκτον για την εαρινή σύνοδο του ΔΝΤ.

Ας μην μείνουμε, όμως, στη διαδικασία και στα χρονοδιαγράμματα που όλο αναγγέλλονται και όλο διαψεύδονται (από τις 5 Δεκέμβρη, όπως όλοι θυμόμαστε). Ας μείνουμε στην ουσία. Ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητά ένα στοιχείο έστω που να μπορεί να το «πουλήσει» στον ελληνικό λαό ως επιτυχία. Εστω κι αν αυτό θα είναι η επιστροφή των συλλογικών διαπραγματεύσεων μετά το 2018 (μετά το τέλος του τρίτου Μνημόνιου, δηλαδή), που δεν είναι και προς θάνατο των καπιταλιστών, αν αναλογιστούμε σε τι κατάσταση βρίσκεται το εργατικό κίνημα και ποιοι κάνουν κουμάντο στα αστικοποιημένα συνδικάτα.

Ο όρος «διαχειρίσιμη συμφωνία» λανσαρίστηκε αυτή την εβδομάδα, για να χαλαρώσει τις εσωκομματικές πιέσεις στον ΣΥΡΙΖΑ. Στη μεν προπαγάνδα ο όρος μπορεί να παίξει κάποιο ρόλο, όταν όμως έρθει η ώρα της αλήθειας πρέπει να έχει και κάποιο αντίκρισμα. Αλλιώς φοβούνται ότι ούτε στο εσωτερικό της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ δε θα είναι «διαχειρίσιμη» η συμφωνία. Οσο οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν τους δίνουν αυτό το «κατιτίς», δε θα κλείνουν τη συμφωνία. Κι όσο οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα απαιτούν κάτι άλλο, σε άλλο τομέα (π.χ. ιδιωτικοποιήσεις), τόσο δε θα τους δίνουν το «κατιτίς», ξέροντας ότι ο χρόνος πιέζει τους Τσιπραίους και όχι αυτούς.

Μέχρι στιγμής, σύμφωνα με διαρροές από το οικονομικό επιτελείο και το μέγαρο Μαξίμου, έχουν «δώσει» τα εξής:

◆ Το αφορολόγητο, με μείωση στα 5.900 ευρώ.

◆ Τις συντάξεις, με πετσοκόμματα που πρέπει να φτάσουν το 1,8 δισ.

◆ Τη ΔΕΗ, με ξεπούλημα μονάδων και όχι μεικτά σχήματα και άλλες τέτοιες μπούρδες που έλεγαν μέχρι τώρα.

Και δεν ξέρουμε τι άλλο ακόμα έχουν «δώσει» ή προτίθενται να «δώσουν», για να πάρουν αυτό το «κατιτίς» στα εργασιακά. Ισως να τους δούμε να ψηφίζουν μέτρα τη μεγάλη βδομάδα, σε μια προσπάθεια να μειώσουν τον επικοινωνιακό αντίκτυπο (πάγια τακτική τους). Οποια κι αν θα είναι η διαδικασία, πάντως, το μόνο βέβαιο είναι πως τίποτα καλό δεν πρόκειται να βγει για τον ελληνικό λαό. Ακόμα κι αν οι Τσιπραίοι δεν αντέξουν και την κάνουν «ηρωικά», υπάρχουν οι πρόθυμοι που θα τους αντικαταστήσουν.

Αναμενόμενες δολοφονίες

Ο απαγχονισμός του 25χρονου Αχμαντ, στη θύρα Ε3 του Πειραιά, πέρασε στα μουγκά. Ο αυτοπυρπολισμός του 29χρονου (όνομα δεν έχει δοθεί μέχρι τη στιγμή που κλείνουμε την ύλη μας) στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Χίου δεν μπορούσε να έχει την ίδια τύχη. Εγινε μπροστά σε πολύ κόσμο.

Κι όμως, υπάρχει ένα κόκκινο νήμα που συνδέει τα δυο περιστατικά αυτοχειρίας. Είναι η απόγνωση ανθρώπων που προσπαθούν να γιατρέψουν τις πληγές από τον πόλεμο και βλέπουν ξαφνικά τα όνειρά τους να γίνονται συντρίμμια.

Η Ελλάδα είναι μια τεράστια φυλακή για δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες. Για όλους αυτούς, είτε είναι αποκλεισμένοι σε κάποιο νησί, είτε «φιλοξενούνται» σε κάποιο στρατόπεδο ή στο οικοτροφείο κάποιας «δομής», το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Ονειρεύονταν να πάνε σε κάποια ευρωπαϊκή χώρα, να μπορέσουν εκεί να εργαστούν, με τη βοήθεια φίλων και συγγενών τους. Και βλέπουν αυτό το όνειρο να συντρίβεται. Η ζωή σ' ένα γκέτο, μακριά από την κοινωνική ζωή της Ελλάδας, με μοναδική συντροφιά την παρέα με ομοεθνείς και το facebook, δεν εκλογικεύεται, δεν αντέχεται.

Οι δυο αυτοκτονίες δεν είναι τυχαία περιστατικά, με ψυχολογικό υπόβαθρο, όπως θα παρουσιαστούν. Είναι νομοτελειακό αποτέλεσμα του εγκλωβισμού των προσφύγων στην τεράστια φυλακή «Ελλάδα». Αυτοί που καταλήγουν στην αυτοκτονία υπό τέτοιες συνθήκες δεν είναι αυτόχειρες, είναι δολοφονημένοι.

Σύμβουλος του ΥΠΕΝ συμμαχεί με την Τράπεζα Πειραιώς

Στο καταστροφικό σχέδιο για τη Λίμνη Στυμφαλίας

Η Τράπεζα Πειραιώς δεν εννοεί να παραιτηθεί από το κερδοσκοπικό σχέδιό της που με το μαζικό κόψιμο καλαμιώνων θα καταστρέψει τη Λίμνη της Στυμφαλίας, που είναι Καταφύγιο Αγριας Ζωής (ΚΑΖ). Τα καλάμια που θα κοπούν θα χρησιμοποιηθούν ως πρώτη ύλη για την παραγωγή βιομάζας για πέλετ.

Το προηγούμενο διάστημα, εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς προσπάθησε να αποσπάσει απόφαση από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων (ΑΔΠΔΕΙΝ), προκειμένου να κόψει 1.500 στρέμματα καλαμιώνων (600 το 2016 και 900 το 2017), από τα οποία θα βγάλει 1.500 τόνους βιομάζας την πρώτη χρονιά και 2.250 τη δεύτερη.

Από τη μια η σθεναρή υπεράσπιση της λίμνης ως υγροβιότοπου και ΚΑΖ από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Παναγιώτη Καλλίρη, και από την άλλη οι συνεχείς δικές μας αποκαλύψεις για το κυοφορούμενο σχέδιο καταστροφής της λίμνης, ανάγκασαν τους υπηρεσιακούς παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης να υιοθετήσουν τις θέσεις του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, που είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες και στηρίζονταν στη νομιμότητα (γιατί οι επεμβάσεις της Τράπεζας Πειραιώς δεν είναι σύννομες). Υπενθυμίζουμε ότι ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου «έφτυσε αίμα» επί σειρά ετών προκειμένου να διασωθεί η Λίμνη της Στυμφαλίας και να ανακηρυχτεί σε Καταφύγιο Αγριας Ζωής.

Ετσι, αποτράπηκε προς το παρόν η καταστροφή της Λίμνης Στυμφαλίας. Ομως, ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς Δ. Δημόπουλος δεν το έβαλε κάτω. Εξακολουθεί να επιδιώκει να έχει τη δυνατότητα να επεμβαίνει συνεχώς στη λίμνη, προφανώς για να πετύχει κάποια στιγμή να κόβει συνεχώς καλαμιώνες και μάλιστα της τάξης των 600 έως 900 στρεμμάτων το χρόνο. Ετσι, κατέθεσε πρόταση για να κοπούν 70 στρέμματα καλαμιώνων στα κανάλια.

Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου και ο Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου δέχτηκαν αυτή την πρόταση. Ομως, είναι τόσο απαρχαιωμένα τα μηχανήματα της τράπεζας, που ξεπέρασαν κατά πολύ το χρόνο που η τράπεζα είχε δεσμευτεί ότι θα χρειαστεί για να κοπούν τα 70 στρέμματα καλαμιώνων στα κανάλια. Οι εργασίες κοπής έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί στις 15 Νοέμβρη του 2016, όμως συνέχισαν να κόβουν καλαμιώνες και στις 6 Γενάρη του 2017, οπότε η Διεύθυνση Δασών Κορίνθου αναγκάστηκε να παρέμβει και να απαγορεύσει τη συνέχιση των εργασιών στο ΚΑΖ – Λίμνη Στυμφαλίας.

Παρά την απόφαση σταματήματος των εργασιών στη λίμνη, ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς επανήλθε με νέα πρόταση, για κοπή 140 στρεμμάτων αυτή τη φορά. Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου αναλύει τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να επιτραπεί η κοπή των 140 στρεμμάτων καλαμιώνων και καταλήγει: «***Εισηγούμαστε αρνητικά** και ζητούμε την **απόρριψη της συνέχισης οποιασδήποτε κοπής του καλαμιώνα, αλλά και οποιασδήποτε εργασίας-παρέμβασης** εντός του καθρέπτη (καλαμιώνων) της Λίμνης Στυμφαλίας με χειροκίνητα ή μηχανικά μέσα, όπως προτείνεται από το τελευταίο -αριθμ. ΡΒΕΝV 17/04/Ο7.02/17-αίτημα της Τράπεζας Πειραιώς/Μονάδα Περιβάλλοντος»*.

Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου δεν αποφασίζει, αλλά εισηγείται, τόσο στον προϊστάμενο του Δασαρχείου Κορίνθου όσο και στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Την πρότασή του αυτή την κοινοποίησε στις 15 Φλεβάρη στην Τράπεζα Πειραιώς, στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση και στις αρμόδιες Διευθύνσεις της, στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος και στις αρμόδιες Διευθύνσεις του, στο Δασαρχείο Κορίνθου και σε άλλους φορείς.

Στις 23 Φλεβάρη, ο εκπρόσωπος της Τράπεζας Πειραιώς Δ. Δημόπουλος απάντησε στην πρόταση του Π. Καλλίρη σε ύφος καθαρά απολογητικό. Εκτός των άλλων, κοινοποίησε την απάντησή του και στον Δρα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος Ι. Καζόγλου, κυβερνητικό σύμβουλο, που αν και προσλήφθηκε ως μετακλητός υπάλληλος από τον υπουργό ΠΕΝ Γ. Σταθάκη, τοποθετήθηκε στο γραφείο του αναπληρωτή υπουργού Σ. Φάμελλου.

Στις 2 Μάρτη, γνωμοδότησε και ο προϊστάμενος του Δασαρχείου Κορίνθου Π. Μπούλιας. Παραθέτουμε απόσπασμα απ΄ αυτή τη Γνωμοδότηση: *«Οσον αφορά το αίτημα για την συνέχιση κοπής των καλαμιώνων στην λίμνη το έτος 2017 κατά 140 στρ., αν και η εμπειρία μας στο θέμα αυτό είναι μικρή, εν τούτοις συμφωνούμε με τα όσα αναφέρονται στο σχετικό έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Κορινθίας και **εισηγούμαστε αρνητικά και ζητούμε την απόρριψη της συνέχισης οποιασδήποτε κοπής του καλαμιώνα καθώς και οποιασδήποτε άλλης εργασίας** επί της λίμνης Στυμφαλίας»*.

Η Γνωμοδότηση αυτή ενόχλησε πάρα πολύ τον εκπρόσωπο της Τράπεζας Πειραιώς, γιατί αντιλαμβάνεται ότι μετά από τις δύο αυτές αρνητικές Γνωμοδοτήσεις η Αποκεντρωμένη Διοίκηση θα αποφασίσει την απόρριψη κάθε παρέμβασης της τράπεζας στη λίμνη. Επειδή τον έζωσαν τα φίδια, φαίνεται πως αποφάσισε να ζητήσει τη βοήθεια του Ι. Καζόγλου (Δρα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, όπως είπαμε). Γνωρίζει, ασφαλώς, ότι ο Ι. Καζόγλου είναι οπαδός των επεμβάσεων στα ΚΑΖ, στις οποίες προφανώς περιλαμβάνεται και το κόψιμο καλαμιώνων. Αυτό δεν είναι μυστικό. Στο διαδίκτυο μπορεί κανείς να βρει ανάλογες εισηγήσεις του Ι. Καζόγλου.

Εμείς διαβάσαμε την εισήγηση που έκανε στα Γιάννινα, στις 5 Ιούνη του 2013, με τίτλο «Διαχείριση καλαμιώνων και υγρών λιβαδιών», σε ημερίδα με τίτλο «Διαχειριστικές προτάσεις για την Παμβώτιδα». Ετσι, αρχίσαμε να ψάχνουμε για να μάθουμε για τις κινήσεις της τράπεζας και του Ι. Καζόγλου, με στόχο να προωθηθεί η καταστροφική επέμβαση της Τράπεζας Πειραιώς στους καλαμιώνες της Λίμνης Στυμφαλίας.

Από τη στιγμή που από την ισχύουσα νομοθεσία απαγορεύεται το μαζικό περιοδικό κόψιμο των καλαμιώνων, που θα μετατρέψουν λίμνες όπως αυτή της Στυμφαλίας σε αγρότοπους παραγωγής βιομάζας για πέλετ, ενώ ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου επιμένει (και σωστά πράττει), ότι δεν πρέπει να γίνει η παράνομη αυτή επέμβαση, γιατί θα καταστραφεί ο υδρότοπος, εκτιμούμε πως οι Δημόπουλος και Καζόγλου αναζητούν τρόπους για να παρακάμψουν τον αρμόδιο προϊστάμενο και οι αποφάσεις να παρθούν είτε από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος είτε από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος. Ψάχνοντας το θέμα, επιβεβαιώσαμε την εκτίμησή μας, καθώς μάθαμε ότι πράγματι προσανατολίζονται προς αυτή την κατεύθυνση. Τους λέμε να μη διανοηθούν να μας διαψεύσουν, γιατί οι πληροφορίες μας είναι διασταυρωμένες και δεν επιδέχονται την παραμικρή αμφισβήτηση.

Στο στόχαστρο δεν έχει μπει μόνο η Λίμνη Στυμφαλία, αλλά όλα τα ΚΑΖ, είτε γλυκού είτε αλμυρού νερού. Η κοπή των καλαμιώνων δεν είναι η μόνη μπίζνα σε βάρος του περιβάλλοντος, που προωθούν. **Θέλουν να επιτρέψουν και την εγκατάσταση ιχθυοκαλλιεργειών στα ΚΑΖ!**

Στο παιχνίδι αυτό δεν έχει μπει μόνο η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, αλλά και η αυτή του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Εχουν μπει στο παιχνίδι αυτό μολονότι αυτή η επιχειρηματική δραστηριότητα **απαγορεύεται ρητά από την ισχύουσα νομοθεσία**. Στο θέμα θα επανέλθουμε γιατί έχουμε πολλά ακόμα να πούμε.

ΥΓ. Ο σύμβουλος στο ΥΠΕΝ, Δρ Ι. Καζόγλου, είναι πολυπράγμων και πολυάσχολος. Με βάση τα στοιχεία που έχουμε και τα οποία θα παρουσιάσουμε σε επόμενο δημοσίευμά μας, έχουμε να παρατηρήσουμε ότι η δραστηριότητά του προσκρούει στη νομιμότητα.

Τροπολογία υπουργείου Παιδείας

Διορισμοί τέλος – Η Ειδική Αγωγή και πάλι στο στόχαστρο

«Είναι απαράδεκτο να μην έχουν γίνει διορισμοί τα τελευταία 6-7 χρόνια. Κοντεύουμε σχεδόν 10 από τους επιτυχόντες στον ΑΣΕΠ. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε ένα σύστημα που έχει όλο και περισσότερους αναπληρωτές καθηγητές, που η νομοθεσία μας επιβάλλει να έχουμε μαζί τους συμβάσεις εργασίας που αγγίζουν πραγματικά το απαράδεκτο... Εμείς, ως κυβέρνηση, έχουμε αποφασίσει έναν, κατά τη γνώμη μου, αρκετά μεγάλο αριθμό προσλήψεων. Είμαστε στην τελευταία φάση συζήτησης των προσλήψεων με τους "θεσμούς". Νομίζουμε ότι θα ολοκληρωθούν θετικά αυτές οι συζητήσεις... Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, ως προς τον Σεπτέμβριο για το άνοιγμα των σχολείων με το σύστημα που ακολουθήσαμε πέρσι. Και μόλις ολοκληρωθούν οι συζητήσεις με τους "θεσμούς", αλλά και καταλήξουμε σ' ένα δίκαιο σύστημα πρόσληψης, θα ανακοινώσουμε τον αριθμό και το σύστημα μαζί».

Δεν πέρασε ούτε ένας μήνας από τότε που ο υπουργός Παιδείας έλεγε τα παραπάνω, σε συνέντευξή του σε ραδιοφωνική εκπομπή. Η τροπολογία που κατατέθηκε από το υπουργείο Παιδείας -σε άσχετο νομοσχέδιο- και πρόκειται να ψηφισθεί αποδεικνύει ότι όλα αυτά δεν ήταν παρά μια φθηνή δημαγωγική θεατρική παράσταση που έστησαν οι συριζαίοι εδώ και πολύ καιρό. Και αυτό δεν προκύπτει μόνο με λογικές επεξεργασίες που πήραν υπόψη τους όλη τη σαλταδόρικη και σαλτιμπάγκικη πολιτική των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που ενώ έχουν παραδώσει τα πάντα βορά στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, παριστάνουν ενώπιον του ελληνικού λαού ότι διεξάγουν σκληρή διαπραγμάτευση, αλλά και από το ίδιο το γράμμα του νόμου πλέον.

Πρόκειται για την τροπολογία για τους αναπληρωτές που κατατέθηκε στο νομοσχέδιο «Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμών πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και άλλες διατάξεις».

Στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας διαβάζουμε: *«Η προτεινόμενη ρύθμιση καθίσταται αναγκαία ενόψει: α) Των ισχυόντων και για τα σχολικά έτη 2017-2018 και 2018-2019 περιορισμών διορισμών/προσλήψεων προσωπικού στο δημόσιο τομέα, οι οποίοι υπαγορεύονται και κατά την περίοδο αυτή από εξαιρετικά σοβαρούς και επιτακτικούς δημοσιονομικούς λόγους... Η αναγκαιότητα θέσπισης της προτεινόμενης προσωρινής ρύθμισης ενισχύεται και από το γεγονός ότι οι ισχύοντες δημοσιονομικοί περιορισμοί καθιστούν αδύνατο κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα το διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, βάσει των πάγιων ισχυουσών διατάξεων».*

Διορισμοί τέλος, λοιπόν. Δεν πρόκειται να γίνουν ούτε το 2018, ούτε το 2019 και ποιος ξέρει για πόσα ακόμη χρόνια, γιατί αυτό επιτάσσουν «οι

ισχύοντες δημοσιονομικοί περιορισμοί», δηλαδή τα Μνημόνια. Η «προσωρινή» λύση των αναπληρωτών γίνεται πλέον μόνιμη.

Ο Γαβρόγλου, που διαβεβαίωνε ότι «είμαστε στην τελευταία φάση συζήτησης των προσλήψεων με τους "θεσμούς". Νομίζουμε ότι θα ολοκληρωθούν θετικά αυτές οι συζητήσεις» έλεγε συνειδητά ψέματα, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες στους εκπαιδευτικούς, που μαστίζονται από την ανεργία είτε γυροφέρνουν σε όλη την Ελλάδα με μισθούς πείνας, προκειμένου να επιβιώσουν και να κρατήσουν ζωντανή την ελπίδα ενός μόνιμου διορισμού τους στο μέλλον.

Η συγκυβέρνηση θέλει να δώσει απτά δείγματα γραφής για τις πραγματικές της προθέσεις στους ιμπεριαλιστές δανειστές, ενώ παίζεται το θέατρο της σκληρής διαπραγμάτευσης για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση. Γι' αυτό και προωθεί και αυτήν την τροπολογία.

Στο στόχαστρο η Ειδική Αγωγή

Με την ίδια τροπολογία, το υπουργείο Παιδείας συνεχίζει την πολιτική του «κόφτη» με κάθε μέσο, που ξεκίνησε ο Φίλης. Για μια ακόμη φορά πληρώνει το «μάρμαρο» η πολύπαθη Ειδική Αγωγή.

Γεύση έχουμε ήδη πάρει με την τροπολογία που κατέθεσε το υπουργείο Παιδείας στις 11 Φλεβάρη 2016 στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις». Με την τροπολογία αυτή, ουσιαστικά καταργήθηκαν τα Τμήματα Ενταξης (ΤΕ), με τη διάχυση των μαθητών τους στις συμβατικές τάξεις. Η τακτική αυτή καλύφθηκε με εύηχες φράσεις όπως «συνεκπαίδευση», «προώθηση της ένταξης και των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση», «ανάπτυξη γνωστικών, μαθησιακών, συναισθηματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή και αναπηρία». Η συνέχεια ήρθε με έγγραφο της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής του υπουργείου Παιδείας (Α.Π. 50351 /Δ3/24 -03 – 2016) με θέμα «Οδηγίες σχετικά με τις ιδρύσεις Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης Π.Ε και Τμημάτων Ενταξης Π.Ε & Δ.Ε σχολικού έτους 2016-17», που έδινε εντολή για συγχωνεύσεις ΤΕ σε σχολικές μονάδες που είχαν συγχωνευθεί.

Με την τωρινή τροπολογία στο νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών γίνεται ένα παραπέρα βήμα, σε βάρος πάντα των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και σε βάρος των εκπαιδευτικών.

Εκπαιδευτικοί της γενικής εκπαίδευσης μετακινούνται στην Ειδική Αγωγή για «συμπλήρωση ωραρίου», ανάγκη που προέκυψε με καθαρά τεχνητό τρόπο, ώστε να μειωθούν οι προσλήψεις προσωπικού. Τούτο απέδωσε ο λεγόμενος «εξορθολογισμός» (εφαρμογή του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου, κατάργηση του υπεύθυνου δάσκαλου για την απογευματινή ζώνη, προαιρετική φοίτηση στην απογευματινή ζώνη του Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, αύξηση ωραρίου εκπαιδευτικών, πετσόκομμα ωρολόγιου προγράμματος στο Γυμνάσιο, περιορισμός των τμημάτων Ομάδων Προσανατολισμού στα Γενικά Λύκεια, κλείσιμο τμημάτων ΕΠΑΛ, κατάργηση των υπεύθυνων εργαστηρίων, κ.λπ.).

Η τροπολογία εξισώνει ουσιαστικά το βασικό πτυχίο (τίτλος σπουδών στην Ειδική Αγωγή) με τις μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στην Ειδική Αγωγή. Πριμοδοτεί κάθε είδους σεμινάριο στην Ειδική Αγωγή , αφού το θεωρεί επαρκές κριτήριο, έναντι του βασικού πτυχίου για να διδάξει κανείς σε αυτήν. Με αυτόν τον τρόπο ευλογούνται και οι επιχειρηματικές μπίζνες των πανεπιστημιακών τμημάτων με τα σεμινάρια των 400 ωρών, που γίνονται εδώ και χρόνια.

Συγκεκριμένα η τροπολογία προβλέπει τη δημιουργία δύο πινάκων, έναν κύριο στον οποίο κατατάσσονται εκπαιδευτικοί με βασικές σπουδές στην ΕΑΕ και συμπεριλαμβάνονται και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί με εξειδίκευση με μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο, είτε μόνο με προϋπηρεσία χωρίς σπουδές στην ΕΑΕ, και έναν επικουρικό στον οποίο εντάσσονται αναπληρωτές με σεμινάριο 400 ωρών, προϋπηρεσία σε ΕΑΕ ενός διδακτικού έτους καθώς και οι γονείς παιδιών με 67% χωρίς σπουδές στην ΕΑΕ.

Τέλος, δίνεται το δικαίωμα στον εκάστοτε υπουργό Παιδείας να παρεμβαίνει οποιαδήποτε στιγμή στην κατάταξη των αναπληρωτών ΕΑΕ στους σχετικούς πίνακες, (προβλέπεται ΥΑ), μετά από εισήγηση της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής, επικαλούμενος τις «ιδιαίτερες συνθήκες» στην ΕΑΕ.

Γιούλα Γκεσούλη

Αγκαλιά Πανεπιστήμια και επιχειρήσεις

«Τέλος Απριλίου, αρχές Μαΐου θα θεσμοθετήσουμε τα Ακαδημαϊκά Περιφερειακά Συμβούλια. Αυτά θα είναι Συμβούλια στα οποία θα συνυπάρχουν τα Πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα Ερευνητικά Κέντρα και ανά περιφέρεια το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο. Τα Συμβούλια αυτά, σε συνεννόηση με τα Ιδρύματα, θα μπορούν να διατυπώνουν αναπτυξιακές προτάσεις για την περιφέρειά τους, παίρνοντας υπόψη το συγκριτικό πλεονέκτημα που έχουν τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα εκείνης της περιφέρειας. Αρα είναι ένας θεσμός ο οποίος θα μπορέσει να λειτουργήσει δυναμικά στις αντίστοιχες περιφέρειες. Και είναι ένας θεσμός στον οποίο για πρώτη φορά θα συνυπάρχουν και θα συζητάνε με αυτόν τον τρόπο τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ» (Κώστας Γαβρόγλου, ομιλία στην εκδήλωση της Βουλής με θέμα «Κρίση – Μεταρρυθμίσεις - Ανάπτυξη, 28/3/2017).

Ο υπουργός Παιδείας έκανε για μια ακόμη φορά την εξαγγελία της ίδρυσης των Ακαδημαϊκών Περιφερειακών Συμβουλίων που θα αντικαταστήσουν τα Συμβούλια Ιδρύματος του νόμου Διαμαντοπούλου. Τα νέα Συμβούλια θα αναλάβουν το σκέλος των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ (εξ ου και η συμμετοχή σε αυτά των καπιταλιστών).

Από τις δραστηριότητες αυτές ωφελημένες θα βγουν οι επιχειρήσεις που θα αξιοποιούν το «συγκριτικό πλεονέκτημα» των ιδρυμάτων (υποδομές, γνωστικό υπόβαθρο, ερευνητικό προσωπικό, τσάμπα εργασία υποψήφιων διδακτόρων, κ.λπ.). Τα περί ανάπτυξης των «τοπικών κοινωνιών» και της χώρας τα θεωρούμε γελοία, αφού αυτή πάει «πακέτο» με τα Μνημόνια και με όσα σχεδιάζουν για την Ελλάδα οι ιμπεριαλιστές δανειστές, ενώ για την εργαζόμενη κοινωνία σημαίνει καθεστώς εργασιακής γαλέρας και φτωχοποίηση.

Ωφελημένο θα είναι επίσης και το πανεπιστημιακό κατεστημένο, που δεν έχει κανένα πρόβλημα να κάνει μπίζνες με επιχειρηματίες, που θα χρηματοδοτούν την εν λόγω έρευνα για ίδιον όφελος.

Ανακουφισμένο, όμως, θα είναι και το αστικό κράτος που θα απαλλαγεί από την πίεση που προκαλεί η υποχρέωσή του να ενισχύει τα δημόσια Πανεπιστήμια, ΤΕΙ και Ερευνητικά Κέντρα με επαρκή χρηματοδότηση.

Μ' έναν σμπάρο... τρία τρυγόνια.

Επειδή τους αρνούνται τη φοίτηση στο ΙΕΚ

Απεργία πείνας κρατούμενων

Σε απεργία πείνας έχουν κατέβει από τις 18 Μάρτη τέσσερις κρατούμενοι στον Κορυδαλλό και από τις 22 Μάρτη ο πολιτικός κρατούμενος Παναγιώτης Ασπιώτης, ζητώντας να τους επιτραπεί να φοιτήσουν στο Δημόσιο ΙΕΚ που λειτουργεί στον Κορυδαλλό. Είχαν όλες τις προϋποθέσεις, είχαν προεπιλεγεί, δε θα καταλάμβαναν θέσεις άλλων κρατούμενων (οι θέσεις είναι περισσότερες από τους προεπιλεγέντες), όμως η εισαγγελέας των φυλακών Σ. Περιμένη (η ίδια που δρέπει δάφνες βάζοντας βέτο στη χορήγηση αδειών σε πολιτικούς κρατούμενους) απαγόρευσε την εγγραφή τους.

Η δικαιολογία ήταν γελοία. Οτι δεν είναι χρεωμένοι στον Κορυδαλλό, αλλά σε άλλες φυλακές. Ποιο είναι το μείζον, όμως; Το πού είναι χρεωμένος ένας κρατούμενος ή το δικαίωμά του να σπουδάσει; Τότε γιατί έφτιαξαν το ΔΙΕΚ στον Κορυδαλλό, που υποτίθεται ότι είναι μόνο δικαστική φυλακή; Ο Π. Ασπιώτης αποκάλυψε ότι η εισαγγελέας, όταν ο ίδιος παρουσιάστηκε στο Συμβούλιο της Φυλακής, του είπε μπροστά σε όλους ότι η ίδια είναι ενάντια σε όλα αυτά τα ευεργετικά προγράμματα που υπάρχουν για τους κρατούμενους (σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, ΙΕΚ και άλλα), με το σκεπτικό ότι «ο Κορυδαλλός θα πρέπει να είναι μεταγωγών και κανείς δεν θα πρέπει να παραμένει σε αυτό το κατάστημα κράτησης για μεγάλο χρονικό διάστημα». Οπως είπε, το κάνει για το καλό των υπόλοιπων κρατουμένων που είναι σε περιφερειακές φυλακές κι έρχονται εδώ για δικονομικούς λόγους και δεν βρίσκουν κάποιες φορές κρεβάτι. «Ο Κορυδαλλός πράγματι είναι υπερπλήρης, αλλά σε αναλογία με τις υπόλοιπες φυλακές έχει το μικρότερο ποσοστό πληρότητας», σημειώνει ο πολιτικός κρατούμενος.

«Σήμερα, 26 Μαρτίου, συμπληρώνονται εννιά μέρες από τότε που πήραμε τη δύσκολη απόφαση να βάλουμε τα ίδια μας τα σώματα, τις ίδιες μας τις ζωές, αναχώματα σε ένα σκληρό αγώνα επιβίωσης, προκειμένου να διεκδικήσουμε το αυτονόητο για μας δικαίωμα στην μόρφωση», σημειώνουν σε κείμενό τους δύο από τους απεργούς πείνας κρατούμενους (ο Bajir Petar και ο Αθανάσιος Πικάσης). Αναφερόμενοι στο κόψιμό τους από την εισαγγελέα Περιμένη, γράφουν: «Η αλήθεια είναι ότι η ίδια, όπως και ο πυρήνας του "σωφρονιστικού" συστήματος δεν επιθυμεί ούτε το ΔΙΕΚ ούτε το ΣΔΕ (σχολείο δεύτερης ευκαιρίας) αλλά ούτε

Μηχανικοί και Αρχιτέκτονες ξεμπροστιάζουν τους ανθρώπους του Μελισσανίδη

«Η σημερινή ένταση στην περιοχή, ήρθε σε συνέχεια του αιτήματος της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ να εγκρίνει ο Δήμος την υψομετρική μελέτη του δημόσιου χώρου που θα περιβάλλει το γήπεδο, για να την χρησιμοποιήσει για την αδειοδότηση της κατασκευής του γηπέδου. Στον χώρο αυτό περιλαμβάνεται το συγκοινωνιακό έργο "Ταπείνωση και κάλυψη τμήματος οδού Πατριάρχου Κωνσταντίνου στη Νέα Φιλαδέλφεια". Με αυτό θα εξασφαλιστεί η δυνατότητα εισόδου στο γήπεδο. Αρμόδια για την έγκριση της μελέτης αυτού του έργου είναι η Περιφέρεια. **Ομως η Περιφέρεια έχει παραλάβει μόνον την προμελέτη του (από ιδιώτη μελετητή). Οριστική μελέτη του έργου δεν έχει υποβληθεί. Χωρίς την έγκριση οριστικής μελέτης του έργου από την Περιφέρεια, τα υψόμετρα του δημόσιου χώρου που θα περιβάλλει το γήπεδο δεν έχουν οριστικά καθοριστεί. Επομένως ο Δήμος δεν μπορεί ούτε γνωμοδοτικά -όπως είναι αρμόδιος- να εγκρίνει την υψομετρική μελέτη**, όπως αιτήθηκε η ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ, αφού **η οριστική μελέτη του συγκοινωνιακού έργου παραμένει ανύπαρκτη**».

Αυτό που δεν έκανε ο δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, στο τηλεοπτικό του «debate» με τον πρότζεκτ μάνατζερ του Μελισσανίδη, το κάνει μέσα σε λίγες σειρές ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ανώτατων Σχολών (ΣΑΔΑΣ), σε ανακοίνωση που εξέδωσε στις 29 Μάρτη, με τίτλο «Για τα φαινόμενα εκτροπής στη Νέα Φιλαδέλφεια». Τι δεν έκανε ο δήμαρχος Αρης Βασιλόπουλος; Ακουγε τον Ανδριόπουλο να επαναλαμβάνει ότι έχει καταθέσει «πλήρη φάκελο» και δεν τον ξεμπρόστιασε ως ψεύτη. Γιατί μια προμελέτη δεν είναι πλήρης φάκελος. Πλήρης φάκελος είναι μόνο η οριστική μελέτη (που για έργα όπως η υπογειοποίηση μιας κεντρικής οδικής αρτηρίας, συνοδεύεται και από Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων - διαφορετική από την ΜΠΕ του γηπέδου), την οποία ελέγχουν οι τεχνικές υπηρεσίες της Περιφέρειας και προωθούν για **έγκριση από το Περιφερειακό Συμβούλιο**. Ακόμα και υπό το καθεστώς των συνεχών διακοπών και των προκλήσεων από το «αφεντικό» της ιστοσελίδας ΑΕΚ LIVE, που δεν είχε τη στοιχειώδη ευθιξία (για δημοσιογραφική δεοντολογία καλύτερα να μην μιλήσουμε) να απόσχει από αυτή τη συζήτηση, θα μπορούσε ο δήμαρχος να εξηγήσει τουλάχιστον αυτό: ότι οι άνθρωποι του Μελισσανίδη ζητούν από την τεχνική υπηρεσία του Δήμου να παρανομήσει, γνωμοδοτώντας για μια υψομετρική μελέτη που είναι στον αέρα, αφού δεν υπάρχει οριστική μελέτη για την υπογειοποίηση.

Εν πάση περιπτώσει, η ανακοίνωση του ΣΑΔΑΣ ξεκαθάρισε αυτό το ζήτημα με απλό και κατανοητό ακόμα και στους μη ειδικούς τρόπο. Το ίδιο είχε κάνει, σε ανακοίνωση που εξέδωσε στις 14 Μάρτη, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Μηχανικών Δημοσίων Υπαλλήλων Διπλωματούχων Ανώτατων Σχολών (ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ), που τόνισε: «Απαραίτητη προϋπόθεση για να ξεκινήσει η διαδικασία έγκρισής τους από τους αρμόδιους φορείς είναι η ύπαρξη οριστικής μελέτης αυτού του έργου αρμοδίως εγκεκριμένης, στην οποία να οριστικοποιούνται τα προτεινόμενα υψόμετρα».

Υπερασπιζόμενη τη συνάδελφό τους που προΐσταται της τεχνικής υπηρεσίας του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, η ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ έγραψε για την εταιρία του Μελισσανίδη: «Στις 09-03-2017 κατετέθη εξώδικο προς τη Διευθύντρια των Τεχνικών Υπηρεσιών Δ.Φ.Χ. από τη "ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 – ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ", στο οποίο την καλεί να εγκρίνει την ελλιπή υψομετρική μελέτη, χωρίς να λάβει υπόψη το υπ' αριθμ. 3840/21-02-2017 έγγραφο του Δήμου και εμμένοντας πάραυτα στις απόψεις της ότι οι αρχικά υποβληθείσες μελέτες είναι υπερπλήρεις. Απορίας άξιο δε αποτελεί το γεγονός ότι, αντί να προβεί σε συμμόρφωση των τεχνικών παρατηρήσεων της Υπηρεσίας **ως επιβάλλεται εκ της ισχύουσας νομοθεσίας**, εμμένει με εξώδικους εκβιασμούς ώστε η Υπηρεσία να θεωρήσει μια μη τεχνικά άρτια μελέτη με σωρεία παραλείψεων».

Ο ΣΑΔΑΣ στην ανακοίνωσή του αναφέρεται σε όλο το όργιο που εκτυλίσσεται (μιλά για «κακοποιό δράση που επανειλημμένα εκδηλώνεται στη Νέα Φιλαδέλφεια») και αποδίδει ευθύνες σε κυβερνητικούς και κρατικούς παράγοντες, σημειώνοντας: «**Το άθροισμα τέτοιων συμπεριφορών από μείζονες πολιτειακούς παράγοντες, καλλιεργούν την νοοτροπία του "κράτους εν κράτει" και ενθαρρύνουν αυτούς που σήμερα πρωτοστατούν στα φαινόμενα εκτροπής**»!

Θα περιμέναμε, όμως, από συνδικαλιστικά όργανα μηχανικών να θέσουν και το μείζον ζήτημα της νομιμοποίησης της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» να εμφανίζεται ως ιδιοκτήτης ενός έργου και να ζητάει άδεια από τη ΔΑΟΚΑ και υψόμετρα από το Δήμο, ενώ **δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί ως ιδιοκτήτης του έργου**. Μηχανικοί είναι και ξέρουν πολύ καλά ότι το ιδιοκτησιακό είναι το κεντρικό ζήτημα σε μια διαδικασία αδειοδότησης. Δεν μπορεί να ασχολούνται υπηρεσίες με κάποιον που δεν είναι, **ούτε μπορεί να γίνει**, ιδιοκτήτης ενός έργου.

ΥΓ. Ολόκληρες οι ανακοινώσεις ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ και ΣΑΔΑΣ θα δημοσιευτούν στην ιστοσελίδα μας.

Αλλο «Πανάγιος Τάφος» και άλλο «Τέμενος Βαγιαζίτ»

Τη μέρα που ο Τσίπρας εγκαινίαζε το ανακαινισμένο κουβούκλιο του «Παναγίου Τάφου» στην Ιερουσαλήμ, φωτιά κατέστρεφε το «Τέμενος Βαγιαζίτ» στο Διδυμότειχο. Πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα ισλαμικά μνημεία στον κόσμο. Η κατασκευή του ξεκίνησε επί σουλτάνου Βαγιαζίτ Α', σταμάτησε όταν ο Βαγιαζίτ ηττήθηκε από τον Ταμερλάνο και ολοκληρώθηκε από τον Μωάμεθ Β' (τον μετέπειτα πορθητή της Κωνσταντινούπολης). Είναι το μεγαλύτερο τέμενος στην Ευρώπη, στολισμένο με αραβουργήματα και με μια δρύινη πυραμιδοειδή στέγη, μνημείο αρχιτεκτονικής σύλληψης και εκτέλεσης.

Αυτά και πολλά άλλα μπορεί να βρει κανείς σε οποιοδήποτε σχετικό βιβλίο. Η μνημειακή σημασία αυτού του τεμένους είναι τέτοια που έχει κηρυχθεί διατηρητέο μνημείο από το 1946. Ομως, πρόκειται για ισλαμικό μνημείο. Και το ελληνικό κράτος, αντί να το συντηρήσει και να το αναδείξει, όπως πρέπει να γίνεται με κάθε μνημείο πολιτισμού, το παρέδωσε στη φθορά του χρόνου. Το αποτέλεσμα ήταν να καταστραφεί ολοσχερώς από την υγρασία μία μοναδική στην ισλαμική τέχνη παράσταση προσευχόμενης γυναίκας (ως γνωστόν, τα ισλαμικά τεμένη δεν έχουν ζωγραφικές παραστάσεις).

Μόλις τα τελευταία χρόνια και μάλλον λόγω της πίεσης που ασκούσε ο Ερντογάν, για τους δικούς του λόγους (είχε προτείνει να αναλάβει τη συντήρηση και αποκατάσταση το τουρκικό κράτος), εδέησε το ελληνικό κράτος να εντάξει το έργο της αποκατάστασης στο ΕΣΠΑ 2013-2020. Ομως, οι εργασίες προχωρούσαν με ρυθμό χελώνας, ενώ δεν είχαν ληφθεί μέτρα προστασίας (δεν υπήρχε καν φύλακας), με αποτέλεσμα αυτό που συνέβη, είτε το αποδώσουμε σε φασιστοειδή είτε σε κάποιο ανθρώπινο λάθος.

Η σύγκριση είναι προφανής και τα συμπεράσματα βγαίνουν αβίαστα. Από τη μια έχουμε την εγκατάλειψη ενός ιστορικού μνημείου, που βρίσκεται εντός Ελλάδας, αλλά τυχαίνει να είναι ισλαμικό, και από την άλλη έχουμε κρατικό χρήμα και φιέστα, με την παρουσία του ίδιου του πρωθυπουργού, σε ένα ιστορικό μνημείο εκτός Ελλάδας, το οποίο δε χρησιμοποιείται ως μνημείο, αλλά ως επικερδής επιχείρηση του χριστιανικού ιερατείου.

Καυγαδάκι ερωτευμένων

Καυγαδάκι ερωτευμένου ζευγαριού ανάμεσα στη Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και στη Νεολαία ΑΝΕΛ (ναι, έχουν και τέτοιες οργανώσεις). Οι συριζαίοι σε συνεδριακό τους κείμενο χαρακτηρίζουν τις μαθητικές παρελάσεις αναχρονιστικές και οι ανελαίοι τους απαντούν πως αυτή η τοποθέτηση «προκαλεί αλγεινή εντύπωση», γιατί «μέσω του θεσμού της μαθητικής και στρατιωτικής παρέλασης διατρανώνεται το αίτημα διασφάλισης της εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας, επιβεβαιώνεται και ενισχύεται η εθνική μας ταυτότητα και συνοχή, διατηρείται αλώβητη η συλλογική μνήμη του λαού μας και η συνείδηση της ιστορικής του συνέχειας».

Δεν είδαμε αν ανταπάντησαν οι συριζονεολαίοι, όμως ουδείς ανησύχησε από το καυγαδάκι. Τους ενώνουν πιο δυνατά πράγματα. Τους ενώνει η νομή της εξουσίας. Τα υπόλοιπα είναι... πολιτιστικές διαφορές, με τις οποίες μπορούν να συνυπάρχουν, όπως δυο ερωτευμένοι που υποστηρίζουν διαφορετικές ποδοσφαιρικές ομάδες και παρακολουθούν ένα ντέρμπι ανάμεσά τους. Στη διάρκεια του ντέρμπι μπορεί ακόμα και να βριστούν, όμως στο τέλος θα αγκαλιαστούν και θ' ανταλλάξουν παθιασμένα φιλιά.

Η φαινομενική παραδοξότητα της κυβερνητικής συνεργασίας ανάμεσα σ' ένα κόμμα σοσιαλδημοκρατικό (που δήλωνε αριστερό) και σ' ένα κόμμα ακροδεξιό καλύφθηκε αρχικά με το αντιμνημονιακό νέφος. Η υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου διέλυσε αυτό το νέφος, όμως η κυβερνητική συνεργασία ανάμεσα στην «Αριστερά» και την Ακροδεξιά συνεχίστηκε κανονικότατα και μετά τις δεύτερες εκλογές του 2015. Επιβεβαιώθηκε έτσι πως εκείνο που τους ένωνε είναι η νομή της εξουσίας. Τη μοιρασιά την είχαν κάνει κάποια στιγμή το 2014 και είναι ευδιάκριτη. Αλλωστε, στις συνθήκες της μνημονιακής επιτήρησης, οι κυβερνήσεις δεν ασκούν αυτόνομη πολιτική. Η πολιτική καθορίζεται με κάθε λεπτομέρεια από τα ιμπεριαλιστικά κέντρα και οι κυβερνήσεις ασκούν απλώς τη διαχείρισή της, ενώ τα κυβερνητικά κόμματα «ρουφάνε» τα οφέλη που παράγει η κυβερνητική διαχείριση.

Οσο για κάποια θέματα-ταμπού για την Ακροδεξιά, όταν αυτά δεν εμποδίζουν τη λειτουργία του συστήματος, έχει όλη την άνεση να μην τα ψηφίσει, χωρίς αυτό να θέτει σε κίνδυνο την κυβερνητική συμμαχία (π.χ. σύμφωνο συμβίωσης). Οταν αυτά αφορούν τη λειτουργία του συστήματος (π.χ. ρόλος του ιερατείου στο νεοελληνικό κράτος), τότε μπορεί άνετα να θέτει βέτο, προσφέροντας έτσι το απαραίτητο άλλοθι στην «Αριστερά». Ρωτήστε και τον Φίλη...

Γελοιότητες και ομολογίες

«Είμαστε και εμείς κυβέρνηση κατοχής. Από το 2010 υπάρχει μια ιδιότυπη κυβέρνηση κατοχής. Ομως κάνουμε ανταρτοπόλεμο, **όπως και όλες οι κυβερνήσεις**». Ο βουλευτής των ΑΝΕΛ (και για μερικές ώρες υφυπουργός), Δημήτρης Καμμένος, αρέσκεται να πετάει διάφορες γελοίες μεγαλοστομίες, ώστε να εξασφαλίζει τη δημοσιότητα που κάθε αστός πολιτικός επιθυμεί (πρέπει να πετάς παπαρορουκέτες για να σε καλούν στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο). Η είδηση δε βρίσκεται στη γελοιότητα περί κατοχής και αντάρτικου, αλλά στην εξίσωση όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων. Εκείνο το «στα τέσσερα εσείς, στα τέσσερα», που φώναζε κάποτε προς την πασοκονεοδημοκρατία ο συνεπώνυμός του αρχηγός των ΑΝΕΛ μοιάζει τόσο μακρινό πια. Αν και με τους ψεκασμένους ποτέ δεν ξέρεις. Μπορεί να το ξαναπεί.

Διάνοια στα Οικονομικά

Αντίθετα, ο βουλευτής των ΑΝΕΛ και υφυπουργός Παιδείας, Κώστας Ζουράρις, μπορεί να ζει στον δικό του κόσμο, δε στερείται όμως της απαραίτητης πολιτικάντικης κουτοπονηριάς. Δε θ' αφήσω κάποιους συριζαίους να παριστάνουν τους αντιμνημονιακούς, σκέφτεται. Θα κάνω κι εγώ τον δύσκολο. Οτι μπορεί και να μην ψηφίσω τα νέα μέτρα (το τέταρτο Μνημόνιο στην ουσία). «Θα δω ποια θα είναι τα μέτρα σε συνδυασμό με τα αντίμετρα και μετά θα αποφασίσω εάν θα τα ψηφίσω. Η μείωση του αφορολογήτου, αν είναι για τα υψηλά κλιμάκια μπορεί να γίνει αποδεκτή. Αν περιλαμβάνει και τα χαμηλά θα είναι απαράδεκτη», δήλωσε χαρακτηριστικά μιλώντας σε ραδιοσταθμό.

Ο Ζουράρις δεν έχει ιδέα τι σημαίνει αφορολόγητο. Εχοντας λυμένα τα... πεζά βιοτικά προβλήματα, μάλλον δε θα έχει κοιτάξει ποτέ τη φορολογική του δήλωση. Ούτε κανενός άλλου. Αλλιώς δε θα μιλούσε για αφορολόγητο σε... ψηλά και χαμηλά κλιμάκια. Θα ήξερε ότι το αφορολόγητο είναι το ίδιο για όλους, υψηλόμισθους και χαμηλόμισθους, υψηλοσυνταξιούχους και χαμηλοσυνταξιούχους. Μόνο που είναι άλλη η επίπτωσή του στα χαμηλά εισοδήματα και άλλη στα υψηλά. Είναι άλλο να πληρώσει δυο κατοστάρικα το χρόνο φόρο ο μισθωτός ή συνταξιούχος των 600 ευρώ και άλλο να πληρώσει δυο κατοστάρικα παραπάνω ο μάνατζερ μιας επιχείρησης που παίρνει 5.000 ευρώ το μήνα.

Ο Ζουράρις δεν ξέρει στοιχειώδη οικονομικά. Δεν τον ενδιαφέρει. Στη Βουλή και στην κυβέρνηση θέλει να παραμείνει.

και τα άλλα προγράμματα (πχ ΟΚΑΝΑ). Δεν τα θέλουν και γι αυτό τα σαμποτάρουν με κάθε ευκαιρία. Για εμάς όμως όλα αυτά τα προγράμματα λειτουργούν αφενός ανακουφιστικά σπάζοντας τη μίζερη καθημερινότητα της φυλακής και αφετέρου ευεργετικά αφού η παρακολούθησή τους μειώνει τον χρόνο της ποινής».

Και καταλήγουν οι δύο απεργοί πείνας: «Συνεχίζουμε γιατί έχουμε δίκιο, γιατί ζητάμε κάτι αυτονόητο, κάτι που μας το στερούν χωρίς κανένα λόγο. Η ευθύνη για ό,τι μας συμβεί θα βαραίνει εκείνους που επιβάλλουν αυτές τις παράλογες αποφάσεις. Ελπίζουμε να επικρατήσει η λογική και η δικαιοσύνη και να γίνει το δίκαιο αίτημά μας δεκτό.

Στο δικό του κείμενο ο Π. Ασπιώτης τονίζει: «Επειδή λοιπόν η κοροϊδία του υπουργείου, του προέδρου της ΚΕΜ (και γενικού γραμματέα αντιεγκληματικής πολιτικής) Ευτύχη Φυτράκη που συντονίζει όλες αυτές τις διαδικασίες, και της εισαγγελέως είναι τόσο μεγάλη που προσβάλλει την αξιοπρέπειά μας, αποφάσισα κι εγώ όπως και οι άλλοι συγκρατούμενοι (τους οποίους δεν γνωρίζω προσωπικά) να ξεκινήσω απεργία πείνας, καθώς αποδεικνύεται για ακόμη μία φορά ότι αυτή είναι η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν οι κάθε λογής καρεκλοκένταυροι που χτίζουν καριέρα και πολιτική, πάνω στις πλάτες των κρατουμένων».

Κείμενο στο υπουργείο Δικαιοσύνης έστειλαν 31 κρατούμενοι - σπουδαστές στο ΔΙΕΚ Κορυδαλλού. Σ' αυτό τονίζουν: «Ας μην γελιόμαστε, ο πυρήνας του "σωφρονιστικού" συστήματος είναι τιμωρητικός και φασιστικός και αν κάτι μπορεί να δράσει ανακουφιστικά εντός του, τότε θα στρέφεται και εναντίον του. Ενάντια στη νοοτροπία των εισαγγελέων που νομίζουν ότι μπορούν να ξεσπούν τα καπρίτσια τους πάνω μας μόνο γιατί ο νόμος τους δίνει αυτή την εξουσία και ίσως ενάντια στον ίδιο τον νόμο τους. Ας αφήσουν λοιπόν οι διάφοροι απολογητές των κολαστηρίων τα μεγάλα λόγια στη βουλή και τα τηλεπαράθυρα, για δήθεν ευκαιρίες στην εκπαίδευση και την... παιδεία στις φυλακές γιατί κάθε προσπάθεια από μεριάς μας να ενταχθούμε σε τέτοιες δομές περνάει από χίλια κύματα. Απαιτούμε λοιπόν να εγκριθεί η φοίτηση των συγκρατούμενων μας που κάνουν απεργία πείνας γι αυτό τον λόγο».

Πράγματι, είναι ξέχειλη η υποκρισία των συριζαίων, που διαχειρίζονται το «σωφρονιστικό» σύστημα όπως οι προκάτοχοί τους. Από τη μια στήνουν δομές δήθεν για την εκπαίδευση των κρατούμενων και από την άλλη αποκλείουν απ' αυτές τις δομές την πλειοψηφία όσων θέλουν να φοιτήσουν, όπως κάνουν στο ΙΕΚ Κορυδαλλού.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Στις 6 Απριλίου κλείνει δέκα χρόνια βυθισμένο στα νερά της Σαντορίνης και «ζει τον μύθο του στην Ελλάδα» το «Sea Diamond». Θα τα εκατοστήσει.

Κοίτα να δεις που και οι Ugly (οι Αγγλοι ντε, απλά το γράψαμε στη γλώσσα τους) γνώρισαν ολίγη από τρομοκρατία...

«Κορυφαίο μήνυμα συνύπαρξης των τριών χριστιανικών κοινοτήτων στους Αγίους Τόπους είναι η αποκατάσταση του Ιερού Κουβουκλίου του Πανάγιου Τάφου. Πρόκειται για ένα έργο ενίσχυσης και ανάδειξης του Πανάγιου Τάφου, της ακτινοβολίας του και του μηνύματός του. Είναι ο καλύτερος τρόπος να προστατεύσουμε ένα μνημείο τόσο μεγάλης σημασίας και τις αξίες που πρεσβεύει». Τζερόνιμο; Οχι. Πάνω Σκαμμένος; Οχι. Ελένη Λουκά; Και πάλι όχι. Μην κουράζεστε, Αλέξης Τσίπρας έφα. Ναι, ναι, ο πάλαι ποτέ άθεος αριστερός (μοιχέ Shaw) που δεν έχει αφήσει προκαθήμενο για προκαθήμενο, παρατρεχάμενους, ιερούς τόπους και άλλα τέτοια.

Ποιος βάζει στοίχημα ότι σύντομα θα (ξανα)επισκεφτεί τον Τζερόνιμο για γεύμα με νηστίσιμα σαρακοστιανά εδέσματα;

«Σ' έναν καπιταλιστή δεν πρέπει ποτέ να λες "αχ, σας παρακαλώ, θα μπορούσατε λιγάκι να μου κάνετε λίγο χώρο ν' αναπνεύσω κι εγώ; Θα μπορούσατε να είστε λίγο πιο καλός, με λίγη περισσότερη κατανόηση; Ας συμφωνήσουμε...". Οχι. Ο μόνος τρόπος για να μιλήσεις μαζί τους είναι να τους στριμώξεις στον καμπινέ, να τους χώσεις το κεφάλι μέσα στη λεκάνη και να τραβήξεις το καζανάκι» (Dario Fo).

Κι αφού δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο αυτό τον καιρό το κίνημα, χτυπιέται μεταξύ του. Οι προκριματικοί αγώνες συνεχίστηκαν με το ματσάκι ΕΑΑΚ-ΚΝΕ στου Ζωγράφου. Βέβαια, κάποιοι θα έχουν ενστάσεις ως προς το δίπολο «ΚΝΕ-κίνημα», αλλά...

Σαράντα παλικάρια από τη Λιβαδειά
πάνε για να γλεντήσουνε στην Τριπολιτσά.
Στον δρόμο που πηγαίναν τον Γέρουν απαντούν.
- Γεια σου, χαρά σου, Γέρουν - Καλώς τα τα παιδιά.
Πού πάτε παλικάρια, πού πάτε ωρέ παιδιά;
- Πάμε για sex και drinking βρε στην Τριπολιτσά.

Μπορεί να μην τους πέρασαν ακόμη από τις περιβόητες ψυχολογικές εξετάσεις, ωστόσο από την περασμένη εβδομάδα οι κατά «Κ»ΚΕ «ένστολοι εργαζόμενοι», αυτά τα λαμπρά απάρτια της εργατικής τάξης, έχουν τη δική τους «ειδική τηλεφωνική γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης». Σε σχετικά ρεπορτάζ του αστ(υνομ)ικού Τύπου αναφέρεται: «Η τηλεφωνική γραμμή θα είναι στη διάθεση όποιου αστυνομικού ζητάει βοήθεια για ψυχολογικούς λόγους, διασφαλίζοντας το απόρρητο των στοιχείων του. Η συγκεκριμένη υπηρεσία στελεχώνεται από εννέα αστυνομικούς που έχουν σπουδάσει ψυχολογία και υποβλήθηκαν σε ειδική εκπαίδευση για τον χειρισμό των προβλημάτων συναδέλφων τους. Η συγκεκριμένη υπηρεσία θα λειτουργεί σε 24ωρη βάση και ο αριθμός της τηλεφωνικής γραμμής είναι 210 3410900». Με το καλό...

Ανεπιθύμητος από τους νεολαίους του F.G.C. ο Αλέξης Τσίπρας με αφορμή την επίσκεψή του σε πανεπιστήμιο της Ιταλίας. Οπως αναφέρουν στη σελίδα τους στο facebook, «όποιος πουλάει τον λαό του δεν είναι ευπρόσδεκτος. Εξαπάτησε τους Ελληνες για να συνεχίσει μετά τις αντιλαϊκές πολιτικές που επιβλήθηκαν από την Ε.Ε., την Ε.Κ.Τ., το Δ.Ν.Τ., υπό τον εκβιασμό του δημόσιου χρέους. Από τον Τσίπρα δεν παίρνουμε μαθήματα». Οι φοιτητές αναφέρονται επίσης στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης Τσίπρα, στη σφαγή της κοινωνίας μέσω του τρίτου μνημονίου που έφερε εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των ευρωπαίων καπιταλιστών, ενώ συγχρόνως η κυβέρνησή του ετοιμάζεται να φέρει ένα τέταρτο μνημόνιο, εξοντώνοντας τον ήδη δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό. «Πίσω από τη μάσκα του λαϊκού ηγέτη κρύβεται κάποιος που εξυπηρετεί τις Η.Π.Α. και το Ν.Α.Τ.Ο. συμμετέχοντας ενεργά στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο». Ακόμη: «Ο Τσίπρας αποδυναμώνει τη λαϊκή αντίσταση αποπροσανατολίζοντας τη νεολαία και τους εργαζόμενους, συγκαλύπτοντας τον ιμπεριαλιστικό χαραχτήρα της Ε.Ε, ενισχύοντας την ψευδαίσθηση πως μπορεί να ανταποκριθεί μέσω της πολιτικής του στις ανάγκες της λαϊκής τάξης εξασφαλίζοντάς της ένα αξιοπρεπές μέλλον. Ομως πίσω από αυτή τη μάσκα κρύβεται ένας υπηρέτης των αφεντικών. Δεν μπορεί ο Τσίπρας να μας διδάξει τίποτε, γι' αυτό το λόγο δεν είναι ευπρόσδεκτος».

Κοκκινοσκουφίτσα

Υπόγειες διαδρομές

Την πιο προκλητική δήλωση, πιο προκλητική και απ' αυτές του Καραμανλή, του Ρουσόπουλου, της οικογένειας Πελέκη (Βουλγαράκη), μετά την αθώωση των πρωταγωνιστών του σκανδάλου του Βατοπεδίου, την έκανε ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης (πρώην εισαγγελέας, πρώην «αντιτρομοκρατικάριος», πρώην διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ), Δημήτρης Παπαγγελόπουλος. Δηλαδή, αυτός που λόγω της θέσης του δε θα έπρεπε να μιλήσει ή έστω να περιοριστεί στην καθιερωμένη σε τέτοιες περιπτώσεις δήλωση ότι «η Δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και έκρινε».

«Ο Αλέξης Τσίπρας και ο Κώστας Καραμανλής, επειδή δεν είναι παιδιά του εργαστηριακού σωλήνα της διαπλοκής, είναι απρόσβλητοι στους ιούς της», δήλωσε ο Παπαγγελόπουλος, επιλέγοντας τη φυλλάδα του... μη διαπλεκόμενου Μαρινάκη ως μέσο προπαγάνδας. Και συνέχισε: «Εχω πει πολλές φορές ότι τους λαοπρόβλητους ηγέτες, τα ντόπια και ξένα συμφέροντα, οι νταβατζήδες της διαπλοκής, οι λακέδες και τα γιουσουφάκια της ενημέρωσης προσπαθούν να εξουδετερώσουν με κάθε τρόπο. Αυτό συνέβη με τον Κώστα Καραμανλή, αυτό συμβαίνει και σήμερα με τον Αλέξη Τσίπρα. Δυστυχώς όλοι αυτοί δέσμιοι της υλιστικής προσέγγισης των πραγμάτων και της τεχνοκρατικής αντίληψης υστερούν σε πνευματικότητα και αγνοούν την Ιστορία και τα διδάγματά της. Τα δημόσια πρόσωπα όσο περισσότερο τα αδικείς τόσο περισσότερο ισχυροποιούνται»!

Ομως ο Παπαγγελόπουλος δεν έμεινε μόνο σ' αυτή την τοποθέτηση, αλλά προσχώρησε στη θεωρία της σκευωρίας, στην οποία -σύμφωνα με όσα είπε- συνήργησε και τμήμα του δικαστικού μηχανισμού: «Οι εκπρόσωποι της διαπλοκής, με σύμμαχό τους το βαθύ κράτος που υπάρχει σε όλες τις δομές της κρατικής εξουσίας, **χρησιμοποίησαν και προσπαθούν και τώρα να χρησιμοποιήσουν τη Δικαιοσύνη** για τους άνομους σκοπούς της. **Χαλκεύτηκαν κατηγορίες, σχηματίστηκαν δικογραφίες, ασκήθηκαν ποινικές διώξεις, εκτελώντας συμβόλαια πολιτικά και επιχειρηματικά**. Αυτά έχουν τελειώσει πια». Και κατέληξε με νόημα: «Κάποιοι που μέχρι πρότινος αλώνιζαν στον χώρο της Δικαιοσύνης πρέπει να καταλάβουν ότι η Δικαιοσύνη δεν τους ανήκει»!

Ο Παπαγγελόπουλος μίλησε κατόπιν συνεννόησης με το μέγαρο Μαξίμου. Και να αμφέβαλλε κανείς γι' αυτό, ήρθε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος να διαλύσει κάθε αμφιβολία. Στην ενημέρωση των πολιτικών συντακτών (briefing), στις 22 Μάρτη, όταν ο Τζανακόπουλος ρωτήθηκε αν η κυβέρνηση συντάσσεται με τις δηλώσεις Παπαγγελόπουλου, «ο οποίος είπε σήμερα ότι ο κ. Καραμανλής είναι απρόσβλητος στους ιούς της διαπλοκής», ή αν συντάσσεται με την κομματική ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ, «που μεταξύ άλλων λέει ότι δεν παραγράφονται οι πολιτικές ευθύνες», το έριξε στην... τρελίτσα: «Η θέση της κυβέρνησης σε ό,τι αφορά μια δικαστική απόφαση είναι ότι, ανεξαρτήτως της ορθότητάς της, δεν μπορεί παρά να είναι δεσμευτική». Ο Τζανακόπουλος, όσο... ασχετίδης κι αν είναι ως νομικός, δεν μπορεί παρά να ξέρει τη διάκριση ανάμεσα στην ποινική και στη διοικητική Δικαιοσύνη. Μετά από μια απόφαση ποινικού δικαστηρίου η κυβέρνηση δεν καλείται να κάνει τίποτα. Αντίθετα, μετά από μια απόφαση διοικητικού δικαστηρίου (π.χ. του ΣτΕ) οφείλει να συμμορφωθεί (να καταργήσει ή να τροποποιήσει ένα νόμο ή μια υπουργική απόφαση ή ν' αλλάξει ένα προεδρικό διάταγμα, το οποίο ελέγχεται για τη συνταγματικότητά του από το ΣτΕ).

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είπε μια μπούρδα, καλύπτοντας πλήρως τον Παπαγγελόπουλο. Οταν η ερώτηση επανήλθε, συμπληρωμένη («θέλω να ρωτήσω, επίσης, εάν η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρούν τελικώς ότι η υπόθεση αυτή ήταν σκάνδαλο ή όχι»), ο Τζανακόπουλος συνέχισε να... πουλάει τρελίτσα: «Εγώ βρίσκομαι εδώ ως εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης και γνωρίζετε ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να πει τίποτα περισσότερο σε ό,τι αφορά μια δικαστική απόφαση, πέρα από το γεγονός ότι είναι δεσμευτική. Και αυτό δεν έχει να κάνει με τη νομική μου εκτίμηση εάν ήταν σωστή ή λανθασμένη».

Αλήθεια, από πότε έχει τέτοια στάση απέναντι στις δικαστικές αποφάσεις η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων; Γιατί εμείς θυμόμαστε την προκάτοχο του Τζανακόπουλου, Ολγα Γεροβασίλη, να βγαίνει σε άθλια κατάσταση στην τηλεόραση, αργά τη νύχτα της 26ης του περασμένου Οκτώβρη, και να καταφέρεται κατά απόφασης του ΣτΕ, που έκρινε ως αντισυνταγματικές τις βασικές διατάξεις του νόμου Παππά. «Οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης είναι δεσμευτικές. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι οι αποφάσεις της δεν κρίνονται. Κρίνονται τόσο από την Κυβέρνηση, όσο και από τον ελληνικό λαό», δήλωσε η τότε κυβερνητική εκπρόσωπος. Στη συνέχεια, πέρασε σε μια σκληρή επίθεση κατά του ΣτΕ: «Η σημερινή απόφαση του ΣτΕ οδηγεί τη χώρα στο προηγούμενο αντισυνταγματικό -σύμφωνα με τη δική του νομολογία- καθεστώς. Αυτό, όμως, δε θα το επιτρέψουμε να συμβεί». Και δεν έμεινε μόνο στην κριτική της συγκεκριμένης απόφασης, αλλά «πέρασε γενεές δεκατέσσερις» το ΣτΕ για τη φιλο-μνημονιακή νομολογία του: «Πρόκειται για το ίδιο δικαστήριο, το οποίο: έκρινε συνταγματικά τα μνημόνια, που διέλυσαν την Ελλάδα, έκρινε συνταγματικό το "μαύρο" στην ΕΡΤ, έκρινε συνταγματικό το PSI που διέλυσε τα ασφαλιστικά ταμεία».

Είναι φανερό ότι ο εκπρόσωπος του Τσίπρα είχε εντολή να καλύψει πλήρως τον Παπαγγελόπουλο. Να μην πει καν ότι αυτός εξέφρασε προσωπικές απόψεις. Κι αυτό, βέβαια, δεν μπορούσε να μείνει αναπάντητο από το ΠΑΣΟΚ, που μίλησε για «επίσημα αποκαλυπτήρια της Φιλικής Εταιρίας Τσίπρα - Καμμένου με την καραμανλική πτέρυγα της δεξιάς». Το ΠΑΣΟΚ θύμισε, ακόμα, ότι «η εμπλοκή των πολιτικών προσώπων δεν κρίθηκε ποτέ λόγω του βεβιασμένου κλεισίματος της Βουλής και της προκήρυξης των έκτακτων εκλογών του 2009». Αντε μετά να πείσουν οι Τσιπραίοι ότι δεν έχουν υπόγεια ρεύματα επικοινωνίας με τον Καραμανλή και τους ανθρώπους του. Πώς βρέθηκε ο Παπαγγελόπουλος, ένας τόσο σκοτεινός άνθρωπος που μόνο στον κατασταλτικό μηχανισμό είχε δουλέψει, σε κρίσιμο πόστο στο υπουργείο Δικαιοσύνης, από το οποίο κάποια στιγμή εκδιώχτηκε ο Ν. Παρασκευόπουλος, που προφανώς κρίθηκε ανεπαρκής στην ίντριγκα; Πώς να μην πιστέψει ο απλός άνθρωπος ότι η σκανδαλώδης δικαστική απόφαση για απαλλαγή όλων των μη πολιτικών προσώπων που οργάνωσαν και διεκπεραίωσαν το σκάνδαλο του Βατοπεδίου μεθοδεύτηκε από την κυβέρνηση για να βολέψει τον Καραμανλή και τους ανθρώπους του;

Δεν μπορούμε, φυσικά, να γνωρίζουμε το ακριβές «αντίτιμο» της διαπλοκής Τσιπραίων-Καραμανλήδων. Πολύ εύκολα, όμως, μπορεί κανείς να σκεφτεί πως ο έλεγχος του δικαστικού μηχανισμού (έστω ενός σημαντικού τμήματός του), στον οποίο είχαν πάντοτε σημαντικές προσβάσεις οι Καραμανλήδες, μπήκε στη ζυγαριά. Αλλωστε, δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς πώς ο Τσίπρας «ανακάλυψε» τον Παπαγγελόπουλο, έναν καραδεξιό, που πάντοτε ήταν άνθρωπος «ειδικών αποστολών» των Καραμανλήδων και της ΝΔ.

Εδώ, βέβαια, έχουμε να κάνουμε με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Τα πολιτικά πρόσωπα είχαν ήδη απαλλαγεί λόγω παραγραφής (με το νόμο περί ευθύνης υπουργών). Τώρα αθωώθηκαν και τα μη πολιτικά πρόσωπα, λόγω έλλειψης δόλου! Αναφέραμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» τα στοιχεία που αποτελούν τον ορισμό του δόλου. Μια λίμνη, που ουδέποτε αμφισβητήθηκε η ιδιοκτησία του ελληνικού δημοσίου σ' αυτή, βαφτίστηκε ιδιοκτησία ενός μοναστηριού, για να μπορούν στη συνέχεια να την ανταλλάξουν με «φιλέτα» του ελληνικού δημοσίου. Ηξεραν όλοι τους πολύ καλά ποιο ήταν το ιδιοκτησιακό καθεστώς και παρανόμησαν εν ψυχρώ (μπορείτε να διαβάσετε το αναλυτικό ρεπορτάζ στο www.eksegersi.gr/issue/910/Πολιτική/28233.Ενα-οικονομικό-και-κοινωνικό-σκάνδαλο-κλείνει-μ'). Τώρα, ο Καραμανλής και οι άνθρωποί του αναζήτησαν με προκλητικό τρόπο την πολιτική τους δικαίωση, με βάση τη δικαστική απόφαση. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τους δικαίωσε με το δικό της τρόπο, με τη δήλωση Παπαγγελόπουλου και την πλήρη κάλυψή του από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο.

Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι το σκάνδαλο του Βατοπεδίου το οργάνωσε και το διεκπεραίωσε ο Καραμανλής με τους ανθρώπους του και το έκλεισαν με ένα δικαστικό σκάνδαλο οι Τσιπροκαμμένοι. Το ότι αδιαφόρησαν για το πολιτικό κόστος που αναμφίβολα τους προκάλεσε η κάλυψη στον Καραμανλή και τους ανθρώπους του δείχνει ότι είχαν αναλάβει αυτή την υποχρέωση, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης παρασκηνιακής συμφωνίας, το ακριβές περιεχόμενο της οποίας μόνον αυτοί γνωρίζουν.

Κυβερνήσεις/κόμματα - Καπιταλιστές - Αστική Δικαιοσύνη - ΜΜΕ

Κουαρτέτο διαπλοκής

Η εισαγγελέας Διαφθοράς Ελένη Ράικου, διορισμένη στη θέση αυτή το 2011 (άρα εξ ορισμού συνδεδεμένη με το προηγούμενο «σύστημα») παραιτείται καταγγέλλοντας στοχοποίηση «από παράκεντρα εξουσίας και διαφθοράς που σκοπό έχουν τη μία και μόνη συγκάλυψη των **διεφθαρμένων κρατικών λειτουργών** που αποκομίζουν διαχρονικά εκατομμύρια ευρώ και επιζητούν μανιωδώς την ακύρωση του έργου μου». Αναφέρεται στην υπόθεση Novartis. Η Ράικου παραιτείται μόλις «σκάει» το διαφημιστικό σποτ της φυλλάδας του Βαξεβάνη, που προαναγγέλλει «Αποκάλυψη: Ανακρίτρια κατηγορεί γνωστή εισαγγελέα για απόκρυψη στοιχείων σε δικογραφίες για Γιάννο Παπαντωνίου και Θωμά Λιακουνάκο».

Οι δυο υποθέσεις, Novartis και Εξοπλιστικά, είναι ασύνδετες μεταξύ τους. Το μόνο συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανείς είναι ότι η κυβέρνηση -μέσω του «δικού της» Βαξεβάνη- προσπαθεί να βγάλει από τη μέση τη Ράικου, επειδή αυτή δε στρέφει την έρευνα για τη Novartis σε πολιτικά πρόσωπα (η κυβέρνηση, διά στόματος Πολάκη, έχει αφήσει αιχμές για εμπλοκή των πρώην υπουργών Λοβέρδου, Βορίδη και Γεωργιάδη), αλλά περιορίζεται σε γιατρούς και στελέχη του διοικητικού μηχανισμού. Αλλά γιατί να παραιτηθεί η «αδέκαστη εισαγγελέας», αν το δημοσίευμα του Βαξεβάνη ήταν ψευδές; Από ένα ψευδές δημοσίευμα έχει να φοβηθεί μόνο ο συντάκτης και ο εκδότης του, όχι ο «καθαρός ουρανός» (που είναι και εισαγγελέας, άρα μπορεί να τραβήξει μια ξεγυρισμένη μήνυση στον κάθε Βαξεβάνη και να τον στείλει αδιάβαστο);

Μια ανακοίνωση που εκδίδει ο Αρειος Πάγος μας κάνει λίγο... σοφότερους. Η Β. Θάνου αποκαλύπτει ότι ο Κοντονής, πριν μερικές μέρες, είχε στείλει ερώτημα στον ΑΠ για αντικατάσταση ή μη της Ράικου και πως «εντός των επομένων ημερών θα συνεδριάσει το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, για να αποφασίσει επί του εν λόγω θέματος». Με τις αποκαλύψεις του Βαξεβάνη η Ράικου έχει φάει γκολ από τα αποδυτήρια και δεν υπήρχε περίπτωση να παραμείνει στη θέση της, οπότε είχε κάθε λόγο να επιχειρήσει «ηρωική έξοδο».

Η ανακοίνωση της Θάνου αποκαλύπτει, επίσης, ότι υπάρχει αναφορά της ανακρίτριας Διαφθοράς (Ηλιάνα Ζαμανίκα), η οποία, όπως και ο επόπτης ανακριτών, κλήθηκαν «να υποβάλουν αντίγραφο της αναφοράς της ανακρίτριας, για να ελεγχθούν αρμοδίως οι αναφερόμενες σ' αυτήν παραλείψεις». Μάλλον ειρωνικά η Θάνου συμπληρώνει: «Ομοίως θα ελεγχθούν τα καταγγελλόμενα από την Εισαγγελέα Διαφθοράς». Ομως, η μεν Ζαμανίκα υπέβαλε μια αναφορά με υπηρεσιακό τρόπο (θα δούμε κάποια στιγμή τι λέει), η δε Ράικου έκανε μια **πολιτική δήλωση** παραίτησης, χωρίς ν' αναφέρει τίποτα το συγκεκριμένο.

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, η Ράικου υπαινίχτηκε -εμμέσως πλην σαφώς- ότι την «έστησαν». Οτι έβαλαν μια ανακρίτρια να της κάνει αναφορά και στη συνέχεια διοχέτευσαν την αναφορά στον Βαξεβάνη... για τα περαιτέρω. Δεν αμφιβάλλουμε ότι «κάπως έτσι» έγινε. Αν όμως η Ράικου είναι «καθαρός ουρανός», γιατί έσπευσε να παραιτηθεί, προκαλώντας μόνο πολιτικό ντόρο; Οταν στην επιστολή παραίτησης αναφέρει ότι «δεν αισθάνομαι να απολαμβάνω τη θεσμική προστασία που δικαιούμαι», τι ακριβώς εννοεί; Γιατί δεν έμεινε στο πόστο της, για να υπερασπιστεί τον εαυτό της και να φέρει σε πέρας την έρευνα για τις μίζες της Novartis, που όπως λέει την έχει προχωρήσει πάρα πολύ; Το ίδιο το πόστο της της παρέχει «θεσμική προστασία». Αν ζητάει περισσότερη, τότε... κάποιο λάκκο έχει η φάβα.

Η υπόθεση «βρομάει» απ' όλες τις πλευρές. Κι αυτό φαίνεται καθαρά στην αμήχανη ανακοίνωση της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, που δεν ελέγχεται από το «σύστημα Παπαγγελόπουλου». «Είμαστε βέβαιοι» -αναφέρει η ανακοίνωση- ότι η ελληνική κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει μία και μόνη οδός για την απονομή της δικαιοσύνης στη χώρα: να αφεθούν οι δικαστές και οι εισαγγελείς να ασκήσουν το έργο τους απρόσκοπτα και σύμφωνα με το Σύνταγμα, τον νόμο και τη συνείδησή τους». Και τρία αυγά Τουρκίας, θα συμπληρώναμε εμείς. Η μόνη αναφορά που σ' αυτή την ανακοίνωση θα μπορούσε να εκληφθεί ως στήριξη της Ράικου είναι η επανάληψη του αιτήματος για «επαρκή και αποτελεσματική θεσμική προστασία για τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς» από την «άσκηση πιέσεων μέσω της στρατευμένης σε οικονομικο-πολιτικά συμφέροντα δημοσιογραφίας». Αυτό που ζητά η ΕΔΕ είναι η φίμωση των ΜΜΕ, όμως για την ουσία της υπόθεσης δε λέει λέξη. Απλώς «διευκρινίζει πως δεν γνωρίζει -δεν θα ήταν εξάλλου επιτρεπτό (!!!)- τις λεπτομέρειες και τη βασιμότητα των καταγγελιών που έρχονται στο φως της δημοσιότητας».

Οπως αντιλαμβάνεστε, πρόκειται για ένα ακόμα ξεκαθάρισμα λογαριασμών με στόχο τον έλεγχο του δικαστικού μηχανισμού (των κρίσιμων πόστων του). Για μια ακόμα φορά κάνει την εμφάνισή του το κουαρτέτο της διαπλοκής: κυβερνήσεις και πολιτικά κόμματα - Καπιταλιστές - Δικαστικός μηχανισμός - αστικά ΜΜΕ. Ο πόλεμος αναμένεται σκληρός.

Αναβλήθηκε η δίκη για τη Villa Amalias

Αναβολή για τις 15 Νοέμβρη του 2017 πήρε η δίκη για τη Villa Amalias, που είχε προσδιοριστεί για τις 28 Μάρτη. Ο δικαστικός μηχανισμός είχε προαποφασισμένη την αναβολή, όπως φάνηκε από τους χειρισμούς που έγιναν από την έδρα. Είχε προεξοφλήσει την παρουσία πολλών αλληλέγγυων (όπως και έγινε) και θέλησε να αναζητήσει «καλύτερο περιβάλλον».

Η υπόθεση αφορά τη σύντομη ανακατάληψη της «Βίλλας», στην οποία συμμετείχαν 92 αγωνιστές και αγωνίστριες του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου (ο ένας ήταν ανήλικος και έχει ήδη καταδικαστεί από το δικαστήριο ανηλίκων σε χρηματικό πρόστιμο). Οι κατηγορίες είναι καθαρά κατασκευασμένες, στο πλαίσιο της τακτικής «σοκ και δέος» που εφάρμοζε η τότε συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζελοκουβέληδων, με υπουργό τον Δένδια.

Συγκλονιστική καταγγελία κρατουμένων γυναικών

Χώροι κράτησης ή κρεματόρια;

Κινητοποίηση, με τη μορφή της άρνησης κλεισίματος στα κελιά το μεσημέρι και το βράδυ ως τις 10 προχώρησαν από την περασμένη Δευτέρα (27.3.2017) κρατούμενες στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού, καταγγέλλοντας την απάνθρωπη συμπεριφορά απέναντι σε συγκρατούμενές τους που αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα υγείας, αλλά και την έλλειψη της απαραίτητης ιατρικής και υγειονομικής περίθαλψης με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν ζωές.

Σε ένα συγκλονιστικό κείμενό τους περιγράφουν την κατάσταση συγκεκριμένων συγκρατουμένων τους, που πάσχουν από ανίατες νόσους, ενώ ορισμένες αντιμετωπίζουν καρκίνο σε τελικό στάδιο, και παρά ταύτα παραμένουν κρατούμενες. Γράφουν:

«Οταν ένας άνθρωπος βρίσκεται στη φυλακή για τη ζωή και τον θάνατό του είναι υπεύθυνοι η φυλακή, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και φυσικά οι εισαγγελείς και οι δικαστές που αποφασίζουν να φυλακίσουν ανθρώπους με σοβαρά προβλήματα υγείας και ενώ η φυλάκισή τους συνιστά θανατική καταδίκη ή που δεν τους αποφυλακίζουν όταν βρίσκονται σε κρίσιμο στάδιο, κινδυνεύουν άμεσα να πεθάνουν! Στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού κρατούνται πολλές γυναίκες για μικρά ή μεγάλα χρονικά διαστήματα για σοβαρούς λόγους υγείας. Αλλες έρχονται για χειρουργεία, άλλες για να νοσηλευτούν σε κάποιο νοσοκομείο, άλλες γιατί πρέπει να βρίσκονται υπό καθημερινή ιατρική επίβλεψη. Συνεπώς η θνησιμότητα στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού είναι μεγάλη. Εμείς οι συγκρατούμενες αυτών των γυναικών είμαστε υποχρεωμένες να κινητοποιηθούμε ώστε να μην ζήσουμε κανέναν θάνατο συγκρατούμενής μας. Είμαστε υποχρεωμένες να εκφράσουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας και να απαιτήσουμε αυτά που δικαιούται κάθε άνθρωπος. Να υπάρχει σεβασμός στην ανθρώπινη ζωή και στην υγεία όλων μας. Οι κρατούμενες δεν πρέπει να ζουν την εκδίκηση για ό,τι έκαναν μέσα από πρακτικές και στάσεις που απειλούν τις ίδιες με θάνατο. Γιατί τότε δεν μιλάμε για χώρους κράτησης, αλλά για χώρους κρεματόρια».

Τα αιτήματα των κρατούμενων είναι συγκεκριμένα: «*Να υπάρχει σε καθημερινή βάση εφημερεύων γιατρός για όλες τις ώρες που δεν υπάρχει τακτικός γιατρός στη φυλακή. Να μπορεί ο γιατρός σε επείγουσες περιπτώσεις να μπαίνει ο ίδιος στη φυλακή και αφού το περιστατικό δεν επιτρέπει άμεση μεταφορά της κρατούμενης στο ιατρείο. Να εξοπλιστεί το ιατρείο της φυλακής με όλα τα φάρμακα και τον απαραίτητο εξοπλισμό για να αντιμετωπίζει τα περιστατικά. Να μπουν σε λειτουργία τα κουδούνια εκτάκτου ανάγκης για ειδοποίηση της υπηρεσίας. Να υπάρχει εκπαιδευμένο νοσηλευτικό προσωπικό. Να εκπαιδευτούμε και εμείς οι κρατούμενες ώστε να μπορούμε να προσφέρουμε άμεσα τις πρώτες βοήθειες».*

Υπάρχει απάντηση από τους «ευαίσθητους» συριζαίους;

Προβολές και συζητήσεις

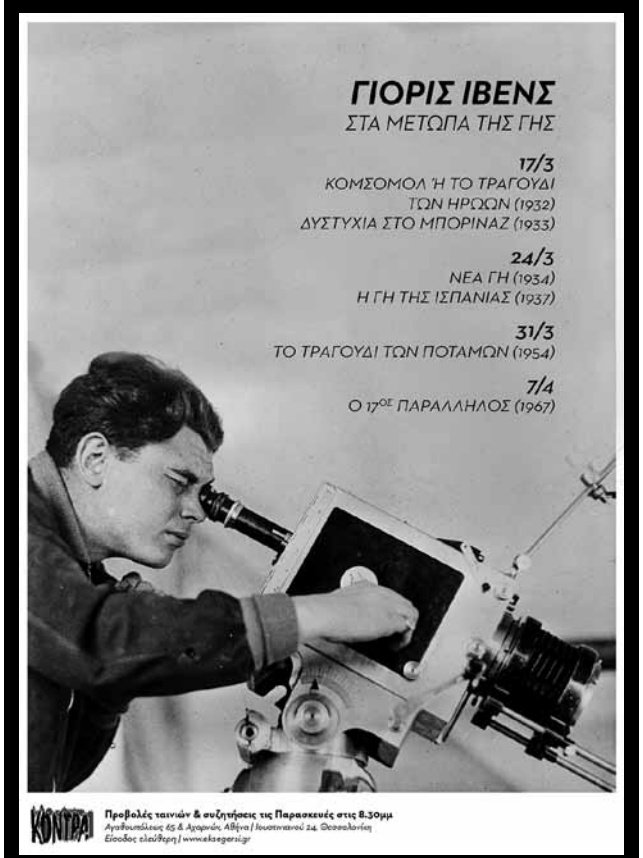

ΓΙΟΡΙΣ ΙΒΕΝΣ
ΣΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο Γιόρις Ιβενς (1898-1989) κάποτε είπε: «Ολες μου οι ταινίες έχουν ως βασικό κοινό χαρακτηριστικό ανθρώπους που κινητοποιούνται από κάτι. Από την επιθυμία τους να είναι ελεύθεροι, από το νερό, από τον άνεμο. Πιστεύω πως δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Ιβενς που κινηματογραφεί τον άνεμο, και τον Ιβενς που κινηματογραφεί επαναστάσεις». Πράγματι, «το Εσωτερικό και το Εξωτερικό, η "κατάσταση της σκέψης" και "η συγκεκριμένη δουλειά στις γραμμές του αγώνα", στον Ιβενς δεν ξεχωρίζουν. Είναι στιγμές μιας και μόνο βασικά πολιτικής στάσης, που οφείλουν την ισορροπία τους στη στέρεη σύνδεση με τις λαϊκές μάζες» (Κλάους Κρεϊμέγιερ).

Η κάμερα του Γιόρις Ιβενς ταξίδεψε ακούραστη στα μέτωπα όλης της γης: από τα πρώτα βήματα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στη Σοβιετική Ενωση έως τον Ισπανικό Εμφύλιο, από την ιαπωνική εισβολή στην Κίνα έως τον πόλεμο του Βιετνάμ, από τη μετεπαναστατική Κίνα ως την επαναστατημένη Κούβα, από τα ανθρακωρυχεία του Μπορινάζ μέχρι τη Μασσαλία και το Βαλπαραΐσο... Ενα πρώτο, μικρό αφιέρωμα στον κινηματογραφιστή που κατέγραψε το παγκόσμιο γίγνεσθαι του 20ού αιώνα και σφράγισε την τέχνη του ντοκιμαντέρ, αφήνοντας πίσω του πάνω από 80 ταινίες γυρισμένες σε περισσότερες από 20 χώρες.

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

~Παρασκευή 7/4/2017~

Ο 17ΟΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ

(*Le 17ème parallèle*, Βιετνάμ-Γαλλία, 1967, 113')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ: Γιόρις Ιβενς, Μαρσελίν Λοριντάν, Φωτογραφία: Γιόρις Ιβενς, Μαρσελίν Λοριντάν, σε συνεργασία με τους Μπούι Ντινχ Χακ, Νγκιέν Τι, Ξουάν Φουόνγκ, Νγκιέν Κουάνγκ Τουάν, Ντάο Λε Μπιχ, Φαμ Σέρτζεντ, Ντανγκ Βου Μπις Λιέν, Ζαν Νενί, Αντουάν Μποφαντί, Πιέρ ντερ Μπέκεν, Μπερνάρ Ορτιόν, Ζορς Λουαζό, Παραγωγή: CAPI-Film, Argos-Film, Παρίσι

Στην περίοδο 1965-1968, ο Γιόρις Ιβενς θα γυρίσει τρεις ταινίες για τους απελευθερωτικούς αγώνες των λαών στο Βιετνάμ και το Λάος. Πρόκειται, όπως λέει ο ίδιος, για μια τριλογία γυρισμένη σαν τριπλή επίθεση ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό: «Ο ουρανός, η γη» (Βιετνάμ, 1965), «Ο 17ος Παράλληλος» (Βιετνάμ, 1967), «Ο Λαός και τα όπλα του» (1968-69, Λάος). Ο Ιβενς συμμετέχει επίσης στη συλλογική ταινία «Μακριά από το Βιετνάμ» (1967, Αλέν Ρενέ, Ζαν-Λικ Γκοντάρ, Γουίλιαμ Κλάιν, Κλοντ Λελούς, Ανιές Βαρντά, Κρις Μαρκέρ), με μια σεκάνς γυρισμένη στο Ανόι.

Ο 17ος παράλληλος είναι η γραμμή που χωρίζει το βόρειο από το νότιο Βιετνάμ. Το χωριό Βιν Λιν και η γύρω περιοχή υπέστησαν σφοδρούς βομβαρδισμούς κατά τη διάρκεια της αμερικάνικης εισβολής, γεγονός που εξανάγκασε τους χωρικούς να ζουν σχεδόν κάτω από τη γη. Η ταινία αποτυπώνει την ασύλληπτη καθημερινότητα αυτών των βιετναμέζων χωρικών και τη συνεχή προσπάθειά τους να υπερασπιστούν την πατρίδα τους.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Του αγίου ευαγγελίου το ανάγνωσμα...

Κ «Τεστ ντόπινγκ» ονομάζεται η νέα πατέντα που λανσάρουν στην πιάτσα οι αξιωματούχοι της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Στίβου. Με δηλώσεις του κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος κλειστού στίβου, ο γενικός διευθυντής της Ομοσπονδίας, Κρίστιαν Μίλερ (Γερμανός), ανέφερε ότι η Ομοσπονδία ξεκινάει τη «νέα ηθική μάχη κατά του ντόπινγκ». Τι σημαίνει αυτό;

Σύμφωνα με το σχεδιασμό της Ομοσπονδίας, στα μελλοντικά ευρωπαϊκά πρωταθλήματα στίβου οι αθλήτριες και οι αθλητές, για να μπορούν να συμμετέχουν στους αγώνες, θα πρέπει εκτός από τους καθιερωμένους ελέγχους αίματος και ούρων, να περάσουν με επιτυχία και από μια θεωρητική εξέταση σχετικά με τις απαγορευμένες ουσίες. Οπως εξήγησε ο γερμανός αξιωματούχος, θα δημιουργηθεί μια ειδική ιστοσελίδα, η οποία θα περιέχει ερωτήματα σχετικά με το ντόπινγκ. Οσοι αθλητές δηλώσουν συμμετοχή στους αγώνες θα κληθούν να απαντήσουν και μόνο αν περάσουν με επιτυχία το «τεστ ντόπινγκ», θα εξασφαλίσουν τη συμμετοχή τους. Οι ερωτήσεις θα απευθύνονται στη γνώση και την υποκειμενική θεώρηση κάθε αθλητή και μέσω αυτής της διαδικασίας η Ομοσπονδία στοχεύει να διερευνήσει τα ψυχικά αποθέματα των αθλητών! Η πρώτη εφαρμογή της νέας μεθόδου... αντιντόπινγκ θα γίνει στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα νέων που θα διεξαχθεί του χρόνου στην Ουγγαρία.

Παρά τη φιλοδοξία των αξιωματούχων να παρουσιαστεί η ιδέα τους σαν μια καινοτομία στην προσπάθεια αντιμετώπισης του ντόπινγκ, η αθλητική κοινότητα την αντιμετώπισε με έντονο σκεπτικισμό και ειρωνική διάθεση. Είναι κοινό μυστικό ότι η χρήση απαγορευμένων ουσιών είναι συνυφασμένη με τον επαγγελματικό αθλητισμό και είναι απαραίτητη για όσους κάνουν πρωταθλητισμό. Οτι οι τρόποι ντοπαρίσματος συνεχώς εξελίσσονται, για να μην μπορούν να εντοπιστούν όσοι παραβιάζουν τη νομοθεσία και τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί και ότι ο αριθμός αυτών που χρησιμοποιούν απαγορευμένες ουσίες έχει σαφή ανοδική τάση.

Με την υιοθέτηση της «ηθικής μεθόδου αντιντόπινγκ», επί της ουσίας η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Στίβου δηλώνει την αδυναμία της να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και καταφεύγει σε μια «μέθοδο καταπολέμησης» επικοινωνιακού επιπέδου, η οποία δεν έχει καμιά πρακτική αξία. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του Πατρίκ Ζιβέ (δρομέας μεσαίων αποστάσεων): «Μου μοιάζει σαν να πολεμάς απέναντι σε πυρηνικά με πέτρες».

Από την άλλη, είναι γνωστό ότι ο στόχος των διεθνών Ομοσπονδιών δεν είναι η ουσιαστική καταπολέμηση του ντόπινγκ -γιατί αυτό θα έβαζε βόμβα στα θεμέλια του επαγγελματικού αθλητισμού- αλλά η αποτροπή ενός «ατυχήματος» κατά τη διάρκεια μιας μεγάλης διοργάνωσης, που θα τσαλάκωνε την εικόνα του προϊόντος τους. Οπως λέει ο λαός, πενία τέχνας κατεργάζεται.

Εχουμε τονίσει αρκετές φορές ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα. Συνεπώς, οι αλλαγές σε αυτό καθορίζονται με βασική προτεραιότητα την εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους. Υπό αυτό το πρίσμα, η ταύτιση απόψεων ανάμεσα στην ΟΥΕΦΑ και την Ενωση Ευρωπαϊκών Συλλόγων (ECA) για τον αριθμό των ομάδων που θα συμμετέχουν στο Champions League από το 2021, καθώς και για τον τρόπο επιλογής τους, είναι μια απολύτως φυσιολογική εξέλιξη.

Στη συνέντευξη Τύπου που παρέθεσε με την ολοκλήρωση των διήμερων εργασιών της γενικής συνέλευσης της ECA (έγινε στην Αθήνα και συμμετείχαν εκπρόσωποι 155 ομάδων, ανάμεσά τους Ολυμπιακός, Παναθηναϊκός, ΠΑΟΚ, Ατρόμητος και Αστέρας Τρίπολης), ο πρόεδρος της ECA, Καρλ-Χάιντς Ρουμενίγκε, έκανε ξεκάθαρη τη συμφωνία μεταξύ ECA - ΟΥΕΦΑ δηλώνοντας: «Η αναδιοργάνωση των ευρωπαϊκών διασυλλογικών διοργανώσεων είναι θετικό βήμα για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Ολοι όσοι ασχολούνται με το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο θα επωφεληθούν από τις αλλαγές. Πρόκειται για μια πολύ σοβαρή όσο και δίκαιη απόφαση. Οι αλλαγές θα κάνουν το Τσάμπιονς Λιγκ πιο δυνατό από πριν. Οι μεγάλοι σύλλογοι συμφωνούν απόλυτα».

Σύμφωνα με την πρόταση της ΟΥΕΦΑ, οι αλλαγές θα ισχύσουν από το 2021 και η κατανομή των 32 εισιτηρίων για το Champions League θα είναι η εξής: από τα τέσσερα μεγάλα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα (Αγγλία, Ισπανία, Γερμανία, Ιταλία) θα συμμετέχουν 16 ομάδες (οι τέσσερες πρώτες κάθε πρωταθλήματος), οι χώρες που βρίσκονται στην 5η και 6η θέση της κατάταξης της ΟΥΕΦΑ (με τη σημερινή κατάταξη είναι η Γαλλία και η Πορτογαλία) θα συμμετέχουν με δυο ομάδες και οι χώρες από την 7η μέχρι τη 10η θέση θα συμμετέχουν με μια. Την απευθείας συμμετοχή τους, ανεξάρτητα από τη θέση που θα καταλήξουν στο πρωτάθλημα της χώρας τους, εξασφαλίζουν οι ομάδες που θα κατακτήσουν το Champions League (αν η ομάδα έχει εξασφαλίσει τη συμμετοχή της από το εθνικό πρωτάθλημα, τη θέση της θα παίρνει απευθείας ο πρωταθλητής της χώρας που βρίσκεται στην 11η θέση της κατάταξης) και το Europa League (αν η ομάδα έχει εξασφαλίσει τη συμμετοχή της από το εθνικό πρωτάθλημα, τη θέση της θα παίρνει ο τρίτος στο πρωτάθλημα της 5ης χώρας στην κατάταξη). Τα υπόλοιπα έξι εισιτήρια θα τα διεκδικούν οι ομάδες από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, με τις πρωταθλήτριες ομάδες να διεκδικούν τέσσερα εισιτήρια και τις μη πρωταθλήτριες να διεκδικούν δύο εισιτήρια.

Είναι φανερό ότι ο νέος τρόπος επιλογής των ομάδων που θα συμμετέχουν στην κορυφαία ευρωπαϊκή διοργάνωση ευνοεί τις μεγάλες ομάδες από τα κορυφαία πρωταθλήματα και δυσκολεύει αφάνταστα τη συμμετοχή των ομάδων από τα μικρομεσαία πρωταθλήματα. Οσοι περίμεναν αντιδράσεις από την πλευρά τους διαψεύστηκαν, αφού όλα δείχνουν ότι τσίμπησαν στο «δόλωμα» της αύξησης των χρημάτων που θα παίρνουν από τη συμμετοχή τους αλλά και από τη σημαντική αύξηση (264%) του ποσού που θα μοιράζονται οι ομάδες που θα συμμετέχουν στο Europa League. Θα συμμετέχουν 48 ομάδες, τα απευθείας εισιτήρια θα είναι 17 (οι χώρες που βρίσκονται στην 1η έως την 5η θέση θα έχουν δυο ομάδες και οι χώρες από την 6η μέχρι τη 12η θέση από μία) και τα υπόλοιπα θα τα διεκδικούν οι ομάδες από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Η λαίλαπα του επαγγελματικού αθλητισμού δεν έχει σαρώσει τα πάντα. Μεγάλες στιγμές, ανάλογες της ιστορίας των δύο ομάδων, εκτυλίχθηκαν στο Ιβανώφειο, όπου ο Ηρακλής νίκησε εύκολα το Παγκράτι, με 94-64 για το πρωτάθλημα της Α2 μπάσκετ. Οι παίχτες και οι οπαδοί του Ηρακλή χειροκρότησαν όλοι όρθιοι την ιστορική αθηναϊκή ομάδα που παρατάχθηκε λόγω των προβλημάτων της με επτά παίκτες, εκ των οποίων οι τρεις έφηβοι.

Μετά από αυτές τις εξελίξεις, η ECA δηλώνει ότι θα επιδιώξει να πείσει τη ΦΙΦΑ να αναθεωρήσει την απόφασή της σχετικά με τη διεύρυνση των ομάδων που θα συμμετέχουν στην τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου από το 2026 και μετά. Ο Ρουμενίγκε εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για την αύξηση των ομάδων σε 48, αντί των 32 που είναι σήμερα, και τόνισε ότι θα πρέπει να μειωθούν τα παιχνίδια για να αποφορτιστούν οι παίκτες. Τα κίνητρά του βέβαια δεν είναι ανθρωπιστικά ούτε νοιάστηκε για την υγεία των ποδοσφαιριστών. Μεταξύ άλλων στις δηλώσεις του είπε: «Η FIFA δεν μπορεί να χρησιμοποιεί τους ποδοσφαιριστές μας, που είναι εργαζόμενοι, για το Μουντιάλ». Η συγκεκριμένη φράση αποδεικνύει από που πηγάζει το «ενδιαφέρον» του για τους παίχτες.

Ο πρόεδρος της ECA, ως παλιός ποδοσφαιριστής, γνωρίζει ότι η καταπόνηση των παιχτών και ιδιαίτερα όσων αγωνίζονται στις μεγάλες ευρωπαϊκές ομάδες είναι πολύ μεγάλη και μεγαλώνει όσο αυξάνονται οι αγώνες στους οποίους πρέπει να συμμετέχουν σε κάθε σεζόν, με αποτέλεσμα να μεγαλώνει και η «φθορά» τους. Επειδή οι παίχτες αποτελούν σημαντικό περιουσιακό στοιχείο κάθε ομάδας και αντιμετωπίζονται σαν «ομιλούσες μηχανές» που παράγουν κέρδη, είναι απόλυτα λογικό οι καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο να προσπαθούν να παρατείνουν όσο το δυνατόν περισσότερο τη χρονική διάρκεια που θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην ομάδα.

Επειδή ο Ρουμενίγκε δεν είναι αφελής για να πιστεύει ότι η ΦΙΦΑ θα αλλάξει την απόφασή της, ο πραγματικός στόχος της ECA είναι να παζαρέψει μεγαλύτερα οικονομικά ανταλλάγματα για τις ομάδες που έχουν παίχτες στις εθνικές ομάδες. Είναι γνωστό, ότι η Παγκόσμια Ομοσπονδία αποφάσισε την αύξηση των ομάδων στο Μουντιάλ, γιατί με αυτόν τον τρόπο θα αυξήσει σημαντικά τα κέρδη της. Η ECA φιλοδοξεί ένα ποσοστό από αυτά τα κέρδη να μπει στα δικά της ταμεία, όμως αυτό δείχνει πολύ δύσκολο με τα σημερινά δεδομένα, αφού -όπως αναφέρει και η ευαγγελική ρήση- είναι πιο εύκολο να περάσει μια καμήλα από την τρύπα μιας βελόνας, παρά να μοιραστεί ο καπιταλιστής τα κέρδη του.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΦΩΤΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Η μεγάλη ουτοπία

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Με αφορμή αυτήν την επέτειο, ο Φώτος Λαμπρινός (Αρης Βελουχιώτης: Το δίλημμα, Καπετάν Κεμάλ: ο σύντροφος) αποφασίζει να φτιάξει ένα ντοκιμαντέρ για τα πρώτα χρόνια της από το 1917 έως το 1934 (χρονιά που για τον σκηνοθέτη αποτελεί ορόσημο για τη διάψευση του οράματος, γιατί -όπως λέει- ο Στάλιν έχει εδραιώσει την εξουσία του). Ο Λαμπρινός λέει ότι επί πέντε χρόνια μελετούσε ιστορικά την περίοδο αυτή, συνέλεγε αρχειακό υλικό, συζητούσε με την ομάδα των ιστορικών που συμβουλευόταν για την ταινία, προκειμένου να τεκμηριώσει καλά το θέμα του. Απορούμε γιατί του πήρε (αν του πήρε) πέντε χρόνια για να βγάλει όλον αυτόν τον οχετό εναντίον της πιο φωτεινής σελίδας της σύγχρονης ιστορίας. Τόσα και τόσα ψέματα και χυδαιολογίες έχουν γραφτεί, τόσοι σοβιετολόγοι έχουν αφιερώσει τη ζωή τους σ' αυτό το σκοπό, είχε υλικό για να τελειώσει γρηγορότερα...

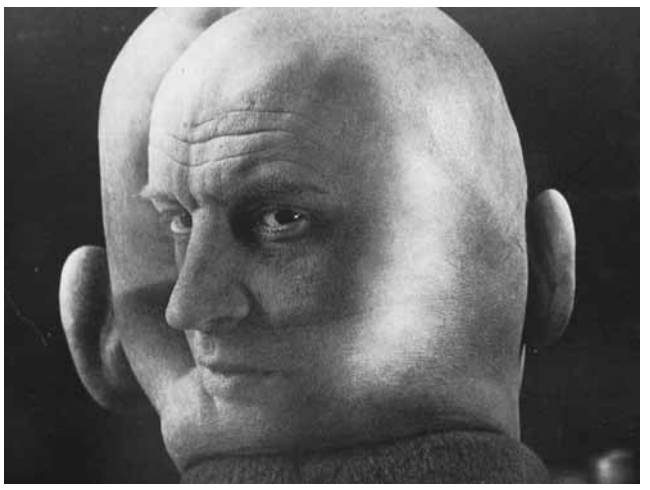

Ο σκηνοθέτης υποστηρίζει ότι έχει τεκμηριώσει απόλυτα την ταινία του. Εχει μαζέψει σπάνιο αρχειακό υλικό, έχει διαβάσει δεκάδες βιβλία, έχει συλλέξει επίκαιρα της εποχής κλπ. Σε όλη την ταινία, ο ίδιος αφηγείται σε voice over κάποια ιστορικά γεγονότα. Είναι ολοφάνερη η αγωνία του Λαμπρινού να μας πείσει ότι κάνει μια αντικειμενική και ουδέτερη προσπάθεια για να κατανοήσει την συγκεκριμένη ιστορική περίοδο. Δεν έχει, βέβαια, το θάρρος να υποστηρίξει ότι αυτή είναι η προσωπική του άποψη, αλλά προσπαθεί να εμφανιστεί σαν ο κάτοχος της απόλυτης αλήθειας, που την ανακάλυψε μαζί με τους συμβούλους του, εντρυφώντας στα αρχεία της Ιστορίας. Μόνο που δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο σ' όλ' αυτά. Τα αίσχη της αντικομμουνιστικής σοβιετολογίας ήταν γνωστά πολύ πριν ο Λαμπρινός αρχίσει να κάνει ταινίες.

Και βέβαια, δεν είναι καθόλου έντιμο να επικαλείσαι το αριστερό σου παρελθόν, τις σπουδές στη Μόσχα και τους κομμουνιστές γονείς σου. Αυτοί δε φταίνε σε τίποτα αν εσύ, όπως λες, από όλη αυτήν την ιστορία κρατάς μόνο την πίκρα της διάψευσης και τη σχέση μεταξύ οράματος και πραγματικότητας. Από «ανανήψαντες» είναι γεμάτη η Ιστορία.

ΓΚΑΣΤΟΝ ΝΤΟΥΠΡΑ – ΜΑΡΙΑΝΟ ΚΟΝ

Ο επιφανής πολίτης

Η ταινία που κέρδισε το βραβείο του κοινού στο τελευταίο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης (και αυτό της καλύτερης αντρικής ερμηνείας στο Φεστιβάλ της Βενετίας) ξεκινά την πορεία της στις ελληνικές κινηματογραφικές αίθουσες.

Ο αργεντίνος συγγραφέας Ντανιέλ Μαντοβάνι (που ζει στην Ευρώπη τα τελευταία τριάντα χρόνια), αφού κέρδισε το Νόμπελ Λογοτεχνίας, δέχεται μια πρόσκληση από το δήμαρχο το χωριού στο οποίο γεννήθηκε κι έχει να επισκεφτεί χρόνια, προκειμένου να βραβευτεί και να γίνει επίτιμος πολίτης. Ετσι κι αλλιώς, πηγή της έμπνευσής του είναι και η ζωή στο Σάλας, το χωριό του. Η μικρή υποδοχή που του επιφύλαξαν οι συμπολίτες του δεν είχε καμία σχέση με την μετέπειτα παραμονή του εκεί.

Μέσα από κωμικά στοιχεία και λιτή αισθητική -όπως μας έχει συνηθίσει τελευταία το αργεντίνικο σινεμά- οι σκηνοθέτες θέτουν κάποια ερωτήματα για τη φήμη, τις σχέσεις των ανθρώπων, την επιφάνεια και την ουσία στην επικοινωνία, μακριά από μεγαλόσχημες και βαρύγδουπες δηλώσεις.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Να, η Νευρώπη
Πολλάκις ο Πολάκης
Μίνιστερ, πράιμ μίνιστερ και πρώην μίνιστερ
Walking on the moon
Οι μεν αξιολογούν και αξιολογούνται, οι δε (δεν έχει δε...) πληρώνουμε

➤ Θαρρούσα ως τώρα -φίλοι μου καλοί-
Θαρρούσα ως τώρα...
πως όλα τα πράματα
βαδίζουν στη γη
με το αληθινό τους χρώμα.
Η Χαρά άσπρη.
Η Θλίψη χλωμή.
Ο Ερωτας ρόδινος.
Ο Θάνατος μαύρος.
Ετσι θαρρούσα...
Και περνούσα τις μέρες μου,
με τα χρώματά μου τακτοποιημένα.
Με τα όνειρά μου συγυρισμένα.
Με τα ποιήματά μου καθαρογραμμένα...
Γιατί έτσι τα 'βλεπα.
Ετσι νόμιζα.
(Μ. Λουντέμης - Ο σταχτύς θάνατος)

➤ Αφού, όπως δήλωσε η Α. Παπαρήγα, ο Περισσός βρίσκεται στον αντίποδα της αστίλας («... είμαστε σε δύο αντίπαλα, ασυμφιλίωτα στρατόπεδα...»), πώς και «οικουμενικοποιήθηκε» το '88-'89; Πώς έδωσε «συγχώρεση» στο αστικό σύμφυρμα ο Χ. Φλωράκης, με την αποκήρυξη της βίαιας ανατροπής του πολιτεύματος τον Οκτώβρη του '74; Είναι πολλά, ακόμα, τα ανεξόφλητα γράμματια...

➤ Προσέξτε το σκεπτικό του εισαγγελέα Ρεμί Κροσόν ντι Κορμιέ (δικαστήριο γαλλικό καταδίκασε τον Κάρλος σε ισόβια κάθειρξη για την επίθεση στο Παρίσι το 1974 - μετά από 43 χρόνια...). Είπε, λοιπόν, ο 'σαγγελέας: «Δεν έχω DNA, δακτυλικά αποτυπώματα ούτε εικόνες από κάμερες επιτήρησης. Ομως η λογική επιτρέπει να απορρίψουμε κάθε εύλογη απορία». Χωρίς στοιχεία. Καταδίκη. Εκδίκηση του αστικού κράτους.

➤ «Απαιχτος» ο Σύριζας: «Προσβολή για τη δημοκρατία το φασιστικό παραλήρημα του Ηλιόπουλου». Ελα, όμως, που υπάρχει και ο... καμμένος συγκυβερνήτης με τις χουντικού ύφους και ήθους εκπομπές...

➤ Στρασβούργιες παπαριές Δούρου (κάτι να πει κι αυτή, αλλοίμονο).

➤ Τα μπλουζ της άγριας νιότης.

➤ 20ό συνέδριο Περισσού (πώς λέγαμε 20ό συνέδριο ΚΠΣΣ...). Παρήλθον οι χρόνοι...

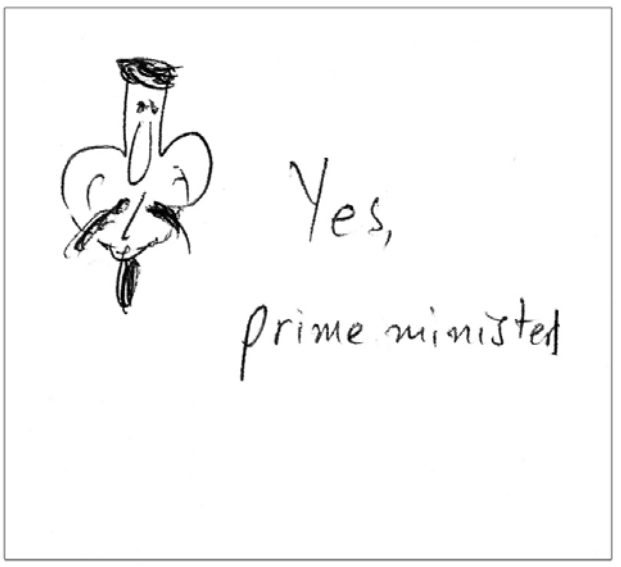

Ρίτσος ο Τσρουτό Κάρδος

➤ Για να μην υπάρχει αμφιβολία - Τόσκας: «Τα περί ανοιχτών συνόρων ήταν σε λάθος κατεύθυνση, τώρα ωριμάσαμε...». Μπατσοσυνέπεια.

➤ Να και ο... Κινέζος που ζητάει εκλογές.

➤ Πεζόδρομοι από τον Καμίνη. Αφού άρτος δεν υπάρχει δώστους circences (θεάματα). Μπας και τσιμπήσουν...

➤ Και οι «σταυρομαχίες» στα κόμματα καλά κρατούν.

➤ Ευκλείδια μέτρα: 3,6 δις ευρώ. Πόνος.

➤ Το Μαξίμου που δεν έγινε ποτέ... Μαρξίμου.

➤ ΗΠΑ: Πάπαλα τα περί «προστασίας των προσωπικών δεδομένων» στο διαδίκτυο. Safety über alles...

➤ Ρυμοτομία ονείρων.

➤ Δεν ψηφίζει εργασιακό Μεσαίωνα στην Ελλάδα ο Τσίπρας. Ισως κάτι πιο πριν, ας πούμε επιστροφή στη δουλία;

➤ Επιασε όπλο στο χέρι ο Κουτσούμπας; Προσοχή στις... τζαμαρίες, κυρ-Μήτσο...

➤ Να (ξανα) τονίσουμε τα «δικαιώματα» που απολαμβάνει η εργατική τάξη στη Βρετανία. Ο τίτλος από τον Guardian (theguardian.com/money/2017/mar/22/number-of-women-working-past-70-in-uk-doubles-in-four-years-retirements) : «Μέσα σε τέσσερα χρόνια διπλασιάστηκε ο αριθμός των γυναικών-συνταξιούχων που εργάζονται μετά τα 70». Το ποσοστό από 5,6% έφτασε το 11,3%. Διά βίου... εργασία. Δουλειά μέχρι θανάτου (ξέρει απ' αυτά ο βρετανικός καπιταλισμός. Η εκμετάλλευση των πρώτων αποικιών της Αλβιόνας αποτελεί τρανό δείγμα).

➤ Δικαιώματα. Δίκαια όμματα. Οψόμεθα. Πώς;

➤ Το άρθρο στον Guardian βασίζεται σε στοιχεία του Γραφείου Εθνικής Στατιστικής (Office for National Statistics).

➤ Φτώχεια.

➤ Οπως και λεξιπενία.

➤ Η εμφάνιση του Κινέζου: οι έχοντες και κατέχοντες.

➤ 146 οι αγνοούμενοι πρόσφυγες από τη Λιβύη. Σταθερός φόρος αίματος.

➤ Μεταγραφή και ο (πρώην) ποταμίσιος Μπαργιώτας (μπαρ [της] γιώτας).

➤ Δεύτε, λάβετε φως, ΕΛΤΑ.

➤ Δέκα μέτρα από την άκρη του νερού, βροχή τα δάκρυα.

➤ Το ξέρω πως καθένας μοναχός πορεύεται στον έρωτα,
μοναχός στη δόξα και στο θάνατο.
Το ξέρω. Το δοκίμασα. Δεν ωφελεί.
Αφησέ με να 'ρθω μαζί σου.
(Γ. Ρίτσος - από το ποίημα «Η Σονάτα του Σεληνόφωτος»)

➤ Δουλιά μετά τα 70: Arbeit macht frei...

➤ Δικαιώματα - δίκης όμματα.

➤ Τι κάνει ο γατούλης;

➤ Και γαμώ τις άμεσες δημοκρατίες! «Οταν κλείσει η συμφωνία, θα το μάθετε επισήμως και όχι από διαρροή». «Ανώτατος» κυβερνητικός αξιωματούχος στο avgi.gr. Κι είχαμε μια φαγούρα, μα μια φαγούρα...

➤ Είπε ο Παπαδημούλης: «Φθηνή μικροπολιτική από τους συνυπεύθυνους της χρεοκοπίας». Αυτό που ξέχασε είναι «και τους συνεχιστές της»...

➤ Τι σχέση έχει ο Μπελογιάννης με τα ψηφισμένα (και μελλοντικά) μνημόνια, ω Θανάση Καρτερέ; (avgi.gr/article/10811/8015473/alla-ton-skotosan).

➤ Τζανακόπουλος - «Η κυβέρνηση δε θα νομοθετήσει αν δεν υπάρξει συνολική συμφωνία που θα περιλαμβάνει και το χρέος». Μιλάμε για νέα μονομαχία στο Ελ Πάσο.

➤ Πάσο ντόμπλε.

➤ 'Η έρωτας για δύο.

➤ Θεσμοκυβέρνηση.

➤ Κυβερνοθεσμοί.

➤ Φευ!

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Αυτός εξαπάτησε τους Ελληνες για να συνεχίσει τις αντιλαϊκές πολιτικές που επιβάλλονται από την ΕΕ, την ΕΚΤ, το ΔΝΤ, με τον εκβιασμό του δημόσιου χρέους. Από τον Τσίπρα δε δεχόμαστε μαθήματα - Αυτός που πούλησε το λαό του δεν είναι καλοδεχούμενος - 23 Μάρτη Εξω ο Τσίπρας από το Πανεπιστήμιο - Μέτωπο Κομμουνιστικής Νεολαίας (αφίσα)**

Το 2014, στις ευρωεκλογές, η «Κομμουνιστική Επανίδρυση» και η «Αριστερά Οικολογία και Ελευθερία» τον έκαναν αφίσα στήνοντας συμμαχικό εκλογικό συνδυασμό με τ' όνομά του: «L' Altra Europa con Tsipras» (Η Αλλη Ευρώπη με τον Τσίπρα). Ηταν η ελπίδα τους, το δυνατό brand name. Και πλάκα-πλάκα, κατάφεραν να πάρουν 4%, ξεπέρασαν ίσα-ίσα το όριο, και εξέλεξαν τρεις ευρωβουλευτές. Τώρα, η νεολαία του «Κομμουνιστικού Κόμματος», του πατριαρχείου του ευρωαναθεωρητισμού, κολλάει αφίσες που συνήθως κολλιούνται για τους χειρότερους αντιδραστικούς. Και την ώρα που αυτός μπαίνει σαν τον κλέφτη στο πανεπιστήμιο που θα μιλούσε, απέξω διαδήλωναν με πανό που επαναλαμβάνει τα συνθήματα της αφίσας: Εξω ο Τσίπρας από το Πανεπιστήμιο γιατί πρόδωσε το λαό του.

◆ **«Nail Station» - σταθμός στην καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων - Συνεχίζουμε μέχρι τη δικαίωση του Π.Φ. - Κανένας μόνος του απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία! - Η Οργάνωση, η Αντίσταση και η Αλληλεγγύη είναι τα πιο πολύτιμα όπλα μας - 1 Απρίλη: 12πμ, κινητοποίηση, πεζόδρομος Μ. Ασίας, ΗΣΑΠ Ν. Ιωνίας - 5 Απρίλη: 9πμ, Ειρηνοδικείο Ν. Ιωνίας, Λ. Ηρακλείου 269 - Εργατικά σωματεία / εργατικές συλλογικότητες/ συλλογικότητες γειτονιών (αφίσα)**

Αλλο ένα επεισόδιο στη ζούγκλα της καπιταλιστικής ασυδοσίας που στην εποχή των Μνημονίων και της τρομακτικής υποχώρησης του εργατικού κινήματος δε γνωρίζει πια ούτε το φραγμό της εργατικής νομοθεσίας. Οι καπιταλιστές, μικροί και μεγάλοι (μια εμπορική επιχείρηση στη Νέα Ιωνία εν προκειμένω), ξεσαλωμένοι από την κρατική κάλυψη, αποχαλινωμένοι καθώς βλέπουν γύρω τους εργάτες ν' αναζητούν με αγωνία μια θέση εργασίας «ό,τι να 'ναι - όπως να 'ναι», δε διστάζουν να παραβιάσουν τις πιο στοιχειώδεις ρυθμίσεις της εργατικής νομοθεσίας, αυτές που δεν τόλμησε να καταργήσει ούτε το μνημονιακό καθεστώς. Δε διστάζουν να «γράψουν κανονικά» ακόμα και δικαστικές αποφάσεις (βλέπε ΙΜΕ). Γι' αυτό και αυτές οι επιμέρους αντιστάσεις αποκτούν ξεχωριστή σημασία.

65 χρόνια από το έγκλημα του μοναρχοφασισμού

Οι Μπελογιάννηδες δεν μπαίνουν στα μουσεία της αστικής τάξης

Σταμάτησε άραγε η ταξική πάλη, ώστε ο Νίκος Μπελογιάννης, ένας επαναστάτης κομμουνιστής, να τοποθετηθεί σ' ένα μουσείο της αστικής τάξης ως εθνικός ήρωας; Η απάντηση είναι αυτονόητα αρνητική. Οι κουτοπόνηροι του Περισσού, βέβαια, που συνέπραξαν εν πλήρη συνειδήσει στο ανοσιούργημα της περασμένης Δευτέρας, 65 χρόνια μετά από το ανοσιούργημα της δολοφονίας του Μπελογιάννη και των συντρόφων του, θα μας πουν ότι το μουσείο δεν είναι της αστικής τάξης, αλλά του λαού. Μόνο που τα

γεγονότα είναι πεισματάρικα για να τα φέρουν στα μέτρα τους. Αν αυτοί εκπροσωπούν την εργατική τάξη και το λαό και ήθελαν ένα τέτοιο μουσείο αφιερωμένο στον Μπελογιάννη, θα έβρισκαν τρόπο να το κάνουν ανεξάρτητα από τον κρατικό μηχανισμό.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το πατρικό σπίτι του Μπελογιάννη ανήκει στο Δήμο (ο οποίος μάλιστα -με αφάνταστο θράσος- έχει εγκαταστήσει στο ισόγειό του τη Δημοτική Αστυνομία!) και το μουσείο χρηματοδοτήθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων. Ο Περισσός επέλεξε να συμπράξει με αυτούς και να υποστεί όχι μόνο τη συνύπαρξη του Κουτσούμπα με τον Τσίπρα, αλλά και μια αισχρή επιστολή του γιου του Μπελογιάννη (τη διάβασε ο δήμαρχος), στην οποία ούτε λίγο ούτε πολύ υποστήριζε ότι για το θάνατο του Μπελογιάννη ευθύνονται εξίσου η «ξενόδουλη δεξιά» και η «κοντόφθαλμη Αριστερά της εποχής», που «ήταν εξ ορισμού καχύποπτη απέναντι σε όποιον τολμούσε να σκέπτεται»!

Είναι γνωστές οι απόψεις του εν λόγω κυρίου (και της μητέρας του, που έχει πεθάνει) και δεν ευθύνεται ο κομμουνιστής ήρωας για την κατάντια ενός γιου που δεν πρόλαβε καν να γνωρίσει. Από πότε, όμως, αναγνωρίζονται οποιουδήποτε είδους κληρονομικά δικαιώματα στα παιδιά των κομμουνιστών; Αυτό δεν έγινε ποτέ στην ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος, όμως ο Κουτσούμπας και η ηγεσία του Περισσού έχουν μ' αυτή την ιστορία μόνο σχέσεις καπηλείας και σκύλευσης.

Από εκεί και πέρα, τα «νάζια» με την αποχώρηση την ώρα που μιλούσε ο Τσίπρας δε θα τα έπαιρνε κανείς χαμπάρι, αν δε φρόντιζε να τα μεγαλοποιήσει ο αντι-ΣΥΡΙΖΑ αστικός Τύπος, για τους δικούς του λόγους. Αλλωστε, το πιστόλι του Μπελογιάννη ο Κουτσούμπας το παρέδωσε έχοντας δίπλα του τον Τσίπρα, ο οποίος -επιστρατεύοντας όλη την υποκριτική του δεινότητα- ρωτούσε πληροφορίες. Είχε κι αυτή η ενέργεια το δικό της συμβολισμό: το πιστόλι του πολιτικού επιτρόπου του ΔΣΕ μπαίνει στο μουσείο (μαζί με τον ένοπλο αγώνα ως προοπτική για την κατάκτηση της κοινωνικής απελευθέρωσης, φυσικά). Και η τηλεοπτική εικόνα έστελνε το δικό της μήνυμα: δίπλα-δίπλα οι ηγέτες της Αριστεράς, με τις μεγάλες διαφορές τους, ενωμένοι όμως απέναντι στην ιστορία του κινήματος, που τους ανήκει εξίσου!

Γιατί συνέπραξε η ηγεσία του Περισσού σ' αυτό το ανοσιούργημα; Μα γιατί είναι ένα αστικό κόμμα, που θέλει να αναγνωριστεί ως τμήμα της εθνικής-αστικής παράδοσης. Τα ίδια δεν είχε κάνει με την αναγνώριση της ΕΑΜικής αντίστασης από το ΠΑΣΟΚ, που χρησιμοποίησε αυτή την τυπική πράξη ως σφραγίδα αριστεροσύνης; Τότε ήταν το ΠΑΣΟΚ, σήμερα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Στον Τσίπρα, τον Βούτση, τον ΣΥΡΙΖΑ αξίζουν μερικοί στίχοι του μεγάλου Κώστα Βάρναλη: *«Κι αν πέσανε για το λαό, νικήσαν οι προδότες, / που τώρα εδώ κατάχρυσοι περνούν και μαγαρίζουν, / και τώρα πιο τους μάχονται και τους ξανασκοτώνουν!»*. Οπως μετά την απελευθέρωση οι δωσίλογοι μοστράριζαν σαν πατριώτες και οι αγωνιστές της Αντίστασης δολοφονούνταν, εξορίζονταν, φυλακίζονταν, έτσι και τώρα, οι σύγχρονοι δωσίλογοι, τα τσιράκια της ελληνικής αστικής τάξης και του διεθνούς ιμπεριαλισμού, οι συνομιλητές της τρόικας, οι σταυρωτήδες του ελληνικού λαού, μοστράρουν σαν αριστεροί, αποπατώντας στους τάφους των ηρώων, είτε πρόκειται για το Σκοπευτήριο της Καισαριανής είτε για το πατρικό του Μπελογιάννη.

Τέσσερις στίχοι του Βάρναλη, πάλι: *«Σιχαίνεσαι τους ζωντανούς; Μην κλαις τους σκοτωμένους! / Απ' τα ιερά τους κόκκαλα, πρώτη του Μάη και πάλι, / θα ξεπηδήσει ο καθαρμός κ' η λεφτεριά του ανθρώπου»*.

Ο,τι και να κάνουν, ο Μπελογιάννης, οι Μπελογιάννηδες δε χωράνε στα μουσεία της αστικής τάξης. Το λένε οι στίχοι του Δημήτρη Ραβάνη-Ρεντή, που μελοποίησε ο Λάκης Χατζής: *«Ζει σ' όλους τους καιρούς, σ' όλους τους τόπους / το κάθε σπίτι, σπίτι του δικό. / Ζει ο Μπελογιάννης, ζει με τους ανθρώπους / που χτίζουν έναν κόσμο σοσιαλιστικό. / Ο Μπελογιάννης ζει μες στην καρδιά μας, / ο Μπελογιάννης ζει πα στις κορφές / ο Μπελογιάννης ζει κι είναι κοντά μας / στων τραγουδιών τις λεύτερες στροφές»*.

Οταν η εργατική τάξη και ο λαός της Ελλάδας, ακολουθώντας το δρόμο των επαναστατών του ΔΣΕ, θα είναι σε θέση να χτίσει μια Ελλάδα του σοσιαλισμού, θα φτιάξει και το μουσείο του Μπελογιάννη. *«Το μεγάλο μνημείο των ηρώων της επανάστασης»*, όπως έγραφε ο Ρίτσος κλεισμένος στα σύρματα της Μακρόνησος. Μέχρι τότε, ο Μπελογιάννης θα ζει στων τραγουδιών τις λέφτερες στροφές. Και θα συμβολίζει πάρα πολλά, χρήσιμα όχι μόνο ως ανάμνηση μιας επαναστατικής εποχής αλλά ως σχολείο για κάθε νέο επαναστάτη.

Ενας νέος, φοιτητής της Νομικής, με μια λαμπρή καριέρα μπροστά του, στρατεύεται στις ιδέες του κομμουνισμού και της επανάστασης. Οχι στην περίοδο της Κατοχής, που υπήρχε μια γενική στράτευση των ανθρώπων του λαού, αλλά αρκετά πρωτύτερα. Εν πλήρει συνειδήσει γι' αυτά που εγκαταλείπει και γι' αυτά που τον περιμένουν. Ο Μπελογιάννης αρνείται την αστική ζωή που έχει εξασφαλισμένη και «παντρεύεται» την παρανομία, τις στερήσεις, τις διώξεις, τον κίνδυνο της σύλληψης, των βασανιστηρίων, της φυλακής, της απειλής για την ίδια τη ζωή του. Αυτή η στράτευση αποπνέει την ίδια γενναιότητα με τη στάση του στα έκτακτα στρατοδικεία του μοναρχοφασισμού και εν τέλει μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Αυτή την επαναστατική στράτευση του νεαρού φοιτητή ο Μπελογιάννης την υπηρέτησε με απόλυτη συνέπεια μέχρι το τέλος. Στον ένοπλο αγώνα ενάντια στους ναζιφασίστες εισβολείς, στο δεύτερο ένοπλο αγώνα ενάντια στους αμερικανοβρετανούς ιμπεριαλιστές και τα ντόπια τσιράκια τους, στην πολιτική προσφυγιά και μετά στην προσπάθεια να στήσει καινούργιο παράνομο μηχανισμό του κόμματος. Για επαναστάτες σαν τον Μπελογιάννη, η στάση στα στρατοδικεία, όπου τσάκισε πολιτικά τους μοναρχοφασίστες, και μπροστά στις κάννες του εκτελεστικού αποσπάσματος, ήταν το πιο φυσικό πράγμα του κόσμου. Ηξεραν πολύ καλά πως η ζωή τους δεν πάει χαμένη. Οτι το αίμα τους δε χύνεται άδικα, αλλά ποτίζει το δέντρο της επανάστασης, που όλο το κουρεύουν κι όλο θεριεύει.

βαθύ κόκκινο

Χωρίς μισόλογα

Παρακολουθώντας τα ντοκιμαντέρ του Γιόρις Ιβενς, που προβάλλονται στις κινηματογραφικές συναντήσεις της Παρασκευής στην «Κόντρα» αντιλαμβάνεσαι για ποιο λόγο οι κινηματογραφιστές όλου του κόσμου και όλων των εποχών εξακολουθούν να υποκλίνονται στην τέχνη του «ιπτάμενου Ολλανδού» (το προσωνύμιο το απέκτησε λόγω των αδιάκοπων ταξιδιών του σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, προκειμένου να γυρίσει πλάνα και να κάνει τις 80 ταινίες του).

Ο Ιβενς θεωρείται δικαίως ως ένας από τους πατέρες του ντοκιμαντέρ. Ο άλλος είναι ο μεγάλος Τζίγκα Βερτόφ. Δε θα ασχοληθούμε εδώ με τις διαφορές στην κινηματογραφική φόρμα ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο ογκόλιθους (δεν είναι και ειδικότητά μας, άλλωστε), θα σταθούμε όμως στην κοινή ιδιότητά τους: ήταν και οι δύο κομμουνιστές. Κι αν ο Βερτόφ κινηματογράφησε κυρίως την έφοδο των σοβιετικών εργαζόμενων προς το βασίλειο της ελευθερίας, ο Ιβενς κινηματογράφησε τον μόχθο, τον πόνο και τα επαναστατικά σκιρτήματα του προλεταριάτου και των λαών στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις και τις αποικίες.

Στην εποχή του, ο Ιβενς δεχόταν επιθετική κριτική από τον αστικό Τύπο. Οι ταινίες του χαρακτηρίζονταν προπαγανδιστικές, άρα εξ ορισμού μειωμένης καλλιτεχνικής αξίας. Σήμερα, οι ταινίες του παίζονται σε ρετροσπεκτίβες μεγάλων φεστιβάλ, διδάσκονται σε κάθε αξιόλογη σχολή κινηματογράφου.

Δεν άλλαξαν, βέβαια, οι ταινίες του Ιβενς με την πάροδο του χρόνου. Οι εποχές άλλαξαν. Την εποχή που γυρίζονταν και προβάλλονταν, οι ταινίες του Ιβενς ήταν καλλιτεχνικά εργαλεία μάχης, που έπαιρναν με το δικό τους τρόπο μέρος στην εξελισσόμενη ταξική πάλη, στο πλευρό του προλεταριάτου, φυσικά. Αρα, η αστική κριτική είχε κάθε λόγο να τις πολεμήσει. Σήμερα, οι ταινίες αυτές, ακριβώς επειδή είναι καλλιτεχνικά αριστουργήματα, μπορούν άνετα να τοποθετηθούν στα κινηματογραφικά μουσεία. Να προβάλλονται σ' ένα ειδικό κοινό που ενδιαφέρεται περισσότερο (αν όχι αποκλειστικά) για την τεχνική πλευρά τους. Από την άλλη, πάνε πολλά χρόνια που το προλεταριάτο δεν προβάλλει επιθετικά στο προσκήνιο, όπως την εποχή που έκανε τα αριστουργήματά του ο Ιβενς. Επομένως, οι αστοί μπορούν να εμφανιστούν σαν μεγαλόψυχοι και... πλουραλιστές.

Μιλώντας από την άποψη της τέχνης που υπηρετεί την ταξική πάλη, εντοπίζουμε ως μείζον στοιχείο στον Γιόρις Ιβενς (όπως και σε πολλούς στρατευμένους στο πλευρό του προλεταριάτου καλλιτέχνες εκείνη την περίοδο) το ότι δεν κρύβονται, δε χρησιμοποιούν μισόλογα, δε θεωρούν ότι το επαναστατικό πολιτικό πρόταγμα θολώνει το καλλιτεχνικό έργο, μειώνει την αξία του. Αντίθετα, θεωρούν ότι μόνο αυτό το πρόταγμα μπορεί να ολοκληρώσει το έργο τους. Αλλιώς θα ήταν ακρωτηριασμένο.

Από τις ταινίες που είδαμε μέχρι στιγμής τις δύο πρώτες εβδομάδες, το «Κομσομόλ» είναι ένας ύμνος στον ηρωισμό των πρωτοπόρων της σοσιαλιστικής βιομηχανικής οικοδόμησης. Το «Μπορινάζ» τελειώνει με κάλεσμα για τη δικτατορία του προλεταριάτου και το σοσιαλισμό, ως μοναδική διέξοδο από τα δεινά που βιώνει η εργατική τάξη. Η «Νέα γη» τελειώνει μ' ένα εκπληκτικό τραγούδι του Χανς Αισλερ, που καλεί σε απαλλοτρίωση των εκμεταλλευτών. Και «Η γη της Ισπανίας» είναι ένα υποδειγματικό πολιτικό δοκίμιο, στηριγμένο στη γραμμή του Λαϊκού και του Αντιφασιστικού Μετώπου, που είχε ψηφιστεί στο 7ο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Την εποχή του Ιβενς η λέξη προπαγάνδα δεν ήταν τρόπον τινά απαγορευμένη. Ούτε στην πολιτική (ας δούμε π.χ. το «Τι να κάνουμε;» του Λένιν), αλλά ούτε και στην τέχνη (το έδειξε η ρωσική πρωτοπορία και στη συνέχεια η γερμανική πρωτοπορία). Ο «ιπτάμενος Ολλανδός» έμεινε πιστός σ' αυτή την κατεύθυνση, χωρίς να ντρέπεται για τις ιδέες του, χωρίς να μιλά με μισόλογα. Οι κινούμενες εικόνες του αντλούσαν δύναμη από τον κοινωνικό σκοπό στην υπηρεσία του οποίου τις έθεσε.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση